

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
96/C 196/01	Neuvoston 26 päivänä helmikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 24/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi tekstiilien nimityksistä	1
96/C 196/02	Neuvoston 26 päivänä helmikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 25/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavista tietyistä kvantitatiivisista analyysimenetelmistä	20
96/C 196/03	Neuvoston 26 päivänä helmikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 26/96 neuvoston asetuksen antamiseksi luonnonvaraisten kasvien ja eläinten suojelemisesta niiden kauppaa sääntelemällä	58
96/C 196/04	Neuvoston 29 päivänä huhtikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 27/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1601/91 muuttamisesta	130

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 26 päivänä helmikuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 24/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi ... päivänä ... kuuta
... tekstiilien nimityksistä

(96/C 196/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotkaottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa mää-
rättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

1) tekstiilien nimityksiä koskevan jäsenvaltioiden lain-
säädännön lähentämisestä 26 päivänä heinäkuuta
1971 annettua neuvoston direktiiviä 71/307/
ETY ⁽⁴⁾ on muutettu useamman kerran ja perus-
teellisesti; on aiheellista selvyyden ja järkipäisyy-
den nimissä koodifoida mainittu direktiivi,2) jos tekstiilituotteiden nimityksiä, koostumusta ja
merkintää koskevat säännökset olisivat eri jäsen-valtioissa erilaisia, tämä olisi esteenä sisämarkki-
noiden toiminnalle,3) nämä esteet voidaan poistaa, jos tekstiilituotteiden
saattamisesta markkinoille yhteisössä annetaan yh-
tenäisiä säännöksiä; sen vuoksi on tarpeen yhden-
mukaistaa tekstiilikuitujen nimitykset samoin kuin
tuotannon, jalostuksen ja jakeluketjun eri vaiheissa
tekstiilituotteisiin liittyvissä selosteissa, merkin-
noissa tai asiakirjoissa annettavat tiedot; ”tekstiili-
kuituihin” täytyy lukea myös näkyvältä leveydel-
tään enintään 5 mm leveät liuskat tai pillit, jotka
on leikattu puristamalla valmistetuista, liitteessä I
numeroilla 19—38 ja numerolla 41 merkityistä
polymeerikalvoista ja sen jälkeen venytetty pituus-
suuntaan,4) tulisi antaa säännöksiä myös niistä tuotteista, joita
ei ole valmistettu yksinomaan tekstiileistä, mutta
joissa tekstiiliosuus on olennainen osa tuotekoko-
naisuudesta tai jos valmistaja, jalostaja tai myyjä
viittaa niihin nimenomaisella maininnalla; liitteen II
30 kohdassa ei ole tarpeen tehdä eroa eri poly-
amidi- tai nailontyyppien välillä ja niiden sovitut
massalisät tulisi yhtenäistää,5) ”muiden kuitujen” poikkeamia, joista on jo sää-
detty puhtaiden tuotteiden osalta, on sovellettava
myös sekoitteisiin,⁽¹⁾ EYVL N:o C 96, 6. 4. 1994, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o C 195, 18. 7. 1994, s. 9⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä helmi-
kuuta 1995 (EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 53), neuvoston
yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei vielä ole julkaistu
virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty
... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL N:o L 185, 16.8.1971, s. 16, direktiivi sellaisena kuin
se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/140/ETY (EYVL
N:o L 56, 26.2.1987, s. 24).

- 6) vastaavien kansallisten säännösten lähtökohtana olevien tavoitteiden toteuttamiseksi tulisi selosteiden olla pakollisia,
- 7) tuotteisiin, joiden koostumusta on valmistushetkellä teknisesti vaikea määrittää, voidaan liittää seloste, josta ilmenevät sillä hetkellä tiedossa olevat kuidut, jos niillä on tietty prosenttiosuus valmiissa tuotteessa,
- 8) yhteisössä tässä yhteydessä ilmenneiden soveltamiserojen välttämiseksi on aiheellista määrittää täsmälliset menetelmät tiettyjen kahdesta tai useammasta osasta koostuvien tekstiilituotteiden merkitsemiseksi selosteeseen ja määrittää ne tekstiilituotteiden osat, joita ei tarvitse ottaa huomioon selosteessa ja analyysissä,
- 9) tuotteet, joissa edellytetään vain yhteisselostetta tai joita myydään metritavarana tai tiettyyn pituuteen leikattuna, on asetettava myyntiin niin, että kuluttaja voi itse nähdä pakkauksessa tai pakassa olevat merkinnät; jäsenvaltioiden tehtävänä on antaa toimenpiteet tätä varten,
- 10) käyttäjien ja kuluttajien erityisesti arvostamien laatua koskevien ilmaisujen tai nimitysten käyttö tulisi saattaa tietyistä edellytyksistä riippuvaksi,
- 11) on ollut tarpeen säätää tekstiilien näytteenotto- ja analyysimenetelmistä mahdollisten käytettyjä menetelmiä koskevien erimielisyyksien välttämiseksi,
- 12) tämän direktiivin liitteessä II, jossa säädetään kuitujen vedettömiin massoihin tekstiilituotteiden kuitusisältöä määritettäessä lisättävät sovitut massalisät, säädetään 1, 2 ja 3 kohdassa kaksi erilaista sovittua massalisää villaa tai eläinten karvoja sisältävien karstattujen tai kammattujen kuitujen koostumuksen laskemiseksi; laboratoriot eivät voi aina tietää, onko tuote karstattu vai kammattu, mikä voi johtaa epä johdonmukaisiin tuloksiin, kun tätä säännöstä sovelletaan yhteisössä tekstiilituotteiden vaatimustenmukaisuutta tarkastettaessa; sen vuoksi laboratorioilla tulisi olla valtuudet soveltaa epäselvissä tapauksissa yhtä ainoaa massalisää; se, että nyt voimassa olevat kansalliset menetelmät pysy-
tään väliaikaisesti voimassa, ei kuitenkaan estä yhtenäisten säännösten soveltamista,
- 13) ei ole syytä yhdenmukaistaa yhdessä erityisessä tekstiilejä koskevassa direktiivissä kaikkia niihin sovellettavia säännöksiä,
- 14) liitteisiin III ja IV on niissä tarkoitettujen tuotteiden poikkeuksellisesta luonteesta johtuen lisättävä uusia tuotteita, joita velvoite selosteen liittämisestä ei koske, erityisesti ”kertakäyttötuotteet” ja tuotteet, joihin edellytetään ainoastaan yhteisselostetta, ja
- 15) analyysimenetelmien määrittämiseksi ja tekniikan kehitykseen mukauttamiseksi tarvittavat säännökset ovat luonteeltaan puhtaasti teknisiä toimenpiteitä; näihin toimenpiteisiin, samoin kuin toimenpiteisiin, joita tarvitaan direktiivin liitteiden I ja II mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, on sovellettava komiteamenettelyä, josta jo säädetään kahden tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettavista tietyistä kvantitatiivisista analyysimenetelmistä ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin ... /EY (1) 6 artiklassa,
- 16) tämän direktiivin säännökset ovat tekstiilien nimityksiä ja merkintää koskevia direktiivejä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset, ja
- 17) tämä direktiivi ei vaikuta niihin päivämääriin, joihin mennessä jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä V olevassa B osassa olevat direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tekstiilituotteita saa yhteisössä saattaa markkinoille joko ennen niiden jalostusta tai niiden teollisen valmistuksen aikana taikka niiden jakeluun liittyvien toimenpiteiden aikana ainoastaan, jos ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ’tekstiilituotteilla’ tarkoitetaan kaikkia jalostamattomia, osittain tai täysin jalostettuja, kokonaan tai osittain viimeistelyjä, puolivalmiita tai valmiiksi ommeltuja tuotteita, jotka koostuvat yksinomaan tekstiilikuiduista niiden sekoitus- ja sitomistavoista riippumatta.

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu 20.

2. Tässä direktiivissä 'tekstiilikuidulla' tarkoitetaan:

- aineyksikköä, jolle on ominaista taipuisuus, hienous ja suuri pituus suhteessa suurimpaan leveysmittaan ja joka näiden ominaisuuksiensa vuoksi soveltuu tekstiilien valmistuksen,
- taipuisia liuskoja tai pillejä, joiden leveys on enintään 5 mm, mukaan lukien leveämmistä liuskoista tai kalvoista leikatut liuskat, jotka on valmistettu samoista aineista kuin liitteen I numeroilla 19—41 merkityt kuidut ja jotka soveltuvat tekstiilitarkoituksiin; leveydeksi katsotaan taitetun, litistetyn, puristetun tai kierretyn liuskan tai pillin leveys tai leveyden vaihdellessa keskimääräinen leveys.

3. Seuraavat tuotteet rinnastetaan tekstiilituotteisiin ja niitä koskevat tämän direktiivin säännökset:

- tuotteet, joissa on vähintään 80 painoprosenttia tekstiilikuituja;
- huonekalujen sekä aurinko- ja sateenvarjojen verhoilumateriaalit, joissa tekstiilikuidun osuus on 80 painoprosenttia; samoin edellytyksin monikerroksisten tekstiililattianpäällysteiden tekstiiliosat, patjojen ja retkeilyvarusteiden tekstiiliosat sekä kenkien ja käsineiden lämpövuorit;
- muihin tuotteisiin olennaisina osina sisältyvät tekstiiliosat, jos kuitusisältö ilmoitetaan.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen kuitujen nimitykset ja kuvaukset ovat liitteessä I.

2. Liitteen I taulukossa olevat nimitykset koskevat yksinomaan kuituja, joiden laji ilmoitetaan samassa taulukon kohdassa.

3. Näitä nimityksiä ei saa käyttää mistään muusta kuidusta yksinään, sanayhteyksissä eikä kuvaamaan ominaisuutta.

4. Ilmaisua "silkki" ei saa käyttää kuvaamaan filamenttikuidulle ominaista muotoa tai ulkonäköä.

4 artikla

1. Tekstiilituotteen saa määritellä 100-prosenttiseksi tai "puhtaaksi" taikka tarvittaessa maininnalla "täys-" ainoastaan, jos tuotteessa on vain yhtä kuitulajia; muita vastaavia ilmaisuja ei saa käyttää.

2. Tekstiilituotteessa voidaan sallia vieraita kuitulajeja enintään kaksi prosenttia tuotteen painosta, jos se on teknisistä syistä perusteltua, eikä niitä lisätä säännöllisesti tuotteeseen. Karstausten menetelmällä valmistetuissa tuotteissa sallittu määrä on viisi prosenttia.

5 artikla

1. Villatuotteessa saa käyttää merkintää:

- "lana virgen" tai "lana de esquilado",
- "friskklippet uld",
- "Schurwolle",
- "παρθένο μαλλί",
- "fleece wool" tai "virgin wool",
- "laine vierge" tai "laine de tonte",
- "lana vergine" tai "lana di tosa",
- "scheerwol",
- "lã virgem",
- "uusi villa",
- "ren ull"

vain, jos tuote koostuu yksinomaan kuidusta, jota ei ole aikaisemmin käytetty ja joka ei ole ollut muissa kuin tuotteen valmistukselle välttämättömissä kehru- ja/tai huovutusprosesseissa eikä ole vahingoittunut käsittelyn tai käytön aikana.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, edellä mainitussa kohdassa esitettyjä nimityksiä voidaan käyttää kuvaamaan kuitusekoitteen osana olevaa villaa, kun:

- a) sekoitteen sisältämällä villalla on 1 kohdassa säädetty ominaisuudet;
- b) villan osuus sekoitteen kokonaispainosta on vähintään 25 prosenttia;
- c) intiimissä sekoitteessa villaan on sekoitettu vain yhtä muuta kuitulajia.

Tässä kohdassa tarkoitettussa tapauksessa sekoitteen prosentuaalinen koostumus on ilmoitettava.

3. Teknisistä syistä perusteltu valmistustekniikasta johtuva kuidun epäpuhtauksien sallittu poikkeama voi olla 0,3 prosenttia 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tuotteissa, mukaan lukien karstaamalla valmistetut villatuotteet.

6 artikla

1. Tekstiilituote, joka koostuu kahdesta tai useammasta kuitulajista, joista yhden osuus on vähintään 85 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, merkitään ilmoittamalla:

- tämän kuidun nimitys ja sen painoprosentti; tai
- tämän kuidun nimitys ja merkintä ”vähintään 85 prosenttia”; taikka
- tuotteen kuitusisällön prosentuaalinen koostumus täydellisenä.

2. Tekstiilituote, joka koostuu kahdesta tai useammasta kuitulajista, joista yhdenkään osuus ei ole 85 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, merkitään ilmoittamalla ainakin kahden pääkuidun nimitys ja prosenttiosuus ja niiden jälkeen muut kuitulajit prosenttiosuusiensa mukaan alenevassa järjestyksessä joko prosenttiosuuksineen tai ilman. Kuitenkin:

- a) kuitulajit, joista kunkin osuus on alle 10 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, voidaan merkitä yhteisnimikkeellä ”muita kuituja”, ja ilmoittaa niiden yhteenlaskettu painoprosenttiosuus;
- b) ilmoitettaessa jokin kuitulaji, jonka osuus on alle 10 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, on ilmoitettava tuotteen täydellinen prosentuaalinen koostumus.

3. Tuotetta, jonka loimet ovat puhdasta puuvillaa ja kude puhdasta pellavaa ja jossa pellavan prosenttiosuus on vähintään 40 prosenttia liisterittömän kankaan kokonaispainosta, voidaan nimittää ”puolipellavaksi”, jos lisäksi ilmoitetaan ”loimi puhdasta puuvillaa — kude puhdasta pellavaa”.

4. Ilmoitettaessa tämän artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia kuluttajille tarkoitetuissa tuotteissa:

- a) vieraita kuituja sallitaan enintään kaksi prosenttia tuotteen kokonaispainosta, jos niiden osuus on teknisesti perusteltua eikä niitä lisätä säännöllisesti; karsuttujen tuotteiden osalta tämä poikkeama on viisi prosenttia, jollei 5 artiklan 3 kohdassa edellytetä muuta poikkeamaa;
- b) ilmoitettujen kuituprosenttien ja analyysissä saatujen prosenttiosuuksien välillä sallitaan kolmen prosentin valmistuksen toleranssi suhteessa selosteessa ilmoitettuun kuitujen kokonaispainoon; tätä toleranssia sovelletaan myös niihin kuitulajeihin, jotka 2 kohdan mukaisesti ilmoitetaan alenevassa painojärjestyksessä ilmoittamatta niiden painoprosenttiosuutta. Tätä toleranssia sovelletaan myös 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaan.

Analyysissä nämä toleranssit lasketaan erikseen; b alakohtaan tarkoittamaa toleranssia laskettaessa huomioon otettava kokonaispaino on valmiin tuotteen kuitujen

paino, josta vähennetään a alakohdassa mainittua toleranssia soveltamalla todettujen vieraiden kuitujen paino.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetut toleranssit saadaan laskea yhteen vain, jos a alakohdassa mainittua toleranssia soveltamalla todetut vieraat kuidut ovat kemiallisesti samaa lajia kuin yksi tai useampi selosteessa mainittu kuitu.

Niiden erikoistuotteiden osalta, joiden valmistustekniikka edellyttää suurempia toleransseja kuin a ja b alakohdassa mainitut, voidaan sallia suurempia toleransseja vain poikkeustapauksissa, silloin kun vaatimustenmukaisuus tarkastetaan 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kun valmistaja osoittaa sen olevan perusteltua. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle välittömästi.

5. Ilmaisuja ”sekalaisia kuituja” tai ”kuitusisältö määrittämätön” voidaan käyttää kaikista tuotteista, joiden koostumusta on vaikea määrittää valmistushetkellä.

7 artikla

Edellä 4 ja 6 artiklassa tarkoitettussa kuitukoostumuksessa voidaan jättää mainitsematta sellaiset näkyvät ja erotettavat kuidut, jotka ovat vain koristeena ja joiden osuus on korkeintaan 7 prosenttia valmiin tuotteen kokonaispainosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan soveltamista; samoin sellaiset tuotteeseen sisältyvät kuidut (kuten metallikuidut), joiden tarkoituksena on vähentää tuotteen sähköistyvyyttä ja joiden osuus on enintään kaksi prosenttia valmiin tuotteen kokonaispainosta. Edellä 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta näitä prosenttiosuuksia ei lasketa kankaan painon perusteella vaan erikseen kuteen ja loimen painon perusteella.

8 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitettuihin tekstiilituotteisiin on liitettävä seloste tai merkintä, kun tuote saatetaan markkinoille missä tahansa valmistuksen tai kaupan vaiheessa; selosteiden ja merkintöjen asemasta tai niiden täydennyksenä voidaan käyttää kauppa-asiakirjoja, kun tuotteita ei tarjota myytäväksi kuluttajille tai kun tuotteen tilaaja on valtio tai muu julkisoikeudellinen oikeushenkilö tai niissä jäsenvaltioissa, joissa ei käytetä viimeksi mainittua käsitettä, vastaava yksikkö.

2. a) Kauppa-asiakirjoihin on selkeästi merkittävä 3—6 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettujen nimitykset, kuvaukset ja tekstiilikuitusisällöt. Tämän velvoitteen mukaista ei ole etenkään lyhenteiden käyttöä

sopimuksissa, laskuissa tai muissa tositteissa; mekaanisten koodimerkkien käyttö on sallittua, jos samassa asiakirjassa on myös koodien selitykset.

- b) Edellä 3—6 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettujen nimitykset, kuvaukset ja tekstiilien kuitusisällöt on merkittävä helposti luettavina ja selkeästi erottuvina yhdenmukaisin kirjaimin erityisesti luetteloihin, esitteisiin, pakkauksiin, selosteisiin ja merkintöihin sekä silloin, kun tuotetta tarjotaan myyntiin, että silloin, kun sitä myydään kuluttajille.

Muut kuin tässä direktiivissä tarkoitettujen merkinnät ja tiedot on selvästi erotettava. Tätä säännöstä ei sovelleta tavaramerkkeihin ja toiminimiin, jotka saadaan liittää välittömästi tässä direktiivissä tarkoitettuihin merkintöihin.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua myyntiin tarjoamista ja kuluttajille myymisen yhteydessä ilmoitetaan tavaramerkki tai toiminimi, joka sisältää yksinään tai sanayhteyksissä taikka ominaisuutta kuvaavana liitteessä I mainitun nimityksen taikka nimityksen, joka voidaan helposti sekoittaa liitteessä I mainittuun nimitykseen, välittömästi kyseisen tavaramerkin tai toiminimen yhteyteen on liitettävä helposti luettavina ja selkein kirjaimin 3—6 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettujen nimitykset, kuvaukset ja tekstiilikuitusisällöt.

- c) Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella myyntiin tarjotuissa ja kuluttajille myytävissä tuotteissa tässä artiklassa tarkoitettujen selosteiden ja leimat ovat myös niiden kansallisilla kielillä.

Puolien, rullien, vyyhtien, kerien ja muiden pienten ompelu-, parsin- ja kirjailulankaerien osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa vain pakkausten ja esitteiden yhteiselosteeseen. Yksittäiset tuotteet voidaan selosta millä tahansa yhteisön kielellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä IV olevan 18 kohdan soveltamista.

- d) Jäsenvaltiot eivät saa kieltää käyttämästä muita kuin 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja kuvauksia ja tuotteen ominaisuuksiin viittaavia mainintoja, jos kuvaukset tai maininnat ovat niiden hyvän kauppatavan mukaisia.

9 artikla

1. Kahdesta tai useammasta kuitusisällöltään erilaisesta osasta muodostuvan tekstiilituotteen kuitusisällöt ilmoitetaan tuotteessa olevassa selosteessa, jossa mainitaan kun

kin osan kuitusisältö. Seloste ei ole pakollinen niiden osien osalta, joiden osuus on alle 30 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, lukuun ottamatta päävuoria.

2. Jos tuote koostuu kahdesta tai useammasta osasta, jotka muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden ja osien kuitusisältö on sama, se voidaan varustaa vain yhdellä selosteella.

3. Rajoittamatta 12 artiklan soveltamista:

- a) seuraavien liivituotteiden kuitukoostumus on merkittävä ilmoittamalla koko tuotteen koostumus tai jäljempänä olevassa luettelossa mainittujen osien koostumus joko yhdessä tai erikseen:

- rintaliivit: kuppi- ja selkäosan ulko- ja sisäpuolinen kangas;
- korsetit: tukiosat edessä, takana ja sivuilla;
- korseletit: kuppiosan ulko- ja sisäpuolinen kangas, tukiosat edessä, takana ja sivuilla.

Muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa mainittujen liivituotteiden kuitukoostumus on merkittävä ilmoittamalla joko koko tuotteen koostumus tai tuotteen eri osien koostumus yhdessä tai erikseen. Osia, joiden osuus on vähemmän kuin 10 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, ei tarvitse merkitä selosteeseen.

Edellä tarkoitettujen liivituotteiden eri osat on merkittävä selosteeseen siten, että kuluttaja näkee vaivattomasti, mihin tuotteen osaan selosteen tiedot viittaavat;

- b) etsipainettujen tekstiilituotteiden kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuotteen osalta siten, että pohjakankaan ja etsattujen osien koostumus ilmoitetaan erikseen; myös osien nimitykset on mainittava;

- c) kirjailtujen tekstiilituotteiden kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuotteen osalta siten, että pohjakankaan ja kirjailulangan koostumus merkitään erikseen; myös osien nimitykset on mainittava; pohjakankaan koostumuksen ilmoittaminen riittää, jos kirjailtujen osien osuus on alle 10 prosenttia tuotteen pinta-alasta;

- d) sellaisinaan kuluttajille myytäväksi tarjottavien ytimistä ja kuoriosasta koostuvien lankojen kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuotteen osalta siten, että ytimen ja kuoriosan koostumus merkitään erikseen; myös osien nimitykset on mainittava;

- e) sametti- ja plyysituotteiden tai niihin verrattavien tuotteiden kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuot-

teen osalta ja, jos nämä tuotteet muodostuvat erillisestä pohjakankaasta ja eri kuitulajia olevasta kulutuspinnasta, siten, että nämä osat ja niiden kuitusisällöt ilmoitetaan erikseen;

- f) lattianpäällysteistä ja matoista, joiden pohjakangas ja kulutuspinna koostuvat eri kuiduista, mainitaan vain kulutuspinnan kuitusisältö, ja on mainittava, että kyseessä on kulutuspinna.

10 artikla

1. Edellä 8 ja 9 artiklan säännöksistä poiketen:
 - a) jäsenvaltiot eivät saa vaatia liitteessä III lueteltujen ja 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa vaiheessa olevien tuotteiden osalta nimitystä tai koostumusta koskevaa selostetta tai merkitsemistä. Jos näihin tuotteisiin on kuitenkin liitetty seloste tai merkintä, josta ilmenee nimitys, tuotteen koostumus taikka tuotemerkki tai toiminimi joko yksinään, sanayhteyksissä tai ominaisuutta kuvaavana, tai jos käytetään liitteessä I lueteltua tai sellaiseen helposti sekoitettavaa nimitystä, on sovellettava 8 ja 9 artiklan säännöksiä;
 - b) jos liitteessä IV luetellut tekstiilituotteet ovat samantyyppisiä ja koostumukseltaan samanlaisia, ne voidaan asettaa myyntiin varustettuna yhteiselosteella niin, että selosteeseen sisältyy tässä direktiivissä tarkoitettu maininta koostumuksesta.
 - c) metritavarana myytävien tekstiilituotteiden koostumus tarvitsee ilmoittaa vain myynnissä olevassa kangaskappaleessa tai pakassa.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pidettäessä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita kaupan kuluttaja saa vaivatta selvillä näiden tuotteiden koostumuksen.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tekstiilituotteiden markkinoille saattamisen yhteydessä annettava tieto ole sekoitettavissa tässä direktiivissä säädetyihin nimityksiin ja mainintoihin.

12 artikla

Sovellettaessa 8 artiklan 1 kohtaa ja tekstiilituotteiden selosteisiin liittyviä muita tämän direktiivin säännöksiä,

on 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen kuituprosenttiosuudet määritettävä ilman jäljempänä lueteltuja osia:

1. kaikkien tekstiilituotteiden osalta:

muuta kuin tekstiiliä olevat osat, hulpiot, selosteet ja merkit, reunukset ja sen kaltaiset osat, jotka eivät ole olennainen osa tuotetta, tekstiilipäällysteiset napit ja soljet, lisätarvikkeet, koristeet, nauhat, kumilangat ja -nauhat, jotka on liitetty tuotteen tiettyihin kohtiin, ja näkyvät ja erotettavat koristekuidut sekä antistaattiset kuidut, jotka täyttävät 7 artiklassa säädetyt edellytykset;

2. a) lattianpäällysteiden ja mattojen osalta: kaikki osat kulutuspinna lukuun ottamatta;

b) huonekalukankaiden osalta: side- ja täyteloimet ja -kuteet, jotka eivät ole osa kulutuspinnaa;

seinäverhojen ja verhojen osalta: side- ja täyteloimet ja -kuteet, jotka eivät ole osa kankaan päällyspuolta;

- c) muiden tekstiilituotteiden osalta: pohja- ja aluskankaat, kovikkeet ja vahvisteet, väliliinat ja tukikankaat, neule- ja tikkauslangat, jolleivät ne korvaa kankaan loimea ja/tai kudetta, täytteet, joilla ei ole eristystarkoitusta sekä, jollei 9 artiklan 1 kohdassa säädetyistä muuta johdu, vuorit.

Tässä säännöksessä:

- poistettavana pohjakankaana ei pidetä tekstiilituotteen kulutuspinnan pohjana olevaa materiaalia, kuten peitteiden ja kaksinkertaisten kankaiden pohjakudosta tai sametin, plyysin ja vastaavien tuotteiden pohjakudosta;
- 'kovikkeilla ja vahvisteilla' tarkoitetaan tiettyihin rajoitettuihin tuotteen osiin lisättyjä lankoja tai materiaaleja, jotka vahvistavat tuotetta tai antavat sille jäykkyyttä tai paksumuuta;

3. rasvat, sideaineet, kuormitusaineet, liisterit, kyllästysaineet, väri- ja painatusaineet ja muut tekstiilien viimeistysaineet. Jos yhteisön säännöksiä ei ole, jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, ettei näitä osia ole sellaisia määriä, että ne johtaisivat kuluttajaa harhaan."

13 artikla

1. Tarkastukset sen todentamiseksi, onko tekstiilituotteiden koostumus annettujen, tässä direktiivissä säädetyjen tietojen mukainen, on suoritettava 2 kohdassa tarkoitetuissa direktiivissä esitettyjen analyysimenetelmien mukaisesti.

Tätä varten edellä 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen kuitu- prosenttiosuudet on määritettävä soveltamalla kunkin kuidun vedettömään massaan liitteessä II säädettyjä sovit- tuja massalisiä, sen jälkeen kun 12 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa mainitut osat on poistettu.

2. Erityisdirektiiveissä vahvistetaan jäsenvaltioissa sovel- lettavat näytteenotto- ja analyysimenetelmät tässä direk- tiivissä tarkoitettujen tuotteiden kuitusisällön määrittämi- seksi.

14 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa nimityksiä tai koostumusta ilmaisevia merkintöjä koskevien seikkojen perusteella kieltää tai estää saattamasta tämän direktiivin säännösten mukaisia tekstiilituotteita markkinoille.

2. Tämän direktiivin säännökset eivät ole esteenä sellais- ten kussakin jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten soveltamiselle, jotka koskevat teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelua, valmistusta ja alkuperämerkintöjä ja vilpillisen kilpailun ehkäisemistä.

15 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta tekstiilituottei- siin, jotka

1. on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin;
2. tuodaan läpikulkuliikenteessä tullin valvonnassa Eu- roopan yhteisön jäsenvaltioihin;
3. tuodaan kolmansista maista kyseisessä jäsenvaltiossa tapahtuvaa jalostusta varten;
4. annetaan jatkojalostettavaksi kotiyönä tai tilaustyötä tekeville itsenäisille yrityksille toimeksiantajan mate- riaalista ilman, että materiaali siirtyy tekijän omai- suudeksi.

16 artikla

1. Lisäykset ja muutokset tämän direktiivin liitteeseen I ja liitteeseen II, jotka ovat tarpeen näiden liitteiden

mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, on annettava direktiivin . . . / . . . / EY 6 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Muut kuin direktiivissä . . . / . . . / EY ja kolmen tekstiili- kuiden sekoitteisiin sovellettavia kvantitatiivisia analyysi- menetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lä- hentämisestä 26 päivänä helmikuuta 1973 annetussa neu- voston direktiivissä 73/44/ETY⁽¹⁾ tarkoitettujen uuden kah- den ja kolmen kuitulajin sekoitteiden kvantitatiiviset ana- lyysimenetelmät määritetään myös edellä tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Direktiivin . . . / . . . / EY 5 artiklassa tarkoitettun komi- tean nimi on ”tekstiilien nimityksiä ja merkintää koskevia direktiivejä käsittelevä komitea”.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoi- tetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Kumotaan liitteessä V olevassa A osassa luetellut direktii- vit, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä V olevassa B osassa viitattujen päivämäärien noudattamista, jotka koskevat jäsenvaltioiden velvollisuutta saattaa kyseiset säädökset osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viitauk- sina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustau- lukon mukaisesti.

19 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteis- öjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä . . . päivänä . . . kuuta

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*

Puhemies

Puheenjohtaja

(¹) EYVL N:o L 83, 30.3.1973, s. 1

LIITE I

TEKSTIILIKUIDUISTA

Numero	Nimitys	Kuvaus
1	villa ⁽¹⁾	Lampaan tai karitsan (<i>Ovis aries</i>) vuodasta saatu kuitu
2	alpakka, laama, kameli, kašmir, mohair, angora, vikunja, jakki, guanako majava, saukko, joita joko seuraa tai ei seuraa nimitys "villa" tai "karva" ⁽¹⁾	Seuraavien eläinten karva: alpakka, laama, kameli, kašmirvuohi, angoravuohi, angorakani, vikunja, jakki, guanako, majava, saukko.
3	karva tai jouhi, johon joko liittyy kuitua tuottavan eläimen nimi tai se jätetään mainitsematta (esimerkiksi naudan karva, vuohen karva, hevosen jouhi)	Muiden kuin 1 ja 2 kohdassa mainittujen eläinten karvat.
4	silkki	Kehrääjähönteisten erittämä kuitu.
5	puuvilla	Puu villakasvin (<i>Gossypium</i>) siemenkarva.
6	kapokki	Kapokin (<i>Ceipa pentandra</i>) hedelmän sisäpuolelta saatava kuitu
7	pellava	Pellavan (<i>Linum usitatissimum</i>) varresta saatava kuitu.
8	hamppu	Hampun (<i>Cannabis sativa</i>) varresta saatava kuitu.
9	juutti	"Chorchorus olitorius ja Corchorus capsularis -kasvien varresta saatavat kuidut. Tässä direktiivissä seuraavista kasveista saatavat runkokuidut katsotaan juutiksi: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i> ".
10	manilla	<i>Musa textilis</i> -kasvin lehdestä saatava kuitu.
11	esparto	(Alfaruoho) <i>Stipa tenacissima</i> -kasvin lehdestä saatava kuitu.
12	kookos	<i>Cocos nucifera</i> -kasvin eli kookospalmun hedelmästä saatava kuitu.
13	genista	<i>Cytisus scoparius</i> - ja/tai <i>Spartium junceum</i> -kasvin varresta saatava kuitu.
14	rami	<i>Boehmeria nivea</i> - ja <i>Boehmeria tenacissima</i> -kasvien varresta saatava kuitu.
15	sisali	<i>Agave sisalana</i> -kasvin lehdestä saatava kuitu.
16	sunn	<i>Crotalaria juncea</i> -kasvin varresta saatava kuitu.
17	henequen	<i>Agave Fourcroydes</i> -kasvin varresta saatava kuitu.
18	maguey	<i>Agave cantala</i> -kasvin varresta saatava kuitu.
19	asetaatit	Selluloosa-asetaatikuitu, jossa selluloosan hydroksyyfiryhmistä vähintään 74 prosenttia, mutta alle 92 prosenttia on asetyloitua.
20	alginaatti	Algiinihapon metallisuoloista valmistettu kuitu.

Numero	Nimitys	Kuvaus
21	kupro	Kupari-ammoniakkimenetelmällä valmistettu selluloosamuuntokuitu.
22	modaali	Selluloosamuuntokuitu, jolla on suuri murtolujuus ja korkea märkämoduuli. Murtokuormitus (B_C) ilmastoituna ja viiden prosentin venymään tarvittava kuormitus (B_M) ovat: B_C (CN) $\geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ B_M (CN) $\geq 0,5 \sqrt{T}$ missä T on keskimääräinen kuitunumero desitexeinä.
23	proteiini	Muunnetusta luonnon proteiineista valmistettu ja kemiallisin ainein vakioitu kuitu.
24	triasetaatti	Selluloosa-asetaatikuitu, jossa selluloosan hydroksyyliyhdistä vähintään 92 prosenttia on asetyloitu.
25	viskoosi	Viskoosimenetelmällä valmistettu selluloosamuuntokuitu filamentti- ja katkokuidun muodossa.
26	akryyli	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on vähintään 85 painoprosenttia akryliiniriilipolymeerejä.
27	klorokuitu	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on yli 50 painoprosenttia vinyyli- tai vinyylideenikloridiyksiköitä.
28	fluorokuitu	Suoraketjuisia makromolekyylejä, jotka on valmistettu fluoratuista alifaattisista hiilivedyistä.
29	modakryyli	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on yli 50 mutta alle 85 painoprosenttia akryliiniriilipolymeerejä.
30	polyamidi tai nailon	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa toistuu ryhmä -CO-NH-
31	polyesteri	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa on vähintään 85 painoprosenttia jonkin diolin ja tereftaalihapon esteriä.
32	polyeteeni	Alifaattisen tyydyttyneen ei-substituoidun hiilivedyn suoraketjuisia makromolekyylejä.
33	polypropeeni	Alifaattisen tyydyttyneen hiilivedyn suoraketjuisia makromolekyylejä, joissa joka toisella hiiliatomilla on metyylisivuketju isotaktisessa asennossa ja joissa muita sivuketjuja ei ole.
34	polyurea	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa toistuu ryhmä NH-CO-NH.
35	polyuretaani	Suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa toistuu ryhmä -O-CO-NH.
36	vinylaali	Suoraketjuisia makromolekyylejä, jotka ovat muodostuneet eriaseteisesti asetaloidusta polyvinyylialkoholista.
37	trivinyyli	Akryliiniriilin, klooratun vinyylimonomeerin sekä jonkin kolmannen vinyylimonomeerin muodostama terpolymeeri, jossa yhdenkään komponentin osuus ei ole 50 prosenttia kokonaisuudesta.

Numero	Nimitys	Kuvaus
38	elastodieeni	Elastomeerikuitu, joka koostuu joko luonnollisesta tai synteettisestä polyisopreenista tai joka on saatu polymeroimalla yhtä tai useampaa dieeniä joko yhden tai useamman vinyyliyhdisteen kanssa tai ilman sitä ja joka palautuu nopeasti alkuperäiseen pituuteensa, kun se on venytetty kolminkertaiseen pituuteensa ja päästetty vapaaksi.
39	elastaani	Elastomeerikuitu, joka sisältää vähintään 85 painoprosenttia segmentoitua polyuretaania ja joka palautuu nopeasti alkuperäiseen pituuteensa, kun se on venytetty kolminkertaiseen pituuteensa ja päästetty vapaaksi.
40	tekstiililasi	Lasista koostuva kuitu.
41	kuituaineen valmistusainetta kuvaava nimitys kuidun koostuessa esimerkiksi metallista (metalloidut kuidut), asbestista, paperista, joko yhdessä "lanka-" tai "kuitu-" sanojen kanssa tai ilman niitä.	Erilaisista tai uusista muista kuin edellä mainituista aineista valmistettuja kuituja.

(¹) Tämän liitteen 1 kohdassa mainittua nimitystä "villa" voidaan käyttää myös lampaan tai karitsan villan ja kolmannessa sarakkeessa numeron 2 kohdalla lueteltujen karvojen sekoitteista.
Tätä säännöstä voidaan soveltaa 4 ja 5 artiklassa mainittuihin tekstiilituotteisiin sekä 6 artiklassa tarkoitettuihin tekstiilituotteisiin, jos viimeksi mainitut koostuvat suurimmalta osin 1 ja 2 kohdassa mainituista kuiduista.

LIITE II

TEKSTIILITUOTTEEN KUITUSISÄLLÖN LASKEMISESSA KÄYTETTÄVÄT KAUPALLISET SOVITUT MASSALISÄT

Kuidun numero	Kuitu	Prosentti
1—2	Villa ja karvat:	
	kammattu	18,25
	karstattu	17,00 ⁽¹⁾
3	Karvat:	
	kammattu	18,25
	karstattu	17,00 ⁽¹⁾
	Jouhet:	
	kammattu	16,00
	karstattu	15,00
4	Silkki	11,00
5	Puuvilla:	
	tavallinen	8,50
	merseroitu	10,50
6	Kapokki	10,90
7	Pellava	12,00
8	Hamppu	12,00
9	Juutti	17,00
10	Manilla	14,00
11	Esparto	14,00
12	Kookos	13,00
13	Genista	14,00
14	Rami (valkaistu)	8,50
15	Sisali	14,00
16	Sunn	12,00
17	Henequen	14,00
18	Maguey	14,00
19	Asetaatti	9,00
20	Alginaatti	20,00
21	Kupro	13,00
22	Modaali	13,00
23	Proteiini	17,00
24	Triasettaatti	7,00
25	Viskoosi	13,00
26	Akryyli	2,00
27	Klorokuitu	2,00
28	Fluorokuitu	0,00
29	Modakryyli	2,00
30	Polyamidi tai nailon	
	katkokuitu	6,25
	filamentti	5,75

⁽¹⁾ Sovittua massalisää 17,00 prosenttia on sovellettava myös silloin, kun on mahdotonta varmistaa, onko villa ja/tai karvaa sisältävä tekstiilituote kammattu vai karstattu.

Kuidun numero	Kuitu	Prosentti
31	Polyesteri	
	katkokuitu	1,50
	filamentti	1,50
32	Polyeteeni	1,50
33	Polypropeeni	2,00
34	Polyurea	2,00
35	Polyuretaani:	
	katkokuitu	3,50
	filamentti	3,00
36	Vynylaali	5,00
37	Trivinyyli	3,00
38	Elastodieeni	1,00
39	Elastaani	1,50
40	Lasikuitu	
	keskimääräinen halkaisija on yli 5 µm	2,00
	keskimääräinen halkaisija on 5 µm tai sen alle	3,00
41	Metallikuitu	2,00
	Metalloitu kuitu	2,00
	Asbesti	2,00
	Paperilanka	13,75

LIITE III

TUOTTEET, JOIHIN EI LIITY SELOSTETTA TAI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAA
VELVOLLISUUTTA

(10 artiklan 1 kohdan a alakohta)

1. paidan hihankannattimet
2. kellojen tekstiilirannekkeet
3. etiketit ja merkit
4. pehmustetut tekstiilimateriaalia olevat patalaput
5. teepannun myssyt
6. kahvipannun myssyt
7. hihansuojat
8. muut kuin tekoturkispuuhkat
9. tekokukat
10. neulatyyny
11. painetut kanavakankaat
12. pohja- ja aluskankaissa ja kovikkeissa käytettävät tekstiilituotteet
13. huopakankaat
14. käytetyt ommellut tekstiilituotteet, kun ne on ilmoitettu sellaisiksi
15. säärystimet
16. vanhat ja sellaisina myytävät pakkaukset
17. huopahatut
18. kankaiset pehmeät laukut ja satulatarvikkeet
19. kankaiset matkustustarvikkeet
20. käsinkirjotut, valmiit tai viimeistelemättömät seinävaatteet ja niiden valmistukseen tarvittava materiaali, mukaan lukien näiden seinävaatteiden valmistukseen tarkoitettujen erikseen myytävien kirjailulangat
21. vetoketjut
22. tekstiilipäällysteiset napit ja soljet
23. tekstiilistä valmistetut kirjankannet
24. leikkikalut
25. kenkien kankaiset osat, lukuun ottamatta lämminvuoria
26. useista osista koostuvat pikkuliinat, joiden pinta-ala on enintään 500 cm².
27. patalaput ja uunikintaat
28. kananmunan lämmittimet
29. meikkipussit
30. kankaiset tupakkapussit
31. kankaiset silmälasit-, savuke- ja sikari-, sytytin- ja kampakotelot
32. suojarusteet urheilukäyttöä varten, hansikkaita lukuun ottamatta
33. peseytymistarvikelaikut
34. kengänpuhdistusvälinelaukut
35. Hautaustarvikkeet.

36. Kertakäyttötuotteet, lukuun ottamatta vanuja.
Tässä direktiivissä kertakäyttöisinä pidetään tekstiilituotteita, joita käytetään vain kerran tai rajoitetun ajan ja joita ei normaalin käytön jälkeen voi käyttää samaan tai vastaavaan tarkoitukseen.
 37. Euroopan farmakopea-luettelossa tarkoitettut tekstiilituotteet, joissa viitataan tähän luetteloon, lääkinälliseen ja ortopediseen käyttöön tarkoitettut muut kuin kertakäyttösiteet sekä ortopediset tekstiilituotteet yleensä.
 38. Tekstiilituotteet, mukaan lukien liitteessä IV olevassa 12 kohdassa tarkoitettut köydet, narut ja sidelangat, joita tavallisesti käytetään:
 - a) tavaroiden valmistukseen ja jalostukseen tarvittavien laitteiden osina;
 - b) osina koneissa, laitteistoissa (esimerkiksi lämmitys, ilmastointi, valaistus), kodinkoneissa ja muissa laitteissa, autoissa ja muissa ajoneuvoissa, myös niiden toiminnan ja kunnossapidon ylläpidossa sekä varusteena, lukuun ottamatta suojapeitteitä ja tekstiilistä valmistettuja erikseen myytäviä moottoriajoneuvojen lisävarusteita.
 39. Suojaa ja turvallisuutta parantavat tekstiilituotteet, kuten turvavyöt, laskuvarjot, pelastusliivit, pelastuskouru, palontorjuntavälineet, luodinkestävät liivit, erityiset suojavaatteet (esimerkiksi suojaus tulta, kemiallisia aineita ja muita turvallisuutta vaarantavia tekijöitä vastaan).
 40. Ilmakannatteiset rakenteet: (esimerkiksi urheiluhallit, näyttelykatokset tai varastotilat), jos näissä tuotteissa on käyttöohje ja tekninen eritelmä.
 41. Purjeet.
 42. Eläinten vaatteet
 43. Liput ja viirit.
-

LIITE IV

TUOTTEET, JOISSA AINOASTAAN YHTEISSELOSTE TAI YHTEISMERKINTÄ ON PAKOLLINEN

(10 artiklan 1 kohdan b alakohta)

1. lattianpyyhkimet
2. siivousrievut
3. reunukset ja koristeet
4. punoskoristeet
5. vyöt
6. olkaimet
7. miesten sukkanauhat ja naisten sukkanauhat
8. kengännauhat
9. nauhat
10. kuminauhat
11. uudet ja sellaisina myytävät pakkaukset
12. pakkausnaru tai maatalouskäyttöön tarkoitettu naru; köydet, sidelangat ja narut, paitsi liitteessä III ⁽¹⁾ olevassa 38 kohdassa tarkoitettut tuotteet
13. pikkuliinat
14. nenäliinat
15. Nutturaverkot ja hiusverkot.
16. Lasten solmiot ja rusetit.
17. Leukalaput; pesukintaat ja kasvoliinat.
18. Pieninä erinä myytävät ompelu-, parsin- ja kirjailulangat, joiden nettopaino on enintään 1 g.
19. Verhojen, pimennysverhojen ja kaihdinten nauhat.

⁽¹⁾ Tässä kohdassa tarkoitettujen ja leikattuina myytävien tuotteiden yhteiselosteen on oltava rullassa. Tässä kohdassa tarkoitettuihin köysiin ja naruihin kuuluvat myös vuoristokiipeilyssä ja vesiurheilussa käytettävät köydet.

LIITE V

OSA A

LUETTELO KUMOTUISTA DIREKTIIVEISTÄ

(jota tarkoitetaan 18 artiklassa)

- Neuvoston direktiivi 71/307/ETY (EYVL N:o 185, 16.8.1971, s. 16) ja sen peräkkäiset muutokset:
 - Neuvoston direktiivi 75/36/ETY (EYVL N:o L 14, 20.1.1975, s. 15)
 - Neuvoston direktiivi 83/623/ETY (EYVL N:o L 353, 15.12.1983, s. 8)
 - Komission direktiivi 87/140/ETY (EYVL N:o L 56, 26.2.1987, s. 24)

OSA B

SIIRRON AIKATAULU

Direktiivi	Määräpäivä	
	Tämän direktiivin mukaisten tuotteiden kaupan salliminen	Tämän direktiivin vastaisten tuotteiden kaupan kieltäminen
71/307/ETY	29 tammikuuta 1973	29 tammikuuta 1975
75/36/ETY		
83/623/ETY	29 marraskuuta 1985	29 toukokuuta 1987
87/140/ETY	1 syyskuuta 1988	

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 71/307/ETY	Tämä direktiivi	Direktiivi 71/307/ETY
1 artikla	1 artikla	Liite II, N:o 4	Liite II, N:o 4
2 artikla	2 artikla	Liite II, N:o 5	Liite II, N:o 5
3 artikla	3 artikla	Liite II, N:o 6	Liite II, N:o 6
4 artikla	4 artikla	Liite II, N:o 7	Liite II, N:o 7
5 artikla	5 artikla	Liite II, N:o 8	Liite II, N:o 8
6 artikla	6 artikla	Liite II, N:o 9	Liite II, N:o 9
7 artikla	7 artikla	Liite II, N:o 10	Liite II, N:o 10
8 artikla	8 artikla	Liite II, N:o 11	Liite II, N:o 11
9 artikla	9 artikla	Liite II, N:o 12	Liite II, N:o 12
10 artikla	10 artikla	Liite II, N:o 13	Liite II, N:o 13
11 artikla	11 artikla	Liite II, N:o 14	Liite II, N:o 15
12 artikla	12 artikla	Liite II, N:o 15	Liite II, N:o 16
13 artikla	13 artikla	Liite II, N:o 16	Liite II, N:o 16 a
14 artikla	14 artikla	Liite II, N:o 17	Liite II, N:o 16 b
15 artikla	15 artikla	Liite II, N:o 18	Liite II, N:o 16 c
16 artikla	15 a artikla	Liite II, N:o 19	Liite II, N:o 17
17 artikla	16 artiklan 3 kohta	Liite II, N:o 20	Liite II, N:o 18
18 artikla	—	Liite II, N:o 21	Liite II, N:o 19
19 artikla	17 artikla	Liite II, N:o 22	Liite II, N:o 20
Liite I, N:o 1	Liite I, N:o 1	Liite II, N:o 23	Liite II, N:o 21
Liite I, N:o 2	Liite I, N:o 2	Liite II, N:o 24	Liite II, N:o 22
Liite I, N:o 3	Liite I, N:o 3	Liite II, N:o 25	Liite II, N:o 23
Liite I, N:o 4	Liite I, N:o 4	Liite II, N:o 26	Liite II, N:o 24
Liite I, N:o 5	Liite I, N:o 5	Liite II, N:o 27	Liite II, N:o 25
Liite I, N:o 6	Liite I, N:o 6	Liite II, N:o 28	Liite II, N:o 26
Liite I, N:o 7	Liite I, N:o 7	Liite II, N:o 29	Liite II, N:o 27
Liite I, N:o 8	Liite I, N:o 8	Liite II, N:o 30	Liite II, N:o 28
Liite I, N:o 9	Liite I, N:o 9	Liite II, N:o 31	Liite II, N:o 29
Liite I, N:o 10	Liite I, N:o 10	Liite II, N:o 32	Liite II, N:o 30
Liite I, N:o 11	Liite I, N:o 11	Liite II, N:o 33	Liite II, N:o 31
Liite I, N:o 12	Liite I, N:o 12	Liite II, N:o 34	Liite II, N:o 32
Liite I, N:o 13	Liite I, N:o 13	Liite II, N:o 35	Liite II, N:o 33
Liite I, N:o 14	Liite I, N:o 15	Liite II, N:o 36	Liite II, N:o 34
Liite I, N:o 15	Liite I, N:o 16	Liite II, N:o 37	Liite II, N:o 35
Liite I, N:o 16	Liite I, N:o 16 a	Liite II, N:o 38	Liite II, N:o 36
Liite I, N:o 17	Liite I, N:o 16 b	Liite II, N:o 39	Liite II, N:o 37
Liite I, N:o 18	Liite I, N:o 16 c	Liite II, N:o 40	Liite II, N:o 38
Liite I, N:o 19	Liite I, N:o 17	Liite II, N:o 41	Liite II, N:o 39
Liite I, N:o 20	Liite I, N:o 18	Liite III, N:o 1	Liite III, N:o 1
Liite I, N:o 21	Liite I, N:o 19	Liite III, N:o 2	Liite III, N:o 2
Liite I, N:o 22	Liite I, N:o 20	Liite III, N:o 3	Liite III, N:o 3
Liite I, N:o 23	Liite I, N:o 21	Liite III, N:o 4	Liite III, N:o 4
Liite I, N:o 24	Liite I, N:o 22	Liite III, N:o 5	Liite III, N:o 5
Liite I, N:o 25	Liite I, N:o 23	Liite III, N:o 6	Liite III, N:o 6
Liite I, N:o 26	Liite I, N:o 24	Liite III, N:o 7	Liite III, N:o 7
Liite I, N:o 27	Liite I, N:o 25	Liite III, N:o 8	Liite III, N:o 8
Liite I, N:o 28	Liite I, N:o 26	Liite III, N:o 9	Liite III, N:o 9
Liite I, N:o 29	Liite I, N:o 27	Liite III, N:o 10	Liite III, N:o 10
Liite I, N:o 30	Liite I, N:o 28	Liite III, N:o 11	Liite III, N:o 11
Liite I, N:o 31	Liite I, N:o 29	Liite III, N:o 12	Liite III, N:o 12
Liite I, N:o 32	Liite I, N:o 30	Liite III, N:o 13	Liite III, N:o 13
Liite I, N:o 33	Liite I, N:o 31	Liite III, N:o 14	Liite III, N:o 14
Liite I, N:o 34	Liite I, N:o 32	Liite III, N:o 15	Liite III, N:o 15
Liite I, N:o 35	Liite I, N:o 33	Liite III, N:o 16	Liite III, N:o 17
Liite I, N:o 36	Liite I, N:o 34	Liite III, N:o 17	Liite III, N:o 18
Liite I, N:o 37	Liite I, N:o 35	Liite III, N:o 18	Liite III, N:o 19
Liite I, N:o 38	Liite I, N:o 36	Liite III, N:o 19	Liite III, N:o 20
Liite I, N:o 39	Liite I, N:o 37	Liite III, N:o 20	Liite III, N:o 21
Liite I, N:o 40	Liite I, N:o 38	Liite III, N:o 21	Liite III, N:o 22
Liite I, N:o 41	Liite I, N:o 39	Liite III, N:o 22	Liite III, N:o 23
Liite II, N:o 1–2	Liite II, N:o 1–2	Liite III, N:o 23	Liite III, N:o 24
Liite II, N:o 3	Liite II, N:o 3	Liite III, N:o 24	Liite III, N:o 25

Tämä direktiivi	Direktiivi 71/307/ETY	Tämä direktiivi	Direktiivi 71/307/ETY
Liite III, N:o 25	Liite III, N:o 26	Liite III, N:o 36	Liite III, N:o 37
Liite III, N:o 26	Liite III, N:o 27	Liite III, N:o 37	Liite III, N:o 38
Liite III, N:o 27	Liite III, N:o 28	Liite III, N:o 38	Liite III, N:o 39
Liite III, N:o 28	Liite III, N:o 29	Liite III, N:o 39	Liite III, N:o 40
Liite III, N:o 29	Liite III, N:o 30	Liite III, N:o 40	Liite III, N:o 41
Liite III, N:o 30	Liite III, N:o 31	Liite III, N:o 41	Liite III, N:o 42
Liite III, N:o 31	Liite III, N:o 32	Liite III, N:o 42	Liite III, N:o 43
Liite III, N:o 32	Liite III, N:o 33	Liite III, N:o 43	Liite III, N:o 44
Liite III, N:o 33	Liite III, N:o 34	Liite IV	Liite IV
Liite III, N:o 34	Liite III, N:o 35	Liite V	—
Liite III, N:o 35	Liite III, N:o 36	Liite VI	—

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 25 päivänä tammikuuta 1994 EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavista tietyistä kvantitatiivisista analyysimenetelmistä ⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti antoi asiasta lausuntonsa 15 päivänä helmikuuta 1995 ⁽²⁾ ja talous- ja sosiaalikomitea 27 päivänä huhtikuuta 1994 ⁽³⁾.
3. Neuvosto vahvisti 26 päivänä helmikuuta 1996 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

4. Komission ehdotuksen tarkoituksena on toteuttaa kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavia tietyjä kvantitatiivisia analyysimenetelmiä koskevan voimassa olevan sääntelyn virallinen kodifiointi siten, että uudella direktiivillä korvataan kodifioinnin kohteena olevat eri direktiivit.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

5. Koska kyseessä on 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa tarkoitettu virallinen kodifiointi, toisin sanoen nykyisten tekstien pelkkä yksinkertainen kodifiointi ilman, että asiasisältöä muutetaan, neuvosto ei kyseisen sopimuksenmukaisesti ole tehnyt komission ehdotukseen asiasisältöä koskevia muutoksia.
6. Kodifioinnista aiheutuu oikeudellista perustaa koskeva muutos perustamissopimuksen 100 artiklasta 100 a artiklaan. Neuvoston ja komission osalta direktiivillä kodifioidaan olemassa oleva lainsäädäntö muuttamatta millään tavalla sen asiasisältöä. Kodifioinnilla ei mitenkään muuteta aiempaa tilannetta.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 96, 6.4.1994, s. 20

⁽²⁾ EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 53

⁽³⁾ EYVL N:o C 195, 18.7.1994, s. 10

neuvoston 26 päivänä helmikuuta 1996 hyväksymä

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 25/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi ... päivänä ... kuuta 1996 kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavista tietyistä kvantitatiivisista analyysimenetelmistä

(96/C 196/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavia tiettyjä kvantitatiivisia analyysimenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä heinäkuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/276/ETY ⁽⁴⁾ on muutettu merkittäväällä tavalla useita kertoja; selvyuden ja järjestyksen vuoksi olisi kyseinen direktiivi kodifioitava,

tekstiilien nimityksistä ... päivänä ... kuuta 1996. annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/.../EY ⁽⁵⁾ säädetään tekstiilituotteiden kuitukoostumusta koskevista pakollisista merkinnöistä ja tarkastuksista sen todentamiseksi, että nämä tuotteet vastaavat merkinnöissä olevia tietoja,

menetelmien, joita jäsenvaltioissa käytetään virallisissa tarkastuksissa tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen määrittämiseksi, tulisi olla yhtenäisiä sekä näytteiden esikäsittelyn että kvantitatiivisen analyysin osalta,

direktiivissä 96/.../EY säädetään, että erityisdirektiiveissä vahvistetaan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat näyt-

teenotto- ja analyysimenetelmät tuotteiden kuitukoostumuksen määrittämiseksi; tämän vuoksi tämän direktiivin liitteessä II määrätään 15 yhtenäisestä analyysimenetelmästä, jotka koskevat useimpia markkinoilla olevia kahden tekstiilikuitulajin sekoitteista koostuvia tekstiilituotteita,

tekniikan kehityksen vuoksi on tarpeen mukauttaa usein tekstiilien analyysimenetelmiä koskevissa erityisdirektiiveissä annettuja teknisiä säännöksiä; tätä varten tarpeellisten toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen yhteistyön toteuttamiseksi tekstiilien analyysimenetelmien mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevässä komiteassa,

kun on kyse kahden kuitulajin sekoitteista, joiden osalta yhteisön tasolla ei ole yhtenäistä analyysimenetelmää, tarkastuksesta vastaava laboratorio voi määrittää näiden sekoitteiden koostumuksen käytettävissään olevilla asianmukaisilla menetelmillä ja ilmoittaa tutkimusselosteessa saadun tuloksen sekä käytetyn menetelmän tarkkuuden, jos se on tiedossa,

tämän direktiivin säännökset ovat tekstiilien nimityksiä ja merkintää koskevia direktiivejä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset, ja

tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin saattaa liitteessä III olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä kyseisessä liitteessä mainituissa määräajoissa,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee tiettyihin kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavia kvantitatiivisia analyysimenetelmiä, mukaan lukien laboratorionäytteiden ja analyysinäytteiden valmistelu.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 96, 6.4.1994, s. 20

⁽²⁾ EYVL N:o C 195, 18.7.1994, s. 10

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä helmikuuta 1995 (EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 53), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 173, 31.7.1972, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/184/ETY (EYVL N:o L 75, 17.3.1987, s. 21).

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

2 artikla

Laboratorionäytteellä tarkoitetaan näytettä, joka kokonsa puolesta soveltuu analyysiin ja on peräisin laboratorion kokonaisnäytteestä, joka puolestaan on otettu analysoitavasta tavaraerästä.

Analyysinäyte on laboratorionäytteestä erotettu osa, jota käytetään yksittäisen analyysituloksen saamiseksi.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteissä I ja II vahvistettuja määräyksiä tiettyihin kahden tekstiilikuitulajin sekoitteisiin sovellettavasta kvantitatiivisesta analyysistä, mukaan lukien laboratorionäytteiden ja analyysinäytteiden valmistelu, sovelletaan kaikissa virallisissa tarkastuksissa määritettäessä markkinoille saatettavien tekstiilituotteiden koostumusta, direktiivin 96/.../EY säännösten mukaisesti.

4 artikla

Jollei yhteisön tasolla ole kahden tekstiilikuitulajin sekoitteiden osalta yhtenäistä analyysimenetelmää, tarkastuksesta vastaavan laboratorion on määritettävä näiden sekoitteiden koostumus käytettävissään olevilla asianmukaisilla menetelmillä ja ilmoitettava tutkimuselosteessa saatu tulos sekä käytetyn menetelmän tarkkuus, jos se on tiedossa.

5 artikla

1. Perustetaan komitea käsittelemään tekstiilien analyysimenetelmien mukauttamista tekniikan kehitykseen, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

3. Liitteessä II vahvistetut kvantitatiiviset analyysimenetelmät mukautetaan tekniikan kehitykseen 6 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, puheenjohtaja saattaa asian komitean käsiteltäväksi

omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdoteista toimenpiteistä.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamat keskeiset kansalliset säännökset toimitetaan kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Kumotaan liitteessä III olevassa A osassa mainitut direktiivit, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin saattaa liitteessä III olevassa B osassa mainituissa määräajoissa direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä . . .

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*

Puhemies

Puheenjohtaja

LIITE I

NÄYTTEIDEN JA KOEPALOJEN VALMISTELU TEKSTIILITUOTTEIDEN KUITUKOOSTUMUKSEN MÄÄRITTÄMISEKSI

1. SOVELTAMISALA

Tässä liitteessä vahvistetaan menettelyt kooltaan kvantitatiivisten analyysien esikäsittelyyn sopivien (eli enintään 100 g) näytteiden valmistamisesta laboratorion kokonaisnäytteestä sekä analyysinäytteen ottamisesta laboratorionäytteestä, joka on esikäsittely muiden kuin kuituainesten poistamiseksi ⁽¹⁾.

2. MÄÄRITELMÄT

- 2.1. Tavaraerä — Tavaramäärä, joka arvioidaan koetulossarjan perusteella. Tavaraeraan voi kuulua esimerkiksi koko yhtä kangastoimitusta vastaava tavaramäärä, samasta loimituksesta kudottu kangaserä, lankaerä, raakakuitupaali tai -paaliryhmä.
- 2.2. Laboratorion kokonaisnäyte — Tavaraerän osa, joka on otettu niin, että se edustaa kokonaisuutta, ja joka on lähetetty laboratorioon. Kokonaisnäytteen koko ja laatu valitaan niin, että se vastaa sopivasti tavaraerän vaihtelevuutta ja että sen laboratorioskäsitely on helppoa ⁽²⁾.
- 2.3. Laboratorionäyte — Laboratorion kokonaisnäytteen osa, joka esikäsitellään ei-kuituainesten poistamiseksi ja josta sitten otetaan analyysinäytteet analyysia varten. Laboratorionäytteen koko ja laatu valitaan niin, että se vastaa sopivasti laboratorion kokonaisnäytteen vaihtelevuutta ⁽³⁾.
- 2.4. Analyysinäyte — Laboratorionäytteestä otettu materiaaliosa, joka tarvitaan yksittäisen analyysituloksen saamiseksi.

3. PERIAATE

Laboratorion kokonaisnäytteestä otetaan sitä edustava laboratorionäyte.

Laboratorionäytteestä otetaan sitä edustavat analyysinäytteet.

4. NÄYTTEENOTTO IR TOKUIDUISTA

- 4.1. Yhdensuuntaistamattomat kuidut — Laboratorionäyte otetaan erottamalla sattumanvaraisesti kuitutukkoja laboratorion kokonaisnäytteestä. Kun koko laboratorionäyte on otettu, se sekoitetaan huolellisesti laboratoriokarstalla ⁽⁴⁾. Harso tai sekoite, irralliset kuidut ja laitteeseen takertuneet kuidut esikäsitellään. Sen jälkeen otetaan analyysinäytteet harsosta, irtokuiduista ja laitteeseen takertuneista kuiduista niiden massoja vastaavassa suhteessa.

Jos esikäsitely ei vaikuta karstaharson muotoon, analyysinäytteet otetaan 4.2 kohdassa selostetulla tavalla. Jos esikäsitely sotkee harson, analyysinäytteet valitaan poimimalla esikäsitelystä näytteestä 16 pientä sopivankokoista ja keskenään suunnilleen samankokoista kuitutukkoa, jotka yhdistetään.

- 4.2. Yhdensuuntaistetut kuidut (karstaharsot, hahtuvat, esilangat) — Laboratorion kokonaisnäytteestä sattumanvaraisesti otetuista kappaleista leikataan poikittain vähintään kymmenen palaa, joista kukin painaa noin 1 g:n. Näin saatu laboratorionäyte esikäsitellään. Sen jälkeen palat yhdistetään asettamalla ne vieretysten ja valmistetaan analyysinäyte leikkaamalla poikittain ja ottamalla yksi osa jokaisesta kymmenestä palasta.

5. NÄYTTEENOTTO LANGOISTA

- 5.1. Puolatut tai vyyhdetyt langat — Käytetään kaikkia laboratorion kokonaisnäytteeseen kuuluvia puolia.

⁽¹⁾ Esikäsitely voi kohdistua myös suoraan analyysinäytteisiin.

⁽²⁾ Ommeltujen tuotteiden osalta, ks. 7 kohta.

⁽³⁾ Ks. 1 kohta.

⁽⁴⁾ Laboratoriokarstan asemesta voi käyttää myös kuitusekoitinta tai ns. ”yhdistä ja jaa” -menetelmää.

Jokaisesta puolasta otetaan sopivan mittaiset, yhtäjaksoiset ja samanpituiset erät, joko kerimällä vyyhdeksi yhtä monta kierrosta vyyhdinpuulla tai jollain muulla tavalla ⁽¹⁾. Langat yhdistetään rinnakkain yhdeksi vyyhdeksi tai köydeksi ja varmistetaan, että vyyhti tai köysi koostuu jokaisesta puolasta kerityistä yhtä pitkistä lankaeristä.

Näin saatu laboratorionäyte esikäsitellään.

Analyysinäytteet otetaan leikkaamalla vyyhdestä tai köydestä kimppu yhtä pitkiä lankoja unohtamatta yhtään vyyhteen tai köyteen kuuluvaa lankaa.

Jos t on langan tex-arvo ja n on laboratorion kokonaisnäytteen puolien lukumäärä, kustakin puolasta on otettava lanka, jonka pituus on $\frac{10^6}{nt}$ cm, jotta saataisiin aikaan 10 g painava näyte.

Jos $nt:n$ arvo on suuri, toisin sanoen enemmän kuin 2 000, voidaan valmistaa suurempi vyyhti ja leikata se poikki kahdesta kohdasta niin, että saadaan sopivan painoinen köysi. Köysimäisen näytteen päät sidotaan asianmukaisesti ennen esikäsitelyä ja analyysinäytteet otetaan riittävän kaukaa sitomiskohdista.

- 5.2. Loimilangat — Otetaan laboratorionäyte leikkaamalla loimen päästä vähintään 20 cm:n pituinen pala, jossa ovat mukana kaikki loimilangat, lukuun ottamatta hulpiolankoja, jotka heitetään pois. Kimppu sidotaan toisesta päästään. Jos näyte on niin suuri, että sitä ei voi esikäsitellä yhdellä kertaa, se jaetaan kahteen tai useampaan osaan, joista kukin sidotaan esikäsitelyä varten ja yhdistetään sen jälkeen, kun ne on esikäsitelty erikseen. Laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte leikkaamalla sopivan pituinen pala riittävän kaukaa sitomiskohdasta ja unohtamatta yhtään langoista. Jos loimessa on N lankaa, joiden tex-arvo on t , 1 g:n painavan koepalan pituus on: $\frac{10^5}{nt}$ cm.

6. NÄYTTEENOTTO KANKAISTA

- 6.1. Laboratorion kokonaisnäyte koostuu yhdestä kangasta edustavasta palasta —

Kokonaisnäytteestä leikataan halkaisijan suuntainen, nurkasta toiseen ulottuva kaistale, ja hulpiot poistetaan. Tämä kaistale muodostaa laboratorionäytteen. Jotta näytteen massa olisi x grammaa, kaistaleen pinta-ala on oltava $\frac{x \cdot 10^4}{G}$ cm², jossa G on kankaan massa g/m².

Kaistale esikäsitellään ja leikataan poikittaissuunnassa neljään yhtä suureen osaan, jotka asetetaan päällekkäin.

Näin valmistellun materiaalin jostakin osasta otetaan analyysinäytteet leikkaamalla kerrosten lävitse niin, että jokaisessa analyysinäytteessä on yhtä pitkä kappale jokaista kerrosta.

Jos kankaassa on kudottu kuvio, laboratorionäytteen leveys mitattuna loimen suuntaan ei saa olla pienempi kuin kuvion loimiraportti. Jos tämä edellytys ei täyty ilman, että näytteestä tulee liian suuri esikäsiteltäväksi yhdellä kertaa, se on leikattava yhtä suuriin osiin, jotka esikäsitellään erikseen, minkä jälkeen osat asetetaan päällekkäin ennen analyysinäytteiden ottamista, varoen kuitenkin, että kuvion vastaavat osat eivät osu päällekkäin.

- 6.2. Laboratorion kokonaisnäyte koostuu useista paloista —

Jokainen pala käsitellään 6.1. kohdassa selostetulla tavalla ja jokainen tulos ilmoitetaan erikseen.

7. NÄYTTEENOTTO OMMELLUISTA TAI VALMIISTA TEKSTIILITUOTTEISTA

Laboratorion kokonaisnäyte koostuu tavallisesti valmiista tekstiilituotteesta tai sitä edustavasta osasta.

Määritetään tarvittaessa näytteen niiden osien prosenttiosuus, joiden kuitusisältö ei ole sama ja tarkastetaan yhdenmukaisuus tekstiilien nimityksistä ..päivänä ..kuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/. .EY 9 artiklan säännösten kanssa.

⁽¹⁾ Jos puolat voidaan asettaa sopivaan telineeseen, niistä voidaan kehä vyyhdet samanaikaisesti.

Otetaan edustava laboratorionäyte ommellun tai valmiin tuotteen siitä osasta, jonka koostumus ilmoitetaan selosteessa. Jos tuotteessa on useita selosteita, edustavat laboratorionäytteet otetaan jokaista selostetta vastaavasta osasta.

Jos tuote, jonka koostumus on määritettävä, ei ole tasakoosteinen, voi olla tarpeellista ottaa laboratorionäytteitä kustakin tuotteen osasta ja määrittää eri osien suhteellinen osuus koko tuotteessa.

Tämän jälkeen lasketaan prosenttiosuudet ottaen huomioon näytteiksi valittujen kappaleiden suhteelliset osuudet.

Näytteet esikäsitellään.

Esikäsitellyistä laboratorionäytteistä otetaan edustavat analyysinäytteet.

LIITE II

TIETTYJEN KAHDEN TEKSTIILIKUITULAJIN SEKOITTEIDEN KVANTITATIIVISET
ANALYYSIMENETELMÄT

1. YLEISTÄ

Johdanto

Tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiiviset analyysimenetelmät perustuvat kahteen päämenetelmään: käsin tehtävään kuitujen erotteluun ja kemiallisesti tapahtuvaan kuitujen erotteluun.

Käsin erotteluun perustuva menetelmä on valittava aina, kun se on mahdollista, koska sillä saadaan yleensä tarkempia tuloksia kuin kemiallisella menetelmällä. Käsin tehtävää erottelua voidaan soveltaa kaikkiin tekstiilituotteisiin, joissa kuidut eivät muodosta homogeenista sekoitetta, kuten esimerkiksi lankoihin, jotka koostuvat useista osista, jotka puolestaan koostuvat yhdestä ainoasta kuitulajista, tai kankaisiin, joissa loimen muodostava lanka on eri lajia kuin kuteen lanka, tai purettavissa olevaan neulokseen, joka koostuu erilaisista langoista.

Tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiiviset kemialliset analyysimenetelmät perustuvat yleensä sekoitteen yksittäisten komponenttien valikoivaan liuottamiseen. Kun yksi komponenteista on poistettu, liukenematon jäännös punnitaan ja liunneen komponentin osuus lasketaan massahäviön perusteella. Tässä liitteen ensimmäisessä osassa esitetään menetelmästä yleisluonteisia tietoja, jotka ovat voimassa kaikkien tässä liitteessä käsiteltävien kuitusekoitteiden osalta niiden koostumuksesta riippumatta. Tätä osaa on siten käytettävä yhdessä sitä seuraavien jaksojen kanssa, joissa käsitellään tiettyihin kuitusekoitteisiin sovellettavia yksityiskohtaisia menetelmiä. Jotkut kemialliset analyysit saattavat perustua muuhun kuin valikoivan liuottamisen periaatteeseen; niissä tapauksissa tarkemmat yksityiskohdat esitetään kyseistä menetelmää käsittelevässä jaksossa.

Jalostusvaiheessa olevat kuitusekoitteet ja, vähäisemmässä määrin, viimeistellyt tekstiilit sisältävät toisinaan muitakin kuin kuituaineita, esimerkiksi rasvoja, vahoja, liistereitä tai veteen liukenevia aineita, jotka voivat olla luonnollisia tai jotka on lisätty valmistuksen helpottamiseksi. Nämä ei-kuituaineet on poistettava ennen analyysia. Tästä syystä liitteessä on kuvaus myös menetelmästä, jolla poistetaan öljyt, rasvat, vahat ja veteen liukenevat tuotteet.

Toisaalta tekstiilit voivat sisältää hartseja tai muita aineita, jotka on lisätty antamaan niille erityispiirteitä. Tällaiset aineet, joihin poikkeusoloissa voidaan lukea myös väriaineet, voivat muuttaa reagenssin vaikutusta liukenevaan aineosaan ja/tai reagenssi voi liuottaa ne osittain tai kokonaan sekoitteesta. Tällaiset lisäaineet voivat siten aiheuttaa virheitä, ja ne on poistettava ennen näytteen analysointia. Jos niiden poistaminen on mahdotonta, tässä liitteessä selostettuja kvantitatiivisia kemiallisia analyysimenetelmiä ei voi käyttää.

Värjättyissä kuiduissa esiintyvää väriainetta pidetään kuidun olennaisena osana, eikä sitä poisteta.

Nämä analyysit perustuvat sekoitteen vedettömään massaun, jonka määrittämistä varten tarvittava menetelmä myös selostetaan.

Tulokset esitetään soveltamalla kunkin kuivassa tilassa olevan kuidun massaun kertoimia, jotka esitetään tekstiilien nimityksestä ... päivänä ... kuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY liitteessä II.

Sekoitteessa esiintyvät kuidut on tunnistettava ennen analyysiin ryhtymistä. Joissakin kemiallisissa menetelmissä liukenevan aineosan liuottamiseen käytetty reagenssi voi liuottaa osittain myös sekoitteen liukenemattomia osia. Tätä silmällä pitäen menetelmiin on valittu, aina kun se on ollut mahdollista, reagensseja, joiden vaikutus liukenemattomiin kuituihin on heikko tai olematon. Jos on tiedossa, että analyysin aikana tapahtuu massahäviötä, tulokset olisi korjattava; tätä varten on annettu korjauskertoimet. Nämä kertoimet on määritetty eri laboratorioissa käsittelemällä esikäsiteltäviä kuituja kyseisellä analyysimenetelmässä mainitulla reagenssilla. Nämä kertoimet ovat voimassa vain normaalien kuitujen osalta; muut korjauskertoimet voivat olla tarpeen, jos kuidut ovat vahingoittuneet ennen käsittelyä tai sen aikana. Esitetyt menetelmät koskevat yhtä analyysia. Sekä käytettäessä käsin tehtyyn erotteluun perustuvaa menetelmää että kemiallisen erottelun menetelmää tulisi tehdä ainakin kaksi analyysia eri analyysinäytteille. Epävarmoissa tapauksissa kannattaa tehdä toinen analyysi liuottamalla pois se komponentti, joka varsinaisessa menetelmässä on liukenematon jäännös, jos se ei ole teknisesti mahdotonta.

I. *Yleistä tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiivisista kemiallisista analyysimenetelmistä*

Tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiivisia kemiallisia analyysimenetelmiä koskevia yleistietoja.

- I.1. *Soveltamisala*
Menetelmän soveltamisala luettelee ne kuidut, joiden analyysiin kyseinen menetelmä soveltuu.
- I.2. *Periaate*
Kun sekoitteen komponentit on tunnistettu, sekoitteesta poistetaan ensin sopivalla esikäsitteilyllä ei-kuituaineet ja sen jälkeen toinen komponenteista, yleensä käyttämällä hyväksi valikoivaa liuottamista ⁽¹⁾. Liukenematon jäännös punnitaan ja liuenteen komponentin osuus lasketaan massahäviön perusteella. On suositeltavaa liuottaa se kuitu, jonka osuus sekoitteessa on suurempi, jos se ei aiheuta teknisiä ongelmia, jolloin jäljelle jää se kuitu, jonka osuus sekoitteessa on vähäisempi.
- I.3. *Tarvikkeet*
- I.3.1. *Laitteet*
- I.3.1.1. Lasisuodattimia ja punnituslaseja, joihin suodattimet mahtuvat, taikka muita välineitä, joilla päästään samanlaisiin tuloksiin.
- I.3.1.2. Imupullo.
- I.3.1.3. Eksikkaattori, joka sisältää silikageeliä kosteudenilmaisimena.
- I.3.1.4. Ilmankierrolla varustettu lämpökaappi, jossa analyysinäytteet voidaan kuivata lämpötilassa 105 ± 3 °C.
- I.3.1.5. Analyysivaaka, jonka tarkkuus on 0,0002 g.
- I.3.1.6. Soxhlet-uuttolaite tai välineitä, joilla saadaan samanlaiset tulokset.
- I.3.2. *Reagenssit*
- I.3.2.1. Toistotislattu petrolieetteri, jonka kiehumispiste on 40—60 °C.
- I.3.2.2. Muut reagenssit mainitaan kullekin menetelmälle omistetussa jaksossa. Kaikkien reagenssien on oltava kemiallisesti puhtaita.
- I.3.2.3. Tislattu tai ionivaihdettu vesi.
- I.4. *Ilmastointi ja testausolosuhteet*
Koska määritetään vedettömiä massoja, ei ole tarpeen ilmastoida näytteitä eikä tehdä analyyseja vakioilmassa.
- I.5. *Laboratorionäyte*
Laboratorioon toimitetusta erästä otetaan edustava laboratorionäyte, jonka koko on riittävä kaikkien tarvittavien, vähintään yhden gramman painoisten analyysinäytteiden saamiseksi.
- I.6. *Laboratorionäytteen esikäsitteily* ⁽²⁾
Jos sekoitteessa on ainetta, joka ei kuulu laskettaviin prosenttiosuuksiin, (katso tekstiilien nimityksistä . . .päivänä . . .kuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/. . /EY 12 artiklan 3 kohta), se poistetaan ensin käyttämällä sopivaa menetelmää, joka ei vaikuta mihinkään kuitukomponenteista.
Tätä tarkoitusta varten ei-kuituaineet, jotka liukenevat petrolieetteriin ja veteen, poistetaan käsittelemällä ilma-kuivaa näytettä Soxhlet-uuttolaitteessa petrolieetterissä tunnin ajan, vähintään kuusi uutoskiertoa tunnissa. Petrolieetterin annetaan haihtua näytteestä, jota liotetaan sen jälkeen tunnin ajan huoneenlämpöisessä vedessä ja sitten toisen tunnin ajan vedessä, jonka lämpötila on 65 ± 5 °C, välillä sekoittaen. Veden ja näytteen seossuhteen on oltava 100/1. Ylimääräinen vesi poistetaan näytteestä pusertamalla, imulla tai linkoamalla, ja näyte kuivataan ilma-kuivaksi.

⁽¹⁾ Menetelmä 12 on poikkeus. Se perustuu toisen komponentin olennaisen rakenne-elementin määrittämiseen.

⁽²⁾ Ks. liite I.1.

Jos ei-kuituaineita ei voi poistaa petrolietterillä ja vedellä, edellä selostettu vesikäsitteily on korvattava muulla sopivalla käsittelyllä, joka ei aiheuta olennaisia muutoksia minkään kuitukomponentin ainekseen. Joidenkin valkaisemattomien luonnon kasvikuitujen osalta (kuten juutti ja kookos) on kuitenkin huomattava, että normaali petrolietteri- ja vesikäsitteily ei poista kaikkia luonnollisia ei-kuituaineita; siitä huolimatta näytteelle ei tehdä lisäkäsitteilyä, ellei näyte sisällä viimeisteitä, jotka ovat sekä petrolietteriin että veteen liukenemattomia.

Näytteen esikäsitteilymenetelmät on selostettava tutkimusselosteissa yksityiskohtaisesti.

I.7. Suoritusmenetelmä

I.7.1. Yleistä

I.7.1.1. Kuivaus

Kuivaus kestää vähintään 4 ja enintään 16 tuntia, ja sen on tapahduttava 105 ± 3 °C:n lämpötilassa ilmankierrolla varustetussa lämpökaapissa, jonka ovi on koko kuivauksen ajan suljettuna. Jos kuivaus kestää alle 14 tuntia, massan vakioituminen on tarkastettava punnitsemalla näyte. Massa katsotaan vakioituneeksi, jos sen muutos uuden 60 minuuttia kestävästä kuivauksen jälkeen on alle 0,05 prosenttia.

Suodattimien, punnituslasien, näytteiden ja jäännösten käsittelyä paljain käsin on vältettävä kuivauksen, jäähdytyksen ja punnituksen aikana.

Näytteet kuivataan punnituslasissa, jonka kansi on vieressä. Kuivauksen jälkeen, ennen lämpökaapista ottamista, punnituslasi suljetaan kannella, minkä jälkeen se siirretään nopeasti eksikkaattoriin.

Punnituslasiin asetettu lasisuodatin ja punnituslasin erillään oleva kansi kuivataan lämpökaapissa. Kuivauksen jälkeen punnituslasi suljetaan ja siirretään nopeasti eksikkaattoriin.

Jos analyysissä käytetään lasisuodattimen asemesta toista välinettä, se kuivataan lämpökaapissa niin, että on mahdollista määrittää kuitujen kuiva massa ilman häviötä.

I.7.1.2. Jäähdytys

Kaikki jäähdytystoimet suoritetaan eksikkaattorissa, joka on sijoitettu vaa'an viereen. Jäähdytyksen on kestävä riittävän kauan niin, että punnituslasit jäähtyvät kokonaan, aina vähintään kaksi tuntia.

I.7.1.3. Punnitus

Jäähdytyksen jälkeen punnituslasi punnitaan kahden minuutin kuluessa siitä, kun se on otettu eksikkaattorista. Punnitus tehdään 0,0002 gramman tarkkuudella.

I.7.2. Menettely

Esikäsitellyistä näytteistä otetaan analyysinäyte, jonka massa on vähintään yksi gramma. Langat tai kangas leikataan noin 10 mm:n mittaisiksi helposti hajoaviksi kappaleiksi. Analyysinäyte kuivataan punnituslasissa, jäähdytetään eksikkaattorissa ja punnitaan. Analyysinäyte siirretään kyseistä menetelmää koskevassa luvussa määritettyyn lasiastiaan, punnituslasi punnitaan heti uudestaan ja koepalan vedetön massa lasketaan erotuksena. Analyysia täydennetään kyseistä menetelmää koskevassa jaksossa selostetulla tavalla. Jäännös tutkitaan mikroskoopilla ja tarkastetaan, että liukeneva kuitu on käsittelyssä hävinnyt kokonaan.

I.8. Tulosten laskeminen ja ilmoittaminen

Liukenemattoman komponentin massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuitujen kokonaismassasta. Liukenevan komponentin prosenttiosuus saadaan erotuksena. Tulokset lasketaan puhtaiden, kuivien kuitujen massojen perusteella käyttämällä sovitteja massalisiä ja korjauskertoimia, joilla otetaan huomioon ainehäviö esikäsitteilyn ja analyysin aikana.

Laskemisessa sovelletaan I.8.2. kohdassa esitettyä kaavaa.

- I.8.1. Puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin massanprosenttiosuuden laskeminen ottamatta huomioon esikäsitellyn aikana tapahtunutta kuitujen massahäviötä.

$$P_1 = \frac{100 \text{ rd}}{m},$$

jossa

P_1 on puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin prosenttiosuus,

m on kuivan analyysinäytteen massa esikäsitellyn jälkeen,

r on jäännöksen kuiva massa,

d on korjauskerron, jolla otetaan huomioon liukenemattoman komponentin massahäviö reagenssin analyysin aikana.

d :n arvot annetaan kutakin menetelmää kuvaavan jakson yhteydessä.

d :n arvot ovat normaaliarvoja, jotka koskevat kemiallisesti vahingoittumattomia kuituja.

- I.8.2. Liukenemattoman komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen käyttämällä sovittuja massalisia ja mahdollisia korjauskertoimia, joilla otetaan huomioon esikäsitellyssä tapahtuva massahäviö.

$$P_{1A} = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \right)}$$

jossa

P_{1A} on liukenemattoman komponentin prosenttiosuus, kun laskennassa käytetään sovittuja massalisia ja otetaan huomioon esikäsitellyssä tapahtuva massahäviö,

P_1 on puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin prosenttiosuus laskettuna I.8.1 kohdassa esitetyllä kaavalla,

a_1 on liukenemattoman komponentin sovittu massalisyys (Tekstiilien nimityksiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin liite II),

a_2 on liukenevan komponentin sovittu massalisyys (Tekstiilien nimityksiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin liite II),

b_1 on liukenemattoman komponentin prosentuaalinen häviö esikäsitellyssä,

b_2 on liukenevan komponentin prosentuaalinen häviö esikäsitellyssä.

Toisen komponentin (P_{2A}) prosenttiosuus on $100 - P_{1A}$.

Jos analyysinäytteelle on tehty muu kuin tavanomainen esikäsitely, b_1 :n ja b_2 :n arvot on määritettävä tekemällä kummallekin puhtaalle kuitukomponentille analyysissä käytettävä esikäsitely. Puhtailla kuiduilla tarkoitetaan kuituja, joista on poistettu kaikki ei-kuituaineet, lukuun ottamatta sellaisia aineita, joita ne sisältävät normaalisti (luonnostaan tai valmistusmenetelmän takia) siinä tilassa (valkaisuaineena tai valkaistuna), jossa ne ovat analysoitavassa tuotteessa.

Jos käytettävissä ei ole analysoitavassa tuotteessa olevia kuitulajeja erikseen puhtaana, on sovellettava b_1 :n ja b_2 :n keskiarvoja, jotka on saatu testeissä puhtailla kuiduilla, jotka ovat samantapaisia kuin analysoitavassa sekoitteessa.

Käytettäessä normaalia petrolietterillä ja vedellä suoritettavaa esikäsitelyä korjauskertoimet b_1 ja b_2 voidaan yleensä jättää huomiotta, paitsi silloin, kun on kyse valkaisuaineesta puuvillasta, valkaisuaineesta pellavasta ja valkaisuaineesta hampusta, joiden massahäviön esikäsitelyssä katsotaan yleensä olevan neljä prosenttia, sekä silloin, kun on kyse polypropeenista, jonka massahäviöksi katsotaan yleensä yksi prosentti.

Muiden kuitujen yhteydessä esikäsitellyssä tapahtuvaa massahäviötä ei ole tapana ottaa huomioon.

- II. *Käsin tehtävään erotteluun perustuva kvantitatiivinen analyysimenetelmä*
- II.1. *Soveltamisala*
Tätä menetelmää käytetään kaikenlaisiin tekstiilikuituihin, jotka eivät muodosta homogeenista sekoitetta ja jotka on mahdollista erotella käsin.
- II.2. *Periaate*
Kun sekoitteen komponentit on tunnistettu, sekoitteesta poistetaan sopivalla esikäsitellyllä ei-kuituaineet, kuidut erotellaan käsin, kuivataan ja punnitaan niin, että voidaan laskea kunkin kuidun prosenttiosuus sekoitteesta.
- II.3. *Laitteet*
- II.3.1. Punnituslasi tai vastaava laite, jolla saadaan samanlaisia tuloksia.
- II.3.2. Eksikkaattori, joka sisältää silikageeliä kosteudenilmaisimena.
- II.3.3. Ilmankierrolla varustettu lämpökaappi, jossa näytteet voidaan kuivata lämpötilassa 105 ± 3 °C.
- II.3.4. Analyysivaaka, jonka tarkkuus on 0,0002 g.
- II.3.5. Soxhlet-uttolaite tai välineitä, joilla saadaan samanlaiset tulokset.
- II.3.6. Neula.
- II.3.7. Kierremittari tai vastaava laite.
- II.4. *Reagenssit*
- II.4.1. Toistotislattu petrolietteri, jonka kiehumispiste on 40—60 °C.
- II.4.2. Tislattu tai ionivaihdedettu vesi.
- II.5. *Ilmastointi ja testausolosuhteet*
Katso I.4. kohta.
- II.6. *Laboratorionäyte*
Katso I.5. kohta.
- II.7. *Näytteen esikäsitely*
Katso I.6. kohta.
- II.8. *Menettely*
- II.8.1. *Langan analyysi*
Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jonka massa on vähintään 1 g. Jos lanka on erittäin ohutta, analyysi voidaan tehdä vähintään 30 m:n pituisella langalla sen massasta riippumatta.

Lanka leikataan sopivan pituisiksi palasiksi ja sen komponentit erotetaan toisistaan käyttämällä neulaa ja tarvittaessa kierremittaria. Näin erotellut langat asetetaan esipunnittuihin punnitustilaseihin ja kuivataan 105 ± 3 °C:n lämpötilassa, kunnes saadaan I.7.1. ja I.7.2. kohdassa esitety vakioidun massa.
- II.8.2. *Kankaan analyysi*
Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jossa ei ole hulpiota ja jonka massa on vähintään 1 g; näytteen reunat leikataan tarkasti loimen tai kuteen lankojen suuntaisesti tai neuloksia analysoitaessa rivien ja vakojen suuntaisesti. Eri langat erotetaan, asetetaan esipunnittuihin punnitustilaseihin ja käsitellään II.8.1. kohdassa selostetulla tavalla.

II.9. *Tulosten laskeminen ja ilmoittaminen*

Kunkin komponentin massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuitujen kokonaismassasta. Tulokset lasketaan puhtaasta, kuivasta massasta käyttämällä sovittuja massalisiä ja korjauskertoimia, joilla otetaan huomioon massahäviö esikäsittelyn aikana.

II.9.1. Puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen ottamatta huomioon esikäsittelyn aikana tapahtunutta kuitujen massahäviötä.

$$P_1 \% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}},$$

jossa

P_1 on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin prosenttiosuus,

m_1 on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin massa.

m_2 on puhtaan ja kuivan toisen komponentin massa.

II.9.2. Kunkin komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen käyttämällä sovittuja massalisiä ja mahdollisia korjauskertoimia, joilla otetaan huomioon esikäsittelyssä tapahtuva massahäviö, selostetaan 1.8.2. kohdassa.

III.1. *Menetelmien tarkkuus*

Kunkin menetelmän kohdalla ilmoitettu tarkkuus liittyy kyseisen menetelmän toistettavuuteen.

Toistettavuus on menetelmän luotettavuutta, toisin sanoen eri laboratorioissa tai eri aikoina työskentelevien analysoijien saamien koetulosten yhdenmukaisuutta silloin, kun kukin analysoijista käyttää samaa menetelmää ja samaa tasa-aineista sekoitetta.

Toistettavuus esitetään tulosten varmuusrajoina todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Tämä tarkoittaa, että kahdessa eri laboratorioissa tehtyjen analyysisarjojen tuloksen erotus ylittää rajat vain viidessä tapauksessa sadasta, kun menetelmää on sovellettu tavanomaisella ja oikealla tavalla samoihin tasa-aineisiin sekoitteisiin.

III.2. *Koeseloste*

III.2.1. Todetaan, että analyysi on suoritettu kyseisen menetelmän mukaisesti.

III.2.2. Annetaan erityisistä esikäsittelyistä yksityiskohtaiset tiedot (katso I.6. kohta).

III.2.3. Esitetään yksittäiset tulokset sekä aritmeettinen keskiarvo yhden desimaalin tarkkuudella.

2. ERITYISMENETELMÄT — SISÄLLYSLUETTELO

Menetelmä	Soveltamisala		Reagenssi
N:o 1	asettaatti	tietyt muut kuidut	asetoni
N:o 2	tietyt proteiinikuidut	tietyt muut kuidut	alkalinen natriumhypokloriitti
N:o 3	viskoosi, kupro tai tietyt modaali-lajit	puuvilla	sinkkikloridi, muurahaishappo
N:o 4	polyamidi tai nailon	tietyt muut kuidut	muurahaishappo 80 %
N:o 5	asettaatti	triasetaatti	bentsyylialkoholi
N:o 6	triasetaatti	tietyt muut kuidut	dikloorimetaani
N:o 7	tietyt selluloosakuidut	polyesteri	rikkihappo 75 %
N:o 8	akryylit, tietyt modakryylit tai tietyt klorokuidut	tietyt muut kuidut	dimetyyliformamidi
N:o 9	tietyt klorokuidut	tietyt muut kuidut	riikkihiili/asetoni 55,5/44,5
N:o 10	asettaatti	tietyt klorokuidut	jäätikka
N:o 11	silkki	villa tai karva	rikkihappo 75 %
N:o 12	juutti	tietyt eläinkuidut	typpipitoisuusmenetelmä
N:o 13	polypropeeni	tietyt muut kuidut	ksyleeni
N:o 14	klorokuidut (vinyylidikloridin homopolymeereihin pohjautuvat)	tietyt muut kuidut	väkevä rikkihappo
N:o 15	klorokuidut, tietyt modakryylit, tietyt elastaanit	tietyt muut kuidut	sykloheksanooni

MENETELMÄ N:o 1

ASETAATTI JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Asetonimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. asetaatti (19)

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), pellava (7), hamppu (8), juutti (9), manilla (10), esparto (11), kookoskuidut (12), genista (13), rami (14), sisali (15), kupro (21), modaali (22), proteiini (23), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30) tai polyesteri (31).

Tämä menetelmä ei missään tapauksessa sovellu pinnaltaan deasetyloidulle asetaatille.

2. PERIAATE

Asetaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä asetoniin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan, sen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan asetaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

Vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloja, joissa on hiottu lasitulppa.

3.2. Reagenssi

Asetoni.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n vetoiseen lasitulppalliseen erlenmeyerpulloon ja lisätään 100 ml asetonia näytegrammaa kohti, ravistetaan pulloa ja annetaan sen seistä huoneenlämmössä 30 minuuttia sekoittaen aika ajoin, minkä jälkeen neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen.

Sama käsittely toistetaan vielä kahdesti (kaikkiaan kolme uuttokertaa), mutta kummallakin kerralla vain 15 minuutin ajan niin, että asetonikäsittelyn kokonaisaika on yksi tunti. Jäännös kaadetaan lasisuodattimeen. Jäännös pestään lasisuodattimessa asetonilla ja imetään kuivaksi. Suodatin täytetään uudestaan asetonilla, jonka annetaan valua omalla painollaan, ilman imua.

Lopuksi suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäädytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 2

TIETYT PROTEIINIKUIDUT JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Hypokloriittimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. tietyt proteiinikuidut kuten villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4) ja proteiini (23)

ja

2. puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), klorokuidut (27), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (31), polypropeeni (33), elastaani (39) ja lasikuidut (40).

Jos sekoite sisältää erilaisia proteiinikuituja, menetelmällä saadaan vain niiden yhteismäärä, ei kunkin määrää erikseen.

2. PERIAATE

Proteiinikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä hypokloriittiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; sen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan proteiinikuidun prosenttiosuus saadaan erotuksena.

Hypokloriittiliuoksen valmistukseen voidaan käyttää joko litium- tai natriumhypokloriittia.

Litiumhypokloriittia suositellaan silloin, kun analyysin määrä on vähäinen tai niiden väli pitkä. Syynä tähän on, että kiinteän litiumhypokloriitin hypokloriittipitoisuus säilyy periaatteessa muuttumattomana toisin kuin natriumhypokloriitin. Jos hypokloriittipitoisuus tunnetaan, sitä ei tarvitse tarkistaa jodometrisesti jokaista analyysia varten erikseen, vaan analyysissa voidaan käyttää tiettyä tarkoin punnittua litiumhypokloriittimäärää.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa, tilavuus 250 ml.
- ii) Termostaatilla varustettu vesihaude, jonka lämpötila voidaan säätää 20 °C:een.

3.2. Reagenssit

i) *Hypokloriittireagenssi*

a) Litiumhypokloriittiliuos

Analyysia varten juuri valmistettu liuos sisältää 35 (\pm 2) g/l aktiiviklooria (noin 1 M), johon lisätään 5 (\pm 0,5) g/l aiemmin liuotettua natriumhydroksidia. Liuos valmistetaan siten, että 100 g litiumhypokloriittia, joka sisältää 35 prosenttia aktiiviklooria (tai 115 g litiumhypokloriittia, joka sisältää 30 prosenttia aktiiviklooria) liuotetaan noin 700 millilitraan tislattua vettä, minkä jälkeen lisätään 5 g natriumhydroksidia, joka on liuotettu noin 200 millilitraan tislattua vettä. Vettä lisätään, kunnes liuosta on yksi litra. Tuoretta liuosta ei tarvitse tarkistaa jodometrisesti.

b) Natriumhypokloriittiliuos

Analyysia varten valmistettu tuore liuos sisältää 35 (\pm 2) g/l aktiiviklooria (noin 1 M), johon lisätään 5 (\pm 0,5) g/l aiemmin liuotettua natriumhydroksidia. Liuoksen aktiivikloriittipitoisuus täytyy tarkistaa jodometrisesti ennen jokaista analyysia.

ii) *Etikkahappo, laimennettu liuos*

Laimennetaan 5 ml jäätikkaa 1 litraksi vedellä.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti: noin 1 g:n näyte ja noin 100 ml hypokloriittiliuosta (litium- tai natriumhypokloriittia) sekoitetaan 250 ml:n pullossa, jota ravistellaan näytteen kastumisen tehostamiseksi.

Tämän jälkeen pulloa pidetään termostaatissa 20 °C:n lämpötilassa 40 minuutin ajan ja seosta hämmennetään jatkuvasti tai säännöllisin väliajoin. Koska villan liukeneminen on eksoterminen prosessi, reaktiolämpö on johdettava pois. Muussa tapauksessa analyysi voi antaa virheellisen tuloksen, kun liukenemattomat kuidut alkavat liueta.

Pullon sisältö suodatetaan 40 minuutin kuluttua punnitun lasisuodattimen läpi ja pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdellaan suodattimeen hypokloriittireagenssilla. Suodatin imetään kuivaksi ja jäännökset pestään peräkkäin vedellä, laimennetulla jäätikalla ja lopuksi vedellä siten, että suodatin imetään tyhjäksi aina nesteen lisäyksen jälkeen.

Imua ei kuitenkaan saa käynnistää ennen kuin neste on valunut omalla painollaan.

Lopuksi suodatin imetään kuivaksi ja kuivataan jäännöksineen. Jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMAISEMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00 paitsi puuvillan ja viskoosi- ja modaalikuitujen osalta $d = 1,01$ ja valkaisemattoman puuvillan osalta $d = 1,03$.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusraajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 3

VISKOOSI, KUPRO TAI TIETYT MODAALILAJIT JA PUUVILLA

(Muurahaishappo-sinkkikloridimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. viskoosi (25) tai kupro (21), mukaan lukien tietyt modaalikuitulajit (22)

ja

2. puuvilla (5).

Jos sekoitteessa todetaan olevan modaalikuitua, sen liukeneminen reagenssiin on tarkistettava ennakolta.

Tätä menetelmää ei voi soveltaa sekoitteisiin, joiden puuvilla on vahingoittunut kemiallisesti, eikä silloin, kun viskoosi tai kupro on muuttunut epätäydellisesti liukenevaksi joidenkin väri- tai viimeistelyaineiden vaikutuksesta, joita ei voi poistaa kokonaan.

2. PERIAATE

Viskoosi-, kupro- tai modaalikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä muurahaishaposta ja sinkkikloridista koostuvaan reagenssiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan, ja kertomilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan viskoosin, kupron tai modaalin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSsit (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Vähintään 200 ml:n vetoisia erlenmeyerpulloja, joissa on hiottu lasitulppa.
- ii) Laite, jossa pullot voi säilyttää 40 ± 2 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit

- i) Liuos, joka sisältää 20 g vedetöntä sinkkikloridia ja 68 g vedetöntä muurahaishappoa ja joka on laimennettu vedellä 100 g:ksi; (toisin sanoen 20 paino-osaa sulatettua vedetöntä sinkkikloridia ja 80 paino-osaa muurahaishappoa, jonka väkevyys on 85 painoprosenttia).

Huomaa:

tässä yhteydessä on syytä kiinnittää huomiota I.3.2.2. kohtaan, jossa säädetään, että kaikkien reagenssien on oltava kemiallisesti puhtaita; lisäksi on tärkeää käyttää vain sulatettua vedetöntä sinkkikloridia.

- ii) Ammoniakkiliuos: 20 ml väkevää ammoniakkiliuosta (tiheys 0,880 g/ml) laimennetaan vedellä yhdeksi litraksi.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan välittömästi pulloon, joka on esilämmitetty 40 °C:n lämpötilaan. Näytegrammaa kohti lisätään 100 ml muurahaishapon ja sinkkikloridin seosta, joka on esilämmitetty 40 °C:n lämpötilaan. Pullo suljetaan ja ravistetaan. Pullo sisältöineen säilytetään kahden ja puolen tunnin ajan 40 °C:n lämpötilassa sekoittaen tunnin väliajoin. Pullon sisältö kaadetaan punnittuun lasisuodattimeen, ja pullossa mahdollisesti olevat kuidut siirretään suodattimeen reagenssin avulla. Huuhdellaan käyttämällä 20 ml reagenssia.

Suodatin ja jäännös pestään 40-asteisella vedellä. Kuitujäännös huuhdellaan noin 100 milligrammalla kylmää ammoniakkiliuosta (3.2,ii) varmistaen, että jäännös on kokonaan upoksissa liuoksessa 10 minuuttia⁽¹⁾, ja huuhdellaan sitten perusteellisesti kylmällä vedellä.

Imua ei käytetä, ennen kuin pesuliuos on suodattunut omalla painollaan. Lopuksi suodattimesta imetään jäljellä oleva neste, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

⁽¹⁾ Haluttaessa varmistaa, että kuitujäännös on upoksissa liuoksessa 10 minuuttia, voidaan käyttää esimerkiksi lasisuodattinta, jossa olevalla hanalla ammoniakkiliuoksen virtausta voi säätää.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Puuvillan osalta d:n arvo on 1,02.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 2 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 4

POLYAMIDI TAI NAILON JA TIETYT MUUT KUIDUT

(80 painoprosentin muurahaishappomenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. polyamidi tai nailon (30)

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), klorokuitu (27), polyesteri (31), polypropeeni (33) ja lasikuitu (40).

Kuten edellä on sanottu, menetelmä soveltuu myös villasekoitteille, mutta jos villan osuus on yli 25 prosenttia, olisi käytettävä menetelmää N:o 2 (villan liuottaminen alkaliseen natriumhypokloriittiin).

2. PERIAATE

Polyamidikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä muurahaishappoon. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan ja tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan polyamidin tai nailonin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

Vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa.

3.2. Reagenssit

i) Muurahaishappo (80-painoprosenttinen, tiheys 20 °C:ssa 1,186). Laimennetaan 880 ml 90-painoprosenttista muurahaishappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 1,204) vedellä yhdeksi litraksi. Vaihtoehtoisesti 780 ml 98—100-painoprosenttista muurahaishappoa, jonka tiheys 20 °C:ssa on 1,220, laimennetaan vedellä yhdeksi litraksi.

Väkevyys ei ole kriittinen välillä 77—83-painoprosenttista muurahaishappoa.

ii) Laimea ammoniakkiliuos: laimennetaan 80 ml väkevää ammoniakkia (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 0,880) vedellä yhdeksi litraksi.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti: Näyte pannaan vähintään 200 ml:n pulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml muurahaishappoa. Pullo suljetaan ja sitä ravistetaan näytteen kastelemiseksi. Annetaan seistä 15 minuuttia huoneenlämmössä ravistellen aika ajoin. Pullon sisältö kaadetaan punnittuun lasisuodattimeen, loput kuidut siirretään suodattimeen huuhtelemalla pullo pienellä määrällä muurahaishappoa. Pullo imetään kuivaksi ja jäännös pestään suodattimessa käyttämällä järjestyksessä muurahaishappoa, kuumaa vettä, laimennettua ammoniakkia ja lopuksi kylmää vettä; suodatin imetään kuivaksi jokaisen lisäyksen jälkeen. Imua ei saa käyttää niin kauan, kuin pesuliuos valuu omalla painollaan. Lopuksi suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 5

ASETAATTI JA TRIASETAATTI

(Bentsyylialkoholimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

- asetaatti (19)
- ja
- triasettaatti (24).

2. PERIAATE

Asetaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä bentsyylialkoholiin 52 ± 2 °C:n lämpötilassa. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan asetaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa.
- ii) Mekaaninen ravistin.
- iii) Termostaatilla varustettu lämpöhaude tai muu laite, jolla pullo voidaan pitää 52 ± 2 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit

- i) Bentsyylialkoholi.
- ii) Etyylialkoholi.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n pulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml bentsyylialkoholia.

Pullo suljetaan ja asetetaan ravistimeen niin, että se on 52 ± 2 -asteisen veden peitossa, minkä jälkeen sitä ravistetaan tässä lämpötilassa 20 minuutin ajan.

(Mekaanisen ravistamisen asemesta pulloa voi myös ravistaa voimakkaasti käsin.)

Neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen. Pulloon lisätään uusi annos bentsyylialkoholia ja ravistetaan uudestaan 52 ± 2 -asteen lämpötilassa kaksikymmentä minuuttia.

Dekantoidaan suodattimeen. Sama toistetaan kolmannen kerran.

Lopuksi neste ja jäännös kaadetaan suodattimeen; pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdotaan mukaan lisäämällä uusi annos 52 ± 2 -asteista bentsyylialkoholia. Suodatin imetään kuivaksi.

Kuidut siirretään pulloon, huuhdellaan etyylialkoholilla, ravistetaan käsin ja dekantoidaan lasisuodattimeen.

Huuhtelu toistetaan kahdesti tai kolmasti. Jäännös siirretään suodattimeen ja imetään kuivaksi. Suodatin sisältöineen kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 6

TRIASETAATTI JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Dikloorimetaanimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. triasettaatti (24)

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (31), ja lasikuitu (40).

Huomaa: Tietyissä viimeistelyissä osittain hydrolysoituneet triasettaattikuidut eivät enää liukene kokonaan reagenssiin. Tällöin menetelmä ei ole käyttökelpoinen.

2. PERIAATE

Triasettaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä dikloorimetaaniin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan ja tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan triasettaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

Vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa.

3.2. Reagenssit

Dikloorimetaani (metyleenikloridi).

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml dikloorimetaania, pullo suljetaan ja sitä ravistetaan kymmenen minuutin väliajoin näytteen kastelemiseksi kunnolla ja annetaan sitten seistä 30 minuuttia huoneenlämmössä ravistaen säännöllisin väliajoin. Neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen. Pullossa olevaan jäännökseen lisätään 60 ml dikloorimetaania, ravistetaan käsin ja pullon sisältö kaadetaan lasisuodattimeen. Pulloon jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä annoksella dikloorimetaania. Ylimääräinen neste poistetaan imulla, suodatin täytetään uudestaan dikloorimetaanilla ja nesteen annetaan valua omalla painollaan.

Lopuksi ylimääräinen neste poistetaan imulla, jonka jälkeen jäännös käsitellään kiehuvalle vedelle kaiken liuottimen poistamiseksi, imetään kuivaksi, lasisuodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi polyesterin osalta, jolla d:n arvo on 1,01.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 7

TIETYT SELLULOOSAKUIDUT JA POLYESTERI

(75 painoprosentin rikkihappomenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. puuvilla (5), pellava (7), hamppu (8), rami (14), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25) ja
2. polyesteri (31).

2. PERIAATE

Selluloosakuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä 75 painoprosentin vahvuiseen rikkihappoon. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan ja massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivien selluloosakuitujen prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Vähintään 500 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa;
- ii) Termostaatilla varustettu lämmityslaite tai muu väline, jolla pullo voidaan pitää 50 ± 5 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit

- i) Rikkihappo, jonka väkevyys on 75 ± 2 painoprosenttia:
Valmistetaan lisäämällä varovasti ja jäähdyttäen 700 ml rikkihappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84) 350 millilitraan tislattua vettä. Kun liuos on jäähtynyt huonelämpötilaan, se laimennetaan vedellä yhdeksi litraksi.
- ii) Laimea ammoniakkiliuos:
Laimennetaan 80 ml ammoniakkiliuosta (väkevyys 20 °C:n lämpötilassa 0,88) vedellä yhdeksi litraksi.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitetyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 500 ml:n erlenmeyerpulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 200 ml 75-prosenttista rikkihappoa, pullo suljetaan ja sitä ravistetaan varovasti näytteen kastelemiseksi kunnolla. Pullo pidetään tunnin ajan 50 ± 5 °C:n lämpötilassa ravistaen säännöllisesti noin 10 minuutin väliajoin. Pullon sisältö suodatetaan punnitun lasisuodattimen läpi imun avulla. Pulloon jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä määrällä 75-prosenttista rikkihappoa. Suodatin imetään kuivaksi ja suodattimessa oleva jäännös pestään ensimmäisen kerran täyttämällä suodatin tuoreella 75-prosenttisella rikkihapolla. Imua ei käytetä, ennen kuin happo on valunut omalla painollaan. Jäännös pestään peräkkäin useaan kertaan kylmällä vedellä, kaksi kertaa laimealla ammoniakkiliuoksella, sitten perusteellisesti kylmällä vedellä ja suodatin imetään kuivaksi jokaisen lisäyksen jälkeen. Ennen imun käyttöä on odotettava, että pesuneste on valunut omalla painollaan. Lopuksi poistetaan loput nesteet imulla, suodatin sisältöineen kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 8

AKRYYLI, TIETYT MODAKRYYLIT TAI TIETYT KLOOROKUIDUT JA ERÄÄT MUUT KUIDUT

(Dimetyyliformamidimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat:

1. akryyli (26), tietyt modakryylit (29) tai tietyt klorokuidut (27) ⁽¹⁾

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), polyamidi tai nailon (30) ja polyesteri (31).

Se soveltuu myös akryylikuiduille ja tietyille modakryylikuiduille, jotka on värjätty metallikompleksiväreillä, mutta ei jälkikromiväreillä värjättyille.

2. PERIAATE

Akryylikuidut, modakryylikuidut tai klorokuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä kiehuvaan vesihauteeseen olevaan dimetyyliformamidiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivien akryyli-, modakryyli- tai klorokuitujen prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa.
- ii) Kiehuva vesihaude.

3.2. Reagenssit

Dimetyyliformamidi (kiehumispiste 153 ± 1 °C), jossa on korkeintaan 0,1 prosenttia vettä.

Reagenssi on myrkyllistä, ja sen käsittely on syytä tehdä vetokaapissa.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, näytegrammaa kohti lisätään 80 ml dimetyyliformamidia, joka on esikuumentettu kiehuvaan vesihauteeseen, tulppa suljetaan, pulloa ravistetaan niin, että koepala kastuu persteellisesti, ja pullon annetaan olla kiehuvaan vesihauteeseen tunnin ajan. Tänä aikana pulloa sisältöineen ravistetaan varovasti käsin viisi kertaa.

Neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen, kuidut jätetään pulloon. Pulloon lisätään uudelleen 60 ml dimetyyliformamidia ja sitä lämmitetään vielä 30 minuutin ajan. Pulloa ravistetaan tänä aikana varovasti käsin kaksi kertaa.

Pullon sisältö kaadetaan lasisuodattimeen ja suodatetaan imulla.

Pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdellaan suodattimeen dimetyyliformamidilla. Suodatin imetään kuivaksi. Jäännös pestään 1 litralla kuumaa vettä, jonka lämpötila on 70–80 °C, siten että suodatin täytetään kokonaan joka pesukerralla. Aina veden lisäyksen jälkeen imua käytetään lyhyesti, mutta ei ennen kuin vesi on valunut omalla painollaan. Imua voidaan käyttää myös silloin, jos pesuveden virtaus suodattimen läpi on liian hidasta.

Lopuksi suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

⁽¹⁾ Modakryyliin ja klorokuitujen liukenevuus reagenssiin on testattava ennen varsinaista analyysia.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00, paitsi seuraavissa tapauksissa:

villa:	1,01
puuvilla:	1,01
kupro:	1,01
modaali:	1,01
polyesteri:	1,01.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 9

TIETYT KLOROKUIDUT JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Rikkihiili/asetoni 55,5/44,5 -menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. tietyt klorokuidut (27), varsinkin tietyt jälkiklooratut tai jälkiklooraamattomat polyvinyylidikloridit⁽¹⁾

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailoni (30), polyesteri (31) ja lasikuitu (40).

Jos sekoitteen villa- tai silkipitoisuus on yli 25 prosenttia, tulisi käyttää menetelmää N:o 2. Jos sekoitteessa on polyamidia tai nailonia yli 25 prosenttia, tulisi käyttää menetelmää N:o 4.

2. PERIAATE

Klorokuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä rikkihiilen ja asetonin atseotrooppiseen seokseen. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivien polyvinyylidikloridikuitujen prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa.
- ii) Mekaaninen ravistin.

3.2. Reagenssit

- i) Rikkihiilen ja asetonin atseotrooppinen seos. (55,5 tilavuusprosenttia rikkihiiltä ja 44,5 tilavuusprosenttia asetonina).
Reagenssi on myrkyllistä, ja sen käsittely on syytä tehdä vetokaapissa.
- ii) Etyyialkoholi (92-tilavuusprosenttinen) tai metyylialkoholi.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, näytegrammaa kohti lisätään 100 ml atseotrooppista seosta. Pullo suljetaan huolellisesti ja sitä ravistetaan huoneenlämmössä voimakkaasti mekaanisesti tai käsin 20 minuutin ajan. Pinnalla oleva neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen.

Käsittely toistetaan käyttämällä 100 ml uutta liuotinta. Käsittelyä jatketaan, kunnes tipasta nestettä ei jää polymeerisakkaa kellolasilta haihdutettaessa. Jäännös siirretään lasisuodattimeen uuden liuoserän avulla, neste poistetaan imulla, suodatin sisältöineen huuhdotaan käyttämällä ensin 20 ml alkoholia ja sitten kolme kertaa vettä. Pesunesteen annetaan valua omalla painollaan ja ylimääräinen neste poistetaan imulla. Suodatin sisältöineen kuivataan, jäädytetään ja punnitaan.

Huomaa:

Tietyt sekoitteenäytteet, joiden klorokuitupitoisuus on suuri, kutistuvat voimakkaasti kuivauksen aikana, mikä hidastaa klorokuitujen liukenemistä. Kutistuminen ei kuitenkaan estä klorokuitujen täydellistä liukenemistä.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

⁽¹⁾ Klorokuitujen liukenevuus reagenssiin on testattava ennen varsinaista analyysia.

MENETELMÄ N:o 10

ASETAATTI JA TIETYT KLOROKUIDUT

(Jäätikkamenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. asetaatti (19)

ja

2. tietyt klorokuidut (27), varsinkin tietyt jälkiklooratut tai jälkiklooraamattomat polyvinyylikloridit.

2. PERIAATE

Asetaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä jäätikkaan. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan asetaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa.
- ii) Mekaaninen ravistin.

3.2. Reagenssi

Jäätikka (yli 99-prosenttinen). Tämä reagenssi on erittäin syövyttävää, ja sitä on käsiteltävä varoen.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa; näytegrammaa kohti lisätään 100 ml jäätikkaa. Pullo suljetaan huolellisesti ja sitä ravistetaan huoneenlämmössä voimakkaasti mekaanisesti tai käsin 20 minuutin ajan. Pinnalla oleva neste dekantoidaan punnittuun lasisuodatimeen. Käsitely toistetaan vielä kaksi kertaa käyttämällä 100 ml tuoretta liuotinta, jolloin käsittelykertoja tulee siis yhteensä kolme. Jäännös siirretään lasisuodatimeen, neste poistetaan imulla, suodatin sisältöineen huuhdotaan käyttämällä ensin 50 ml jäätikkaa ja sitten kolme kertaa vettä. Pesunesteen annetaan valua omalla painollaan ennen kuin imua käytetään. Suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 11

SILKKI JA VILLA TAI KARVA
(75 painoprosentin rikkihappomenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. silkki (4)

ja

2. villa (1) tai eläinkarva (2 ja 3)

2. PERIAATE

Silkkikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä rikkihappoon, jonka väkevyys on 75 painoprosenttia ⁽¹⁾.

Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; (tarvittaessa kertoimilla korjattu) massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan silkin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

Vähintään 200 ml:n vetoisia erlenmeyerpulloja, joissa on hiottu lasitulppa;

3.2. Reagenssit

i) Rikkihappo, jonka väkevyys on 75 ± 2 painoprosenttia:

Valmistetaan lisäämällä varovasti ja jäähdyttäen 700 ml rikkihappoa (tiheys 20 °C:ssa 1,84) 350 millilitraan tislattua vettä.

Jäähdytetään huoneenlämpöön ja laimennetaan sitten vedellä yhden litran tilavuuteen.

ii) Laimea rikkihappoliuos: lisätään hitaasti 100 ml rikkihappoa (tiheys 20 °C:ssa 1,84) 1 900 millilitraan tislattua vettä.

iii) Laimea ammoniakkiuos: 200 ml väkevää ammoniakkaa (tiheys 20 °C:ssa 0,880) laimennetaan vedellä 1 000 millilitran tilavuuteen.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, näytegrammaa kohti lisätään 100 ml 75 painoprosenttista rikkihappoa. Pullo suljetaan, sitä ravistetaan voimakkaasti ja jätetään 30 minuutiksi huoneenlämpöön. Ravistetaan uudestaan ja annetaan taas seistä 30 minuuttia. Ravistetaan vielä kerran ja sisältö siirretään punnittuun lasisuodattimeen. Pulloon mahdollisesti jääneet kuidut siirretään huuhtomalla 75-prosenttisellä rikkihapolla. Jäännös pestään suodattimessa käyttämällä ensin 50 ml laimeata rikkihappoa, sitten 50 ml vettä ja lopuksi 50 ml laimeata ammoniakkaa. Kuidut jätetään joka kerta nestekosketukseen noin 10 minuutiksi ennen kuin imua käytetään. Lopuksi huuhdotaan vedellä jättäen kuidut vesikosketukseen noin 30 minuutiksi. Suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa selostetulla tavalla. Tällöin d:n arvo villan osalta on 0,985 ⁽¹⁾.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

⁽¹⁾ Villisilkki, kuten tussah, eivät liukene kokonaan 75-painoprosenttiseen rikkihappoon.

MENETELMÄ N:o 12

JUUTTI JA TIETYT ELÄINKUIDUT
(Typpipitoisuuden perustuva menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. juutti (9)

ja

2. tietyt eläinkuidut.

Viimeksi mainitut voivat koostua karvasta (2 ja 3) tai villasta (1) tai karvan ja villan sekoitteesta. Tämä menetelmä ei sovi tekstiilisekoitteille, jotka sisältävät tyypipohjaisia ei-kuituaineita (kuten väri- tai viimeistysaineita).

2. PERIAATE

Määritetään sekoitteen typpipitoisuus ja lasketaan sen sekä molempien komponenttien tiedossa olevan tai oletetun typpipitoisuuden perusteella kummankin komponentin osuus sekoitteesta.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) 200—300 ml:n vetoinen Kjeldahlin pullo.
- ii) Kjeldahlin tisluslaitte, jossa on vesihöyrytislus.
- iii) Titrauslaitte, mittaustarkkuus 0,05 ml.

3.2. Reagenssit

- i) Tolueeni.
- ii) Metanoli.
- iii) Rikkihappo jonka tiheys 20 °C:ssa on 1,84 ⁽¹⁾.
- iv) Kaliumsulfaatti ⁽¹⁾.
- v) Seleenidioksidi ⁽¹⁾.
- vi) Natriumhydroksidiliuos (400 g/l). Liuotetaan 400 g natriumhydroksidia 400—500 millilitraan vettä ja laimennetaan vedellä yhden litran tilavuuteen.
- vii) Seosindikaattori. Liuotetaan 0,1 g metyyliipunaista 95 millilitraan etanolia ja 5 millilitraan vettä, tähän lisätään liuos, jossa on 0,5 g bromikresolivihreätä liuotettuna 475 millilitraan etanolia ja 25 millilitraan vettä.
- viii) Boorihappoliuos. Liuotetaan 20 g boorihappoa litraan vettä.
- ix) Rikkihappo. 0,02 N standardiliuos.

4. NÄYTTEEN ESIKÄSITTELY

Yleisessä osassa selostetun esikäsitellyn asemesta näyte käsitellään seuraavasti:

Ilmakuivattua näytettä uutetaan Soxhlet-uuttolaitteessa käyttämällä liuosta, jossa on yksi osa tolueenia ja kolme osaa metanolia, neljän tunnin ajan, vähintään viisi uuttokierrosta tunnissa. Liuottimen annetaan haihtua näytteestä ilmaan ja loppujen jäänteiden lämpökaapissa 105 ± 3 °C:n lämpötilassa. Näytettä uutetaan vedellä (50 ml/näytegramma) keittämällä palautusjäähdyttimen alla 30 minuuttia. Suodatetaan, pannaan näyte takaisin pulloon ja uutto toistetaan samalla vesimäärällä. Suodatetaan, liikkavesi poistetaan näytteestä puristamalla, imemällä tai linkoamalla, minkä jälkeen näyte kuivataan ilmakeiväksi.

⁽¹⁾ Tämä reagenssi on tyydetön.

Huomaa:

Toluenei ja metanoli ovat myrkyllisiä reagensseja, joiden käsittelyssä on noudatettava varovaisuutta.

5. MENETTELY

5.1. Yleiset ohjeet

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita näytteen ottamisesta, kuivauksesta ja punnituksesta.

5.2. Erityisohjeet

Näyte pannaan Kjeldahlin pulloon. Vähintään 1 gramman näytteelle lisätään seuraavassa järjestyksessä 2,5 g kaliumsulfaattia 0,1—0,2 g seleenidioksidia ja 10 ml rikkihappoa (tiheys 1,84). Pullo kuumennetaan, ensin varovasti, kunnes kaikki kuidut ovat tuhoutuneet, sitten voimakkaammin, kunnes liuksesta tulee kirkasta ja lähes väritöntä. Kuumentamista jatketaan vielä 15 minuuttia. Pullon annetaan jäähtyä, sisältö laimennetaan varovasti 10—20 millilitralla vettä, jäähdytetään, siirretään sisältö kokonaisuudessaan 200 millilitran mittapulloon ja laimennetaan vedellä 200 millilitran analyysiliuokseksi.

Kaadetaan noin 20 ml boorihappoliuosta 100 millilitran erlenmeyerpulloon, joka asetetaan Kjeldahlin tisluslaitteen jäädyttimen alle siten, että poistoputki jää juuri boorihappoliuoksen pinnan alapuolelle. tisluspulloon siirretään tasan 10 ml analyysiliuosta, suppiloon kaadetaan vähintään 5 ml natriumhydroksiliuosta, tulppa poistetaan varovasti ja natriumhydroksiliuksen annetaan valua omalla painollaan hitaasti kolviin. Jos uuttoliuos ja natriumhydroksiliuos pyrkivät muodostamaan kaksi erillistä kerrosta, ne yhdistetään sekoittamalla varovasti. Tisluspulloa kuumennetaan varovasti ja siihen johdetaan höyrykehittimestä tuleva höyry. Erotetaan 20 ml tislettä, keräysastiaa lasketaan niin, että jäädyttimen putken pää tulee noin 20 mm nesteen pinnan yläpuolelle ja tislataan vielä minuutin ajan. Putken pää huuhdotaan vedellä ja kerätään pesuneste keräysastiaan. Pullo poistetaan ja paikalle asetetaan toinen pullo, jossa on noin 10 ml boorihappoliuosta; lopuksi kootaan noin 10 ml tislettä.

Molemmat tisleet titrataan erikseen rikkihapolla (0,02 N) käyttämällä seosindikaattoria. Molempien tisleiden titrauksen tulokset merkitään muistiin. Jos jälkimmäisestä tisleannoksesta saatu tulos on yli 0,2 ml, koe toistetaan ja tislus aloitetaan alusta käyttäen uutta erää uuttoliuosta.

Suoritetaan sokea koe, eli uutto ja tislus käyttää vain reagensseja.

6. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

6.1. Typen prosenttiosuus kuivatusta näytteestä lasketaan seuraavasti:

$$A \% = \frac{28 (V - b) N}{W},$$

jossa

A % = typen prosenttiosuus kuivasta ja puhtaasta näytteestä;

V = titrauksessa tarvittu rikkihapon standardiliuoksen kokonaistilavuus (ml);

b = sokeassa kokeessa tarvittu rikkihapon kokonaistilavuus (ml);

N = rikkihapon väkevyys normaalisuutena;

W = näytteen kuiva massa (g).

6.2. Juutin typpipitoisuudeksi katsotaan 0,22 prosenttia ja eläinkuidun typpipitoisuudeksi 16,2 prosenttia molemmat pitoisuudet laskettuna kuivasta massasta. Sekoitteen koostumus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$PA \% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100;$$

PA % = eläinkuitujen prosenttiosuus näytteestä.

7. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusraajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 13

POLYPROPEENIKUIDUT JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Ksyleenimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. polypropeeni (33)
ja
2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), asetaatti (19), kupro (21), modaali (22), triasettaatti (24), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (31) ja lasikuitu (40).

2. PERIAATE

Polypropeenikuidut liotetaan kuivasta punnitusta näytteestä kiehuvaan ksyleeniin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; sen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Polypropeenin osuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Lasitulpalla varustettu, vähintään 200 ml:n erlenmeyerpullo.
- ii) Palautusjäähdytin, joka sopii korkean kiehumispisteen nesteiden käsittelyyn sekä erlenmeyerpulloon i).

3.2. Reagenssi

Ksyleeni, tislautuvuus 137—142 °C.

Huomaa: Ksyleeni on palava ja myrkyllinen aine. Sen käyttö edellyttää riittäviä varotoimenpiteitä.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan erlenmeyerpulloon (3.1,i) ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml ksyleeniä (3.2). Pulloon kiinnitetään palautusjäähdytin (3.1,ii), sisältö kuumennetaan kiehumispisteeseen ja pidetään kiehumispisteessä kolme minuuttia. Kuuma neste dekantoidaan punnitun lasisuodattimen läpi (ks. huomautus 1). Sama toistetaan vielä kahdesti käyttämällä kummallakin kerralla 50 ml tuoretta liotintaa.

Pulloon jäänyt kuitu huuhdotaan ensin peräkkäin (kahdesti) käyttämällä 30 ml kiehuvaa ksyleeniä ja sitten käyttämällä 75 ml tislattua petrolieetteriä (yleisten ohjeiden I.3.2.1 kohta) (kahdesti). Viimeisen petrolieetteripesun jälkeen pullon sisältö suodatetaan lasisuodattimen läpi, pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä määrällä petrolieetteriä ja liuksen annetaan haihtua. Suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

Huomaa:

- 1) Lasisuodatin, jonka läpi ksyleeni dekantoidaan, on esilämmitettävä.
- 2) Kun pullo on käsitelty kiehuvalle ksyleenille, se täytyy jäähdyttää ennen petrolieetterin käyttöä.
- 3) Palo- ja myrkytysvaarojen vähentämiseksi voidaan käyttää myös kuumauuttolaitetta, jolla saadaan sopivia menetelmiä käyttäen vastaavia tuloksia ⁽¹⁾.

(¹) Ks. esim. julkaisussa "Melliand Textilberichte" 56 (1975) s. 643—645 kuvattu laite.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 14

KLOROKUIDUT (VINYLIKLOORIDIN HOMOPOLYMEERIT) JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Väkevää rikkihappoa käyttävä menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. (jälkiklooratun tai ei-jälkiklooratun) vinylikloridin homopolymeereihin pohjautuvat klorokuidut (27)
ja
2. puuvilla (5), asetaatti (19), kupro (21), modaali (22), triasettaatti (24), viskoosi (25), tietyt akryylit (26), tietyt modakryylit (29), polyamidi tai nailon (30) ja polyesteri (31).

Kyseiset tietyt modakryylit muodostavat kirkkaan liuoksen upotettaessa väkevään rikkihappoon (tiheys 20 °C:ssa = 1,84).

Tätä menetelmää voidaan käyttää menetelmien N:o 8 ja 9 asemesta.

2. PERIAATE

Muu kuin klorokuitukomponentti eli 1 kohdan 2 alakohdassa mainitut kuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä väkevään rikkihappoon (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 1,84). Klorokuidusta koostuva jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; sen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Toisen komponentin osuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisissä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Lasitulpalla varustettu, vähintään 200 ml:n erlenmeyerpullo.
- ii) Päästään litistetty lasisauva.

3.2. Reagenssit

- i) Väkevä rikkihappo (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 1,84).
- ii) Laimennettu rikkihappo, noin 50-painoprosenttinen.
Valmistetaan lisäämällä varovasti ja jäähdyttäen 400 ml rikkihappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 1,84) 500 millilitraan tislattua tai ionivaihdettua vettä. Jäähdytetään huoneenlämpöön ja laimennetaan vedellä yhden litran tilavuuteen.
- iii) Laimea ammoniakkiliuos
60 ml väkevää ammoniakkiliuosta (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 0,880) laimennetaan tislattulla vedellä yhden litran tilavuuteen.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisissä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan erlenmeyerpulloon (3.1,i) ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml rikkihappoa (3.2,i).

Pullon sisältö jätetään huoneenlämpöön 10 minuutiksi, minä aikana näytettä sekoitetaan aika ajoin lasisauvalla. Jos analyysi tehdään kudotusta tai neulotusta kankaasta, sitä puristetaan kevyesti pullon seinän ja lasisauvan välissä rikkihapon liuottaman materiaalin erottamiseksi.

Neste dekantoidaan punnitus lasisuodattimen läpi. Pulloon lisätään 100 ml tuoretta rikkihappoa (3.2,i) ja sama toistetaan. Pullon sisältö siirretään lasisuodattimeen ja pulloon jääneet kuidut siirretään suodattimeen lasisauvan avulla. Pullon seinämiin mahdollisesti liimautuneet kuidut huuhdotaan tarvittaessa ulos pienellä määrällä väkevää rikkihappoa (3.2,i). Lasisuodatin imetään kuivaksi ja tyhjennetään suodatinpullo tai vaihdetaan puhtaaseen. Suodattimessa oleva jäännös pestään ensin 50-prosenttisellä rikkihappoliuoksella (3.2,ii), sitten yleisissä ohjeissa I.3.2.3 kohdassa mainitulla tislattulla tai ionivaihd-

tulla vedellä, sen jälkeen ammoniakkiliuoksella (3.2,iii) ja lopuksi perusteellisesti tislattulla tai ionivaihdetulla vedellä, minkä jälkeen lasisuodatin imetään kuivaksi kunkin pesukerran jälkeen. (Imua ei saa käyttää pesun aikana, vaan vasta, kun neste on valunut itsestään pois.)

Suodatin ja jäännös kuivataan, jäädytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 15

KLOROKUIDUT, TIETYT MODAKRYYLIT, TIETYT ELASTAANIT, ASETAATIT, TRIASETAATIT
JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Sykloheksanoonimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. asetaatti (19), triasetaatti (24), klorokuidut (27), tietyt modakryylit (29), tietyt elastaanit (39),

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), polyamidi tai nailon (30), akryyli (26) ja lasikuitu (40).

Jos analyysinäyte sisältää modakryylejä tai elastaaneja, on ensin tehtävä koe, jolla varmistetaan, että kuitu liukenee reagenssiin kokonaan.

Klorokuituja sisältäviä sekoitteita voidaan analysoida myös menetelmällä N:o 9 tai 14.

2. PERIAATE

Asetaatti- ja triasetaattikuidut, klorokuidut, tietyt modakryylit ja tietyt elastaanit liuotetaan sykloheksanooniin punnitusta kuivasta massasta lämpötilassa, joka on lähellä kiehumispistettä. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan; sen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Klorokuidun, modakryylin, elastaanin, asetaatin ja triasetaatin osuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

- i) Kuumauuttolaite, jota voidaan käyttää 4 jakson mukaisessa koemenetelmässä (ks. kuva: laite on muunnos julkaisussa *Melliand Textilberichte* 56 (1975) 643—645 kuvatusta laitteesta).
- ii) Lasisuodatin näytettä varten.
- iii) Huokoinen levy (huokoisuusaste 1).
- iv) Palautusjäähdytin, joka sopii tislauspulloon.
- v) Kuumennuslaite.

3.2. Reagenssit

- i) Sykloheksanooni, kiehumispiste 156 °C;
- ii) Etyylialkoholi, 50 tilavuusprosenttia.

Huomaa: Sykloheksanooni on palava ja myrkyllinen aine, joten sen käyttö edellyttää riittäviä varotoimenpiteitä.

4. MENETTELY

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Tislauspulloon kaadetaan 100 ml sykloheksanoonia materiaaligrammaa kohti ja uuttosäiliö, jonka sisälle näytteen ja huokoinen levyn sisältävä lasisuodatin on aiemmin asetettu, pannaan pulloon. Seuraavaksi pulloon asetetaan palautusjäähdytin. Laitteiston lämpötila nostetaan kiehumispisteeseen 60 minuutin ajaksi siten, että uuttokiertojen määrä on vähintään 12 tunnissa. Uuttamisen ja jäähdytyksen jälkeen uuttosäiliö irrotetaan, lasisuodatin otetaan pullosta ja huokoinen levy poistetaan. Lasisuodatin sisältöineen pestään kolme tai neljä kertaa 50-prosenttisellä etyylialkoholilla, jonka lämpötila on noin 60 °C, ja tämän jälkeen 1 litralla 60-asteista vettä.

Imua ei käytetä pesun aikana tai pesukertojen välillä. Nesteen annetaan valua omalla painollaan, ennen kuin imu käynnistetään. Lopuksi suodatIn ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00 seuraavia poikkeuksia lukuun ottamatta:

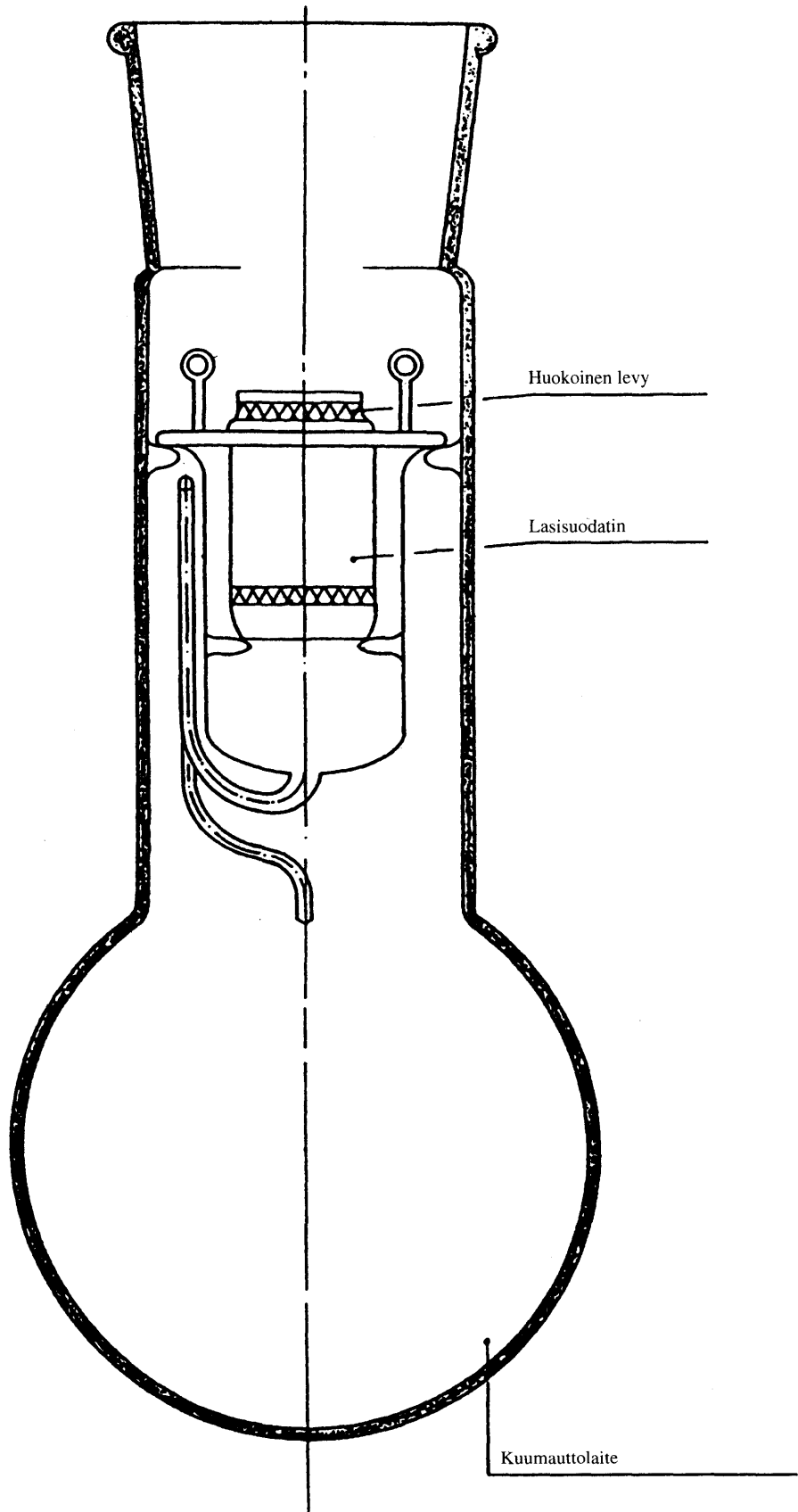
silkki: 1,01

akryyli: 0,98.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Menetelmässä N:o 15 olevassa 3.1.i kohdassa tarkoitettu kuva

LIITE III

A OSA

LUETTELO KUMOTUISTA DIREKTIIVEISTÄ

(jota tarkoitetaan 8 artiklassa)

- Neuvoston direktiivi 72/276/ETY (EYVL N:o L 173, 31.7.1972, s. 1) ja sen peräkkäiset muutokset:
 - Komission direktiivi 79/76/ETY (EYVL N:o L 17, 24.1.1979, s. 1)
 - Neuvoston direktiivi 81/75/ETY (EYVL N:o L 57, 4.3.1981, s. 23)
 - Komission direktiivi 87/184/ETY (EYVL N:o L 75, 17.3.1987, s. 21)

B OSA

MÄÄRÄAJAT DIREKTIIVIEN SAATTAMISEKSI OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ

Direktiivi	Määräpäivä direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
— 72/276/ETY	18. tammikuuta 1974
— 79/76/ETY	28. kesäkuuta 1979
— 81/75/ETY	27. helmikuuta 1982
— 87/184/ETY	1. syyskuuta 1988

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 72/276/ETY
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artiklan 2 kohta
8 artikla	—
9 artikla	8 artikla
Liite I	Liite I
Liite II, 1 kohta	Liite II, 1 kohta
Liite II, 2 kohta	Liite II, 2 kohta
Liite II, menetelmä N:o 1	Liite II, menetelmä N:o 1
Liite II, menetelmä N:o 2	Liite II, menetelmä N:o 2
Liite II, menetelmä N:o 3	Liite II, menetelmä N:o 3
Liite II, menetelmä N:o 4	Liite II, menetelmä N:o 4
Liite II, menetelmä N:o 5	Liite II, menetelmä N:o 5
Liite II, menetelmä N:o 6	Liite II, menetelmä N:o 6
Liite II, menetelmä N:o 7	Liite II, menetelmä N:o 7
Liite II, menetelmä N:o 8	Liite II, menetelmä N:o 8
Liite II, menetelmä N:o 9	Liite II, menetelmä N:o 9
Liite II, menetelmä N:o 10	Liite II, menetelmä N:o 10
Liite II, menetelmä N:o 11	Liite II, menetelmä N:o 11
Liite II, menetelmä N:o 12	Liite II, menetelmä N:o 13
Liite II, menetelmä N:o 13	Liite II, menetelmä N:o 14
Liite II, menetelmä N:o 14	Liite II, menetelmä N:o 15
Liite II, menetelmä N:o 15	Liite II, menetelmä N:o 16
Liite III	—
Liite IV	—

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 25 päivänä tammikuuta 1994 EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen tekstiilien nimityksistä ⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti antoi asiasta lausuntonsa 15 päivänä helmikuuta 1995 ⁽²⁾ ja talous- ja sosiaalikomitea 27 päivänä huhtikuuta 1994 ⁽³⁾.
3. Neuvosto vahvisti 26 päivänä helmikuuta 1996 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

4. Komission ehdotuksen tarkoituksena on toteuttaa tekstiilien nimityksiä koskevan voimassa olevan sääntelyn virallinen kodifointi siten, että uudella direktiivillä korvataan kodifioinnin kohteena olevat eri direktiivit.

III. YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

5. Koska kyseessä on 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa tarkoitettu virallinen kodifointi, toisin sanoen nykyisten tekstien pelkkä yksinkertainen kodifointi ilman, että asiasisältöä muutetaan, neuvosto ei kyseisen sopimuksen mukaisesti ole tehnyt komission ehdotukseen asiasisältöä koskevia muutoksia.
6. Kodifioinnista aiheutuu oikeudellista perustaa koskeva muutos perustamissopimuksen 100 artiklasta 100 a artiklaan. Neuvoston ja komission osalta direktiivillä kodifoidaan olemassa oleva lainsäädäntö muuttamatta millään tavalla sen asiasisältöä. Kodifioinnilla ei mitenkään muuteta aiempaa tilannetta.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 96, 6.4.1994, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 53

⁽³⁾ EYVL N:o C 195, 18.07.1994, s. 9

Neuvoston 26 päivänä helmikuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 26/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o . . ./96 antamiseksi . . . päivänä . . . kuuta 1996 luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä

(96/C 196/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

toimii perustamissopimuksen 189 c artiklaa noudattaen ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) asetuksessa (ETY) N:o 3626/82 ⁽⁴⁾ sovelletaan yhteisössä villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaa yleissopimusta 1 päivästä tammikuuta 1984 alkaen; yleissopimuksen tavoitteena on suojella luonnonvaraisia kasveja ja eläimiä valvomalla niiden yksilöillä käytävää kansainvälistä kauppaa,
- 2) niiden luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelun edistämiseksi, joita kaupankäynti uhkaa tai voi uhata, asetus (ETY) N:o 3626/82 olisi korvattava asetuksella, jossa otetaan huomioon sen antamisen jälkeen hankittu tieteellinen tieto ja kaupan nykyinen rakenne; lisäksi yhtenäismarkkinoista johtuva sisärajoilla tapahtuvien tarkastusten päättyminen edellyttää tiukempia kaupan valvonnan toimenpiteitä yhteisön ulkoajoilla siten, että asiakirjat ja tavarat tarkastetaan siinä tullitoimistossa, jonka kautta ne tuodaan yhteisöön,

- 3) tämän asetuksen määräyksillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustamissopimusta noudattaen antaa tai pitää voimassa tiukempia säännöksiä erityisesti tässä asetuksessa tarkoitettujen lajien yksilöiden hallussapidosta,
- 4) on tarpeen vahvistaa objektiiviset arviointiperusteet luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien sisällyttämiselle tämän asetuksen liitteisiin,
- 5) tämän asetuksen täytäntöönpanon vuoksi on tarpeen soveltaa yhteisiä edellytyksiä tässä asetuksessa tarkoitettujen lajien yksilöiden yhteisöön tuontia ja vientiä tai jälleenvientiä koskeviin lupiin liittyvien asiakirjojen myöntämiselle, käytölle ja esittämiselle; on tarpeen antaa erityisiä säännöksiä eläinten tai kasvien kuljetuksesta yhteisön alueen kautta,
- 6) määräjäsenvaltion hallintoviranomaisen tehtävänä on omien tieteellisten viranomaistensa avulla ja — tarvittaessa — ottaen huomioon tieteellisen tarkasteluryhmän lausunto, ratkaista kasvien ja eläinten yhteisöön tuontia koskevat hakemukset,
- 7) jälleenvientiä koskevia säännöksiä on tarpeen täydentää määräyksellä kuulemismenettelystä lain rikkomisen vaaran pienentämiseksi,
- 8) luonnonvaraisten eläinten ja kasvien tehokkaan suojelun takaamiseksi lisärajoituksia voidaan asettaa yksilöiden tuonnille yhteisöön ja viennille sieltä; elävien yksilöiden osalta näitä rajoituksia voidaan täydentää määräämällä yhteisön tasolla rajoituksia yksilöiden hallussapitoon tai kuljettamiseen yhteisön alueella,
- 9) on tarpeen antaa erityisiä säännöksiä vankeudessa syntyneistä ja kasvatetuista tai keinotekoisesti lisätyistä yksilöistä sekä yksilöistä, jotka ovat henkilö-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 26, 3.2.1992, s. 1, ja EYVL N:o C 131, 12.5.1994, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 233, 31.8.1992, s. 19

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15. joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 17, 22.1.1996), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu . . . (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty . . . (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 384, 31.12.1982, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 558/95 (EYVL N:o L 57, 15.3.1995, s. 1).

- kohtaisia tavaroita tai kotiesineistöä, sekä ilman kaupallista tarkoitusta tapahtuvasta lainaamisesta, lahjoituksista tai vaihdoista rekisteröityjen tutkijoiden ja tieteellisten tutkimuslaitosten välillä,
- 10) on tarpeen antaa säännökset eläin- ja kasviyksilöillä käytävästä kaupasta ja niiden kuljettamisesta yhteisön alueella ja siitä, millaisissa tiloissa niitä pidetään, jotta voitaisiin mahdollisimman kattavasti taata asetuksessa tarkoitettu suojele; tämän asetuksen perusteella myönnettävissä todistuksissa, joiden avulla osaltaan valvotaan tällaista toimintaa, on noudatettava yhteisiä todistusten antamista, voimassaoloa ja käyttöä koskevia sääntöjä,
- 11) on pyrittävä kaikin mahdollisin tavoin välttämään eläville yksilöille aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia niitä kuljettaessa määräpaikkaansa yhteisöstä tai yhteisössä,
- 12) tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja tullimuodollisuuksien helpottamiseksi olisi nimettävä tullitoimistoja, joissa koulutetun henkilökunnan tehtävänä on tarvittavien muodollisuuksien ja vastaavien tarkastusten suorittaminen niissä paikoissa, joiden kautta eläimiä tai kasveja tuodaan yhteisöön, jotta niille voitaisiin suoda tullin hyväksymä käsittely tai käyttö yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2931/92⁽¹⁾ mukaisesti, tai joiden kautta niitä viedään tai jälleenviedään yhteisöstä, näillä paikoilla olisi myös oltava tilat, joissa eläviä yksilöitä voidaan asianmukaisesti pitää ja hoitaa,
- 13) tämän asetuksen täytäntöönpano edellyttää myös, että jäsenvaltiot nimeävät hallinnosta vastaavia ja tieteellisiä viranomaisia,
- 14) yleisölle tiedottaminen tämän asetuksen säännöksistä ja heidän huomionsa kiinnittäminen niihin erityisesti rajanylityspaikoilla on omiaan vaikuttamaan siihen, että näitä säännöksiä noudatetaan paremmin,
- 15) tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi seurattava tarkoin sen säännösten noudattamista ja toimittava sen vuoksi läheisessä yhteistyössä sekä keskenään että komission kanssa; tämä edellyttää tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien tietojen vaihtoa,
- 16) tässä asetuksessa tarkoitetuilla luonnonvaraisilla eläimillä ja kasveilla käytävän kaupan laajuuden valvominen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voitaisiin arvioida kaupan vaikutukset lajien säilymisen kannalta; olisi laadittava yhtenäisessä muodossa olevia yksityiskohtaisia vuosittain annettavia kertomuksia,
- 17) tämän asetuksen säännösten noudattamisen takaamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot määräävät rikkomuksista sekä rikkomuksen luonteeseen että vakavuuteen nähden riittävät ja asianmukaiset seuraamukset,
- 18) olisi vahvistettava yhteisön menettely, joka mahdollistaa täytäntöönpanosäännösten ja liitteiden muutosten vahvistamisen sopivan ajan kuluessa; on perustettava komitea tiiviin ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi tällä alalla jäsenvaltioiden ja komission välillä, ja
- 19) tämän asetuksen täytäntöönpanossa huomioon otettavat monet biologiset ja ekologiset näkökohdat edellyttävät tieteellisen tarkasteluryhmän perustamista, jonka lausunnot komissio toimittaa edelleen komitealle ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisille avuksi niiden päätöksenteossa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suojele ja niiden säilymisen takaaminen sääntelemällä niillä käytävää kauppaa seuraavissa artikloissa annettujen säännösten mukaisesti.

Tätä asetusta sovelletaan 2 artiklassa tarkoitetun yleissopimuksen tavoitteita, periaatteita ja määräyksiä noudattaen.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'komitealla' jäljempänä 18 artiklan mukaisesti perustettua luonnonvaraisten kasvi- ja eläinlajien kauppaa käsittelevää komiteaa,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 302, 19.10.1992, s. 1. asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

- b) 'yleissopimuksella' villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaa yleissopimusta (CITES),
- c) 'alkuperämaalla' maata, josta eläin tai kasvi on otettu sen ollessa luonnollisessa elinympäristössään, kasvatettu vankeudessa tai lisätty keinotekoisesti,
- d) 'tuonti-ilmoituksella' tuojan, hänen asiamiehensä tai edustajansa antamaa ilmoitusta komission 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistamalla lomakkeella silloin, kun tuodaan yhteisöön tämän asetuksen liitteissä C tai D mainitun lajin yksilö,
- e) 'merestä saadun yksilön tuonnilla' minkä tahansa sellaisesta meriympäristöstä pyydystetyn yksilön suuraa tuontia yhteisön alueelle, mukaan lukien meren yllä oleva ilmatila ja meren pohja sekä sen alla oleva maaperä, joka ei kuulu minkään valtion lainkäyttövaltaan,
- f) 'todistuksen antamisella' luvan tai todistuksen laatimiseen ja vahvistamiseen sekä sen hakijalle luovuttamiseen liittyvien menettelyjen toteuttamista,
- g) 'hallintoviranomaisella' jäsenvaltion ollessa kyseessä 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tai yleissopimuksen osapuolena olevan kolmannen maan ollessa kyseessä yleissopimuksen IX artiklan mukaisesti nimettyä kansallista hallintoviranomaista,
- h) 'määräjäsenvaltiolla' eläin- tai kasviyksilön vientiin tai jälleenvientiin käytetyssä asiakirjassa mainittua määräjäsenvaltiota ja, jos on kyseessä merestä otettu yksilö, määräjäsenvaltiota, jonka lainkäyttövaltaan kyseisen yksilön toimituspaikka kuuluu,
- i) 'myytäväksi tarjoamisella' myytäväksi tarjoamista ja kaikkia toimia, jotka voidaan aiheellisesti tulkita siksi, mukaan lukien suora tai epäsuora mainonta myyntitarkoituksessa tai tarjouspyynnöt,
- j) 'henkilökohtaisilla tavaroilla tai kotiesineistöllä' kuolleita yksilöitä, niiden osia ja niistä tehtyjä tuotteita, jotka kuuluvat yksityishenkilölle ja ovat tai voivat olla osa hänen tavanomaista esineistöään tai omaisuuttaan,
- k) 'määräpaikalla' paikkaa, jossa kyseiset yksilöt normaalisti pidetään, kun ne tuodaan yhteisön alueelle; elävien yksilöiden ollessa kyseessä ensimmäistä paikkaa, johon eläimet on aiottu sijoittaa eläinlääkinnällisiä tutkimuksia ja tarkastuksia varten määrätyn mahdollisen karanteenin tai muun eristämisen jälkeen,
- l) 'populaatiolla' biologisesti tai maantieteellisesti erotuttavaa yksilöiden ryhmää,
- m) 'pääosin kaupallisilla tarkoituksilla' tavoitteita, joiden muut kuin kaupalliset piirteet eivät ole selvästi hallitsevia,
- n) 'jälleenviennillä yhteisöstä' aikaisemmin yhteisöön tuotujen yksilöiden vientiä yhteisön ulkopuolelle,
- o) 'jälleentuonnilla yhteisöön' yhteisöstä aikaisemmin vietyjen tai jälleenvietyjen yksilöiden tuontia,
- p) 'myynnillä' myyntiä kaikissa muodoissaan. Tässä asetuksessa vuokraus, vaihto ja kauppa rinnastetaan myyntiin; vastaavat ilmaisut tulkitaan samalla tavalla,
- q) 'tieteellisellä viranomaisella' jonkin jäsenvaltion ollessa kyseessä 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tai yleissopimuksen osapuolena olevan kolmannen maan ollessa kyseessä yleissopimuksen IX artiklan mukaisesti nimettyä tieteellistä viranomaista,
- r) 'tieteellisellä tarkasteluryhmällä' 17 artiklan mukaisesti perustettua neuvoa-antavaa elintä,
- s) 'lajilla' lajia, alalajia tai jotakin niiden populaatiota,
- t) 'yksilöllä' elävää tai kuollutta liitteissä A—D mainittua eläintä tai kasvia tai niistä saatua osaa tai tuotetta, joka muodostaa osan jostain muusta tavarasta, sekä kaikkia muita tavaroita, jos todistuksesta, pakkauksesta tai merkinnästä tai nimilapusta tai muusta seikasta ilmenee, että kyseessä on näihin lajeihin kuuluvien eläinten tai kasvien osat tai niiden johdannainen, paitsi jos on erityisesti säädetty, etteivät tämän asetuksen säännökset tai sitä liitettä koskevat säännökset, joissa laji on mainittu, koske niitä, ja kyseessä olevissa liitteissä on tätä koskeva maininta.

Yksilön katsotaan kuuluvan liitteissä A—D mainittuun lajiin, jos on kyse eläimestä tai kasvista tai niistä saaduista osista tai tavaroista, joiden "vanhemmista" ainakin toinen kuuluu yhteen kyseisistä lajeista. Jos eläimen tai kasvin "vanhemmat" kuuluvat eri liitteissä mainittuihin lajeihin tai lajeihin, joista vain toinen mainitaan, sovelletaan tiukempia määräyksiä sisältävän liitteen määräyksiä. Kuitenkin kasviristeytyksien ollessa kyseessä, jos vain toinen "vanhemmista" kuuluu johonkin liitteessä A mainittuun lajiin, sovelletaan tiukemman liitteen määräyksiä vain, jos liitteessä on tällainen maininta,

- u) 'kaupalla' tässä asetuksessa tarkoitettujen eläin- ja kasviyksilöiden tuontia yhteisöön, mukaan lukien merestä saatujen yksilöiden tuonti, ja vientiä sekä jälleenvientiä yhteisön ulkopuolelle, sekä omaisuuden käyttöä, siirtoa ja luovutusta yhteisössä ja jäsenvaltiossa,

- v) 'kauttakuljetuksella' yksilöiden kuljettamista tietyille vastaanottajalle yhteisön ulkopuolella sijaitsevan kahden paikan välillä yhteisön alueen kautta, siten että kuljetus keskeytetään vain kyseisen kuljetusmuodon järjestelyjen niin vaatiessa,
- w) 'yli viisikymmentä vuotta aikaisemmin hankituilla esineeksi muokatuilla yksilöillä' yksilöitä, joita on huomattavasti muutettu siitä, minkälaisia ne luonnontilassa ovat olleet, ja joista on tehty koruja, koriste-, taide- tai käyttöesineitä tai soittimia yli viisikymmentä vuotta ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa ja jotka on kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisen suostumuksella hankittu tässä muodossa. Tällaisia yksilöitä pidetään esineiksi muokattuina vain, jos ne kuuluvat selvästi johonkin edellä mainittuun luokkaan ja jos niitä voidaan käyttää tarkoitukseensa ilman enempää veistämistä, työstämistä tai muokkaamista,
- x) 'tuonnin, viennin, jälleenviennin ja kauttakulun yhteydessä tehdyillä tarkastuksilla' asiakirjojen tarkastusta, jossa tarkastetaan tämän asetuksen edellyttämät todistukset, luvat ja ilmoitukset sekä, jos yhteisön säännöksissä niin määrätään, ja muuten lähetyksistä otetuista pistokokein, yksilöiden tutkimista, johon liittyy mahdollisesti näytteiden otto tarkempaa analyysiä tai tarkastusta varten.
- b) ne yleissopimuksen liitteessä I luetellut lajit, joiden suhteen on tehty varauma,
- c) sellaiset muut lajit, joita ei luetella yleissopimuksen liitteissä I tai II:
- i) joilla käydyn kansainvälisen kaupan määrä voisi vaarantaa
- lajin säilymisen tai tiettyjen maiden populaatioiden säilymisen, tai
- kokonaispopulaation koon säilyttämisen tasolla, joka on sopusoinnussa sen osuuden kanssa, joka kyseisellä lajilla on niissä ekosysteemeissä, joissa se elää,
- tai
- ii) joiden luetteleminen liitteessä on tärkeää niihin kuuluvilla yksilöillä käytävän kaupan valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi sen vuoksi, että ne muistuttavat muita liitteessä A tai B lueteltuja lajeja,
- d) lajit, joiden elävien yksilöiden tuomisen yhteisön luonnolliseen ympäristöön on todettu olevan ekologinen uhka yhteisössä eläville eläinten ja kasvien luonnonvaraisille alkuperäislajeille.

3 artikla

Soveltamisala

1. Liitteessä A luetellaan

- a) ne yleissopimuksen liitteessä I mainitut lajit, joiden suhteen jäsenvaltiot eivät ole tehneet varaumaa,
- b) lajit,
- i) joiden käyttöä koskevia hakemuksia tehdään tai voidaan tehdä yhteisön alueella kansainvälistä kauppaa varten ja jotka ovat joko uhanalaisia tai niin harvinaisia, että vähäinenkin kauppa vaarantaisi lajin säilymisen
- tai
- ii) jotka kuuluvat sukuihin, joiden lajeista suurin osa, tai lajeihin, joiden alalajeista suurin osa on lueteltu liitteessä A olevassa a kohdassa tai kohdan b alakohdassa i määrättyjen periaatteiden perusteella ja joiden sisällyttäminen tähän liitteeseen on olennaisen tärkeää näiden eläinlajien suojelemiseksi tehokkaasti,

2. Liitteessä B luetellaan

- a) ne yleissopimuksen liitteessä II luetellut lajit, joita ei ole lueteltu liitteessä A ja joiden suhteen jäsenvaltiot eivät ole tehneet varaumaa,

3. Liitteessä C luetellaan

- a) yleissopimuksen liitteessä III luetellut, muut kuin liitteessä A tai B luetellut lajit, joiden suhteen jäsenvaltiot eivät ole tehneet varaumaa;
- b) yleissopimuksen liitteessä II luetellut lajit, joiden suhteen jäsenvaltiot ovat tehneet varauman.

4. Liitteessä D luetellaan

- a) muut kuin liitteessä A—C luetellut lajit, joita tuodaan yhteisöön siinä määrin, että valvonta on oikeutettua;
- b) yleissopimuksen liitteessä III luetellut lajit, joiden osalta on tehty varauma.

5. Jos tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien lajien säilymiseksi on tarpeen, että ne sisällytetään yleissopimuksen johonkin liitteeseen, jäsenvaltiot osallistuvat tarvittavien muutoksien tekemiseen.

4 artikla

Tuonti yhteisöön

1. Tämän asetuksen liitteessä A lueteltujen lajien yksilöiden tuominen yhteisöön edellyttää tarpeellisten tarkastus-

ten tekemistä ja määräjäsenvaltion hallintoviranomaisen myöntämän tuontiluvan esittämistä rajatulliasemalla.

Tuontilupa voidaan myöntää ainoastaan, jos 6 kohdassa olevia rajoituksia on noudatettu ja seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen tieteellinen viranomainen, jonka on otettava huomioon tieteellisen tarkasteluryhmän lausunnot, toteaa lausunnossaan, että tuonti yhteisöön
 - i) ei vaikuttaisi haitallisesti lajin säilymiseen tai kyseisen kannan leviämisalueen laajuuteen;
 - ii) tapahtuu
 - 8 artiklan 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuun tarkoitukseen, tai
 - muuhun tarkoitukseen, joka ei vaikuta haitallisesti kyseisen lajin säilymiseen;
- b) i) hakija osoittaa asiakirjoin, että lajin yksilöt on hankittu asianomaisen lajin suojelua koskevaa lainsäädäntöä noudattaen, mikä tarkoittaa, että jos on kyse yleissopimuksen liitteissä mainitun lajin yksilön tuonnista kolmannelta maasta, edellytetään vienti- tai jälleenvientimaan toimivaltaisen viranomaisen yleissopimuksen määräysten nojalla myöntämän vientiluvan tai jälleenvientitodistuksen tai niiden jäljennöksen esittämistä;
- ii) tuontiluvan saamiseksi 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti liitteessä A lueteltujen lajien osalta ei kuitenkaan tarvitse esittää lupa-asiakirjaa, vaan viranomaiset säilyttävät tällaisen tuontiluvan alkuperäiskappaletta siihen asti, kunnes hakija esittää vientiluvan tai jälleenvientitodistuksen;
- c) toimivaltainen tieteellinen viranomainen varmistaa, että eläville yksilöille toimituspaikassa varatut tilat on asianmukaisesti varustettu näiden yksilöiden asianmukaista pitämistä ja hoitamista varten,
- d) hallintoviranomainen on vakuuttunut siitä, että eläintä ei käytetä pääosin kaupallisiin tarkoituksiin,
- e) hallintoviranomainen on toimivaltaisen tieteellisen viranomaisen kanssa neuvoteltuaan vakuuttunut siitä, ettei mikään muu lajin säilyttämiseen liittyvä tekijä estä tuontiluvan myöntämistä, ja
- f) kun on kyse merestä saatujen eläinten tuonnista, hallintoviranomaisella on todiste, että elävät eläimet valmistellaan kuljetuksia varten ja kuljetetaan siten, että loukkaantumisen, terveydellisen haitan tai huonon kohtelun vaara on mahdollisimman pieni.

2. Liitteessä B lueteltujen lajien yksilöiden tuonti yhteisöön tämän asetuksen mukaisesti edellyttää tarpeellisten tarkastusten tekemistä ja tätä ennen määräjäsenvaltion hallintoviranomaisen myöntämän tuontiluvan esittämistä ensin tuontirajan tulliasemalla.

Tuontilupa myönnetään ainoastaan, jos 6 kohdassa olevia rajoituksia on noudatettu ja

- a) tutkittuaan käytettävissä olevat tiedot ja ottaen huomioon tieteellisen tarkasteluryhmän lausunnot toimivaltainen tieteellinen viranomainen on sitä mieltä, ettei tuonti yhteisöön, kaupankäynnin nykyisen tai ennakoitun laajuuden huomioon ottaen, vaikuttaisi haitallisesti lajin säilymiseen tai kyseisen yksilön populaation elinalan laajuuteen. Jos edellä tarkoitettujen tekijät eivät ole huomattavasti muuttuneet, tämä arvio pysyy voimassa tuonnin suhteen myös jatkossa;
- b) hakija osoittaa asiakirjoin, että eläville eläimille on niiden toimituspaikassa varattu asianmukaisesti varustettu sijoituspaikka, jossa niitä voidaan asianmukaisesti pitää ja hoitaa,
- c) edellä 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa sekä e ja f alakohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.

3. Liitteessä C lueteltujen lajien yksilöiden tuontia varten yhteisöön on tehtävä tarpeelliset tarkastukset ja tätä ennen esitettävä tuonti-ilmoitus sillä rajatulliasemalla, jonka kautta tuonti tapahtuu ja

- a) jos on kyse liitteessä C olevan lajin yhteydessä mainitusta maasta lähtevästä viennistä, on hakijan esitettävä asianomaisen maan toimivaltaisen viranomaisen yleissopimuksen nojalla myöntämä vientilupa osoituksena siitä, että yksilöt on hankittu tämän lajin säilymistä koskevaa kansallista lainsäädäntöä muodostaen, tai
- b) jos on kyse muusta kuin liitteessä C olevan lajin yhteydessä mainitusta maasta lähtevästä viennistä tai jälleenviennistä mistä tahansa maasta, on hakijan esitettävä vienti- tai jälleenvientimaan toimivaltaisen viranomaisen yleissopimuksen nojalla myöntämä vientilupa, jälleenvientitodistus tai alkuperätodistus.

4. Tämän asetuksen liitteessä D lueteltujen yksilöiden tuontia varten yhteisöön on tehtävä tarpeelliset tarkastukset ja tätä ennen esitettävä tuonti-ilmoitus sillä rajatulliasemalla, jonka kautta tuonti tapahtuu.

5. Edellä 1 kohdan a ja d alakohdassa sekä 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuontilupaa koskevia ehtoja ei sovelleta lajeihin, joista hakija osoittaa asiakirjoin, että

- a) lajit on aikaisemmin laillisesti tuotu yhteisöön tai hankittu laillisesti yhteisössä ja että niitä tuodaan uudelleen yhteisöön, riippumatta siitä onko niihin tehty muutoksia, tai
- b) on kyse yli 50 vuotta sitten hankituista esineiksi muokatuista yksilöistä.

6. Komissio voi, kuulutaan asianomaisia alkuperäimaita 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja ottaen huomioon tieteellisen tarkasteluryhmän lausunnot, määrätä yleisistä tai tiettyjä alkuperäimaita koskevista yhteisöön tuonnin rajoituksista

- a) liitteessä A lueteltujen lajien yksilöille 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai e alakohdassa esitettyjen edellytysten perusteella;
- b) liitteessä B lueteltujen lajien yksilöille 1 kohdan e alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa esitettyjen edellytysten perusteella; ja
- c) liitteessä B lueteltujen lajien eläville yksilöille, joiden kuolleisuus kuljetusten aikana on suuri tai joilla on todettu olevan pienet mahdollisuudet säilyä huomattavaa osaa todennäköisestä eliniästään hengissä vankeudessa, tai
- d) sellaisten lajien eläville yksilöille, joiden tuonnin yhteisön luonnolliseen ympäristöön on todettu olevan ekologinen uhka muille yhteisön alueella eläville luonnonvaraisille alkuperäiskasveille tai -eläimille.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* neljännesvuosittain luettelon tällaisista rajoituksista.

7. Yhteisön suuntautuvassa tuonnissa myönnetään erityistapauksissa uudelleenlastauksen, lento- tai rautatiekuljetuksien osalta poikkeuksia 1—4 kohdassa säädettyjen tarpeellisten tarkastusten tekemisestä ja tuontiasiakirjojen esittämisestä rajatulliasemalla 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sen sallimiseksi, että nämä tarkastukset voidaan tehdä ja asiakirjat voidaan esittää jossakin muussa 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrättyssä tulliasioimistossa.

5 artikla

Vienti tai jälleenvienti yhteisöstä

1. Tämän asetuksen liitteessä A lueteltujen lajien yksilöiden vienti tai jälleenvienti yhteisöstä edellyttää tarpeellisten tarkastusten tekemistä ja sen jäsenvaltion, jossa yksilöt ovat, hallintoviranomaisen myöntämän vientiluvan tai

jälleenvientitodistuksen esittämistä tätä ennen rajatulliasemalla, jossa suoritetaan vientimuodollisuudet.

2. Vientilupa liitteessä A lueteltujen lajien yksilöille myönnetään ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen tieteellinen viranomainen on antanut kirjallisen lausunnon siitä, että yksilöiden pyydystäminen tai kerääminen tai niiden vienti ei vaikuta haitallisesti lajin säilymiseen tai kyseisen lajin populaation elinalan laajuuteen;
- b) hakija osoittaa asiakirjoin, että lajin yksilöt on hankittu kyseisen lajin suojelemista koskevaa lainsäädäntöä noudattaen; jos hakemus tehdään muulle jäsenvaltiolle kuin alkuperävaltiolle, tämä on osoitettava todistuksella, josta käy ilmi, että yksilö on otettu luonnollisesta ympäristöstään sen alueella voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;
- c) hallintoviranomainen on vakuuttunut siitä, että
 - i) lajin elävät yksilöt valmistellaan kuljetusta varten ja lähetetään niin, että niillä olisi mahdollisimman pieni vaaraa loukkaantua, sairastua, tai kärsiä huonoa kohtelua, ja
 - ii) — sellaisten lajien yksilöitä, joita ei luetella yleissopimuksen liitteessä I, ei käytetä pääosin kaupallisiin tarkoituksiin, tai
 - jos tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen lajien yksilöitä vietään yleissopimuksen allekirjoittajavaltioon, että tuontilupa on myönnetty;

ja

d) jäsenvaltion hallintoviranomainen on, toimivaltaisen tieteellisen viranomaisen kanssa neuvoteltuaan, vakuuttunut siitä, että muu lajin säilyttämiseen liittyvä tekijä ei estä tuontiluvan myöntämistä.

3. Jälleenvientilupa myönnetään ainoastaan, jos 2 kohdan c ja d alakohdassa mainitut edellytykset täyttyvät ja hakija osoittaa asiakirjoin, että yksilöt

- a) on aikaisemmin tuotu yhteisön alueelle tämän asetuksen säännösten mukaisesti; tai
- b) jos ne on tuotu yhteisöön ennen tämän asetuksen voimaan tuloa, ne on tuotu asetuksen (ETY) N:o 3626/82 säännösten mukaisesti; tai
- c) jos ne on tuotu yhteisöön ennen vuotta 1984, ne on saatettu kansainvälisille markkinoille yleissopimuksen määräysten mukaisesti; tai
- d) ne on laillisesti tuotu jäsenvaltioon ennen kuin a ja b alakohdassa tarkoitettujen asetusten säännöksiä tai

yleissopimuksen määräyksiä oli sovellettava niihin tai ennen kuin niitä sovellettiin asianomaisessa jäsenvaltiossa.

4. Tämän asetuksen liitteissä B ja C lueteltujen lajien yksilöiden vienti tai jälleenvienti yhteisön ulkopuolelle edellyttää tarpeellisten tarkastusten tekemistä ja sen jäsenvaltion, jossa yksilöt ovat, hallintoviranomaisen myöntämän vientiluvan tai jälleenvientitodistuksen esittämistä tätä ennen siinä tullitoimistossa, jossa suoritetaan vientimuodollisuudet.

Vientilupa myönnetään ainoastaan, jos 2 kohdan a ja b alakohdassa, c alakohdan i alakohdassa ja d alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.

Jälleenvientitodistus myönnetään ainoastaan, jos 2 kohdan c alakohdan i alakohdassa ja d alakohdassa ja 3 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.

5. Jos jälleenvientitodistusta koskeva hakemus koskee toisen jäsenvaltion myöntämän tuontiluvan nojalla yhteisöön tuotuja yksilöitä, hallintoviranomaisen on ensin kuultava tuontiluvan antanutta hallintoviranomaista. Kuulemismenettelystä ja tapauksista, joissa neuvotteluja tarvitaan, päätetään 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6. Vientiluvan tai jälleenvientitodistuksen myöntämistä koskevia 2 kohdan a alakohdassa ja c kohdan ii alakohdassa olevia edellytyksiä ei sovelleta

- i) esineiksi muokattuihin, yli 50 vuotta sitten hankittuihin yksilöihin, tai
- ii) sellaisiin kuolleisiin yksilöihin, niiden osiin ja niiden johdannaisiin, joista hakija voi asiakirjoin osoittaa, että ne on hankittu laillisesti ennen kuin tätä asetusta tai neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3626/82 säännöksiä tai yleissopimuksen määräyksiä oli sovellettava niihin.

7. a) Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen tieteellisen viranomaisen on seurattava liitteessä B lueteltujen lajien yksilöitä koskevien vientilupien myöntämistä asianomaisessa valtiossa sekä näiden yksilöiden varsinaista vientiä. Jos tieteellinen viranomainen arvioi, että jonkin lajin yksilöiden vientiä on rajoitettava lajin säilyttämiseksi lajin koko esiintymisalueella tasolla, joka sekä vastaisi sen asemaa siinä ekosysteemissä, jossa sitä esiintyy, että ylittäisi selvästi sen tason, joka johtaisi kyseisen lajin luettelemiseen liitteessä A edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai b alakohdan i alakohdan mukaisesti, viranomainen ilmoittaa kirjalli-

sesti toimivaltaiselle hallintoviranomaiselle asianmukaisista toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä näiden lajien yksilöitä koskevien vientilupien myöntämisen rajoittamiseksi.

- b) Jos hallintoviranomaiselle ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, se esittää niistä huomionsa komissiolle, joka tarvittaessa suosittaa kyseisiin lajeihin kuuluvien yksilöiden viennin rajoittamista 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6 artikla

Asetuksen 4 ja 5 ja 10 artiklassa määrättyjen lupa- ja todistushakemusten epääminen

1. Jos jäsenvaltio epää lupa- tai todistushakemuksen tämän asetuksen tavoitteiden kannalta merkittävässä tapauksessa, sen on annettava siitä ja hylkäämisen perusteista välittömästi tieto komissiolle.

2. Komissio toimittaa muille jäsenvaltioille 1 kohdan mukaisesti saamansa tiedot sen varmistamiseksi, että tätä asetusta sovelletaan yhdenmukaisesti.

3. Jos lupa- tai todistushakemus koskee sellaisia yksilöitä, joita koskeva tällainen hakemus on aikaisemmin hylätty, hakijan on ilmoitettava aiemmasta epävästä päätöksestä sille toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle hakemus esitetään.

4. a) Jäsenvaltioiden on tunnustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hakemusten epäämistä koskevat päätökset, jos epääminen perustuu tämän asetuksen säännöksiin.

- b) Tätä säännöstä ei kuitenkaan ole tarpeen soveltaa, jos olosuhteet ovat huomattavasti muuttuneet tai jos käytettävissä on hakemusta puoltavaa uutta tietoa. Jos hallintoviranomainen myöntää tällaisissa tapauksissa luvan tai todistuksen, sen on ilmoitettava komissiolle päätöksestä ja mainittava siihen johtaneet perusteet.

7 artikla

Poikkeukset

1. Vankeudessa syntyneet ja kasvaneet tai keinotekoisesti lisätyt yksilöt

- a) Lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 8 artiklaa, liitteessä A lueteltujen lajien yksilöitä, jotka ovat syntyneet ja kasvaneet vankeudessa tai joita on lisätty keinotekoisesti, on kohdeltava liitteessä B lueteltujen lajien yksilöihin sovellettavien määräysten mukaisesti.

- b) Keinotekoisesti lisättyjen kasvien osalta voidaan komission erityisesti vahvistamien edellytysten nojalla poiketa 4 ja 5 artiklan säännöksistä, kun on kyse
- i) kasvien terveystodistusten käytöstä;
 - ii) rekisteröityjen kaupallisten edustajien ja tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tieteellisten laitosten kaupankäynnistä, ja
 - iii) kaupankäynnistä lajien yksilöiden risteytyksillä.
- c) Komissio yksilöi 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti perusteet sen arvioimiseksi, onko lajin yksilö syntynyt ja kasvanut vankeudessa tai onko sitä lisätty keinotekoisesti ja onko näin tapahtunut kaupallisessa tarkoituksessa, sekä b alakohdassa tarkoitettua erityisiä edellytyksiä.

2. Kauttakulku

- a) Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, kun yksilö kuljetetaan yhteisön alueen kautta, ei lupien, todistusten ja ilmoitusten tarkastusta ja esittämistä vaadita sen yhteisön jäsenmaan rajatulliasemalla, jonka kautta yksilö kulkee.
- b) Edellä a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan 3 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti liitteissä lueteltuihin lajeihin ainoastaan, jos viejänä tai jälleenviejänä olevan kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet yleissopimuksessa määrätyn, voimassa olevan, sen mukana olevia yksilöitä koskevan vienti- tai jälleenvientiasiakirjan, jossa ilmoitetaan yksilöiden toimituspaikka.
- c) Jos tätä asiakirjaa ei ole annettu ennen yksilön vientiä tai jälleenvientiä, yksilö on otettava haltuun ja tarvittaessa takavarikoitava, jos asiakirjaa ei myöhemmin esitetä komission 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistamien vaatimusten mukaisesti.

3. Henkilökohtaiset esineet ja kotiesineet

Poiketen siitä, mitä 4 ja 5 artiklassa säädetään, näissä artikloissa olevia säännöksiä ei sovelleta tämän asetuksen liitteissä A—D lueteltuihin kuolleisiin yksilöihin tai niiden osiin ja niiden johdannaisiin, jos kyseessä ovat henkilökohtaiset esineet tai kotiesineistö, jotka on tuotu yhteisöön tai viety tai jälleenviety yhteisöstä komission 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antamien säännösten mukaisesti.

4. Tieteelliset laitokset

Edellä 4, 5, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja ei vaadita tapauksissa, joissa sijaintipaikan valtion hallintoviranomaisen rekisteröimät tieteenharjoittajat ja tieteelliset laitokset lainaavat, lahjoittavat ja vaihtavat muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa kasvikokoelmien yksi-

löitä ja muita museoiden konservoituja, kuivattuja tai säilöntäaineeseen säilöttyjä yksilöitä ja eläviä kasveja, joissa on 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditun mallin mukainen nimilappu tai kolmannen maan hallintoviranomaisen antama tai hyväksymä samankaltainen nimilappu.

8 artikla

Kaupallisen toiminnan valvontaa koskevat säännökset

1. Liitteessä A lueteltujen lajien yksilöiden ostaminen, tarjoaminen ostettavaksi, hankkiminen kaupallisiin tarkoituksiin, kaupallisessa tarkoituksessa näytteille asettaminen, käyttö hyötymistarkoituksessa ja myynti, hallussapito myyntiä varten, myytäväksi tarjoaminen tai myymistä varten kuljettaminen on kielletty.

2. Jäsenvaltiot voivat kieltää yksilöiden, erityisesti liitteessä A lueteltuihin lajeihin kuuluvien elävien eläinlajien hallussapidon.

3. Jos sen jäsenvaltion hallintoviranomaiselta, jossa yksilöt ovat, saadaan tätä tarkoitusta varten myönnettävä todistus, edellä 1 kohdassa säädettyistä kielloista voidaan poiketa tapauskohtaisesti, jos yksilöt

a) on hankittu tai tuotu ennen yleissopimuksen liitteessä I, asetuksen (ETY) N:o 3626/82 liitteessä C 1 tai tämän asetuksen liitteessä A lueteltuja lajeja koskevien määräysten voimaantuloa; tai

b) ovat esineiksi muokattuja, yli 50 vuotta aikaisemmin hankittuja yksilöitä; tai

c) on tuotu yhteisöön tämän asetuksen säännösten mukaisesti eikä niiden käyttötarkoitus vaikuta haitallisesti asianomaisen lajin säilymiseen; tai

d) ovat eläinlajin vankeudessa syntyneitä ja kasvatettuja yksilöitä tai keinotekoisesti lisättyjä kasvilajin yksilöitä tai tällaisen yksilön osia tai sen johdannaisia; tai

e) jos niitä tarvitaan poikkeuksellisissa olosuhteissa tieteen edistämiseksi tai tärkeisiin biolääketieteellisiin tarkoituksiin kokeellisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY⁽¹⁾ säännöksiin mukaisesti, jos kyseinen laji osoittautuu olevan

ainoa

⁽¹⁾ EYVL N:o L 358, 18.12.1986, s. 1

keino päästä haluttuihin tuloksiin eikä käytettävissä ole tämän lajin vankeudessa syntyneitä ja kasvaneita yksilöitä; tai

- f) on tarkoitettu eläinten tai kasvien lisäämiseen, mikä myötävaikuttaisi kyseisten lajien säilymiseen; tai
- g) on tarkoitettu lajin suojeluun tai säilymiseen tähtääviin tutkimus- tai opetustoimiin; tai
- h) ovat peräisin jäsenvaltiosta ja ne on otettu luonnollisesta ympäristöstään kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

4. Komissio voi 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittellä yleisiä poikkeuksia 1 kohdassa säädettyihin kieltoihin 3 kohdassa mainittujen ehtojen perusteella sekä liitteessä A lueteltuja lajeja koskevia yleisiä poikkeuksia 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kieltoja sovelletaan myös liitteessä B lueteltuihin yksilöihin, paitsi jos asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla voidaan osoittaa, että yksilöt on hankittu ja, jos ne eivät ole yhteisöstä peräisin, että ne on tuotu sinne noudattaen voimassa olevaa luonnonvaraisten eläinten ja kasvien säilymistä koskevaa lainsäädäntöä.

6. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus myydä tämän asetuksen liitteissä B—D luetellut yksilöt, jotka on tämän asetuksen nojalla takavarikoitu, edellyttäen, että yksilöt eivät näin meneteltäessä suoraan palaudu sille luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jolta ne on takavarikoitu tai joka on ollut osallisena rikkomuksessa. Näitä yksilöitä voidaan tässä tapauksessa käyttää mihin tahansa tarkoitukseen niin kuin ne olisi laillisesti hankittu.

9 artikla

Elävien yksilöiden siirtäminen

1. Kaikkiin yhteisössä tapahtuviin, liitteessä A lueteltujen elävien yksilöiden siirtoihin muualle kuin tuontiluvassa tai muussa tämän asetuksen nojalla annetussa todistuksessa ilmoitettuun paikkaan tarvitaan ennen siirtoa annettu lupa sen jäsenvaltion hallintoviranomaiselta, jossa yksilö sijaitsee. Muissa siirtotapauksissa on yksilön siirrosta vastuussa olevan henkilön tarvittaessa kyettävä esittämään todistus yksilön laillisesta alkuperästä.

2. Tämä lupa

- a) voidaan myöntää ainoastaan, jos jäsenvaltion toimivaltaisen tieteellisen viranomaisen tai, siirron tapahtuessa toiseen jäsenvaltioon, tämän toisen jäsenvaltion tieteellinen viranomainen on varmistanut, että elävän

yksilön määräpaikassa sille varattu sijoituspaikka on riittävästi varustettu sen pitämiseksi ja hoitamiseksi siellä asianmukaisesti,

- b) on vahvistettava antamalla siitä todistus; ja
- c) siitä on tarvittaessa välittömästi ilmoitettava sen jäsenvaltion hallintoelimelle, johon yksilö on tarkoitus sijoittaa.

3. Lupaa ei kuitenkaan vaadita, jos elävä eläin on siirrettävä kiireellistä eläinlääkärin käsittelyä varten ja jos se palautetaan suoraan luvanmukaiseen paikkaansa.

4. Jos liitteessä B lueteltua elävää yksilöä siirretään yhteisössä, yksilön haltija voi luovuttaa sen vasta, kun on varmistettu, että vastaanottajalle on asianmukaisesti ilmoitettu niistä sijoituspaikan järjestelyistä, varusteista ja käytännön toimista, joita yksilön asianmukainen hoito vaatii.

5. Jos eläviä yksilöitä kuljetetaan yhteisön, yhteisön ulkopuolelle tai yhteisön sisällä tai pidetään hallussa kauttakuljetuksen yhteydessä tai kuljetusvälineestä toiseen siirrettäessä, ne on pantava kuntoon kuljetusta varten, niitä on siirrettävä ja niistä on huolehdittava siten, että loukkaantumisen, sairastumisen ja huonon käsittelyn vaara on mahdollisimman vähäinen; eläinten osalta noudatetaan eläinten suojelua kuljetusten aikana koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

6. Komissio voi 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrätä rajoituksia sellaisten elävien yksilöiden hallussapitoon tai siirtoon, joiden tuonti yhteisöön on 4 artiklan 6 kohdan nojalla tiettyjen rajoitusten alainen.

10 artikla

Annettavat todistukset

Jäsenvaltion hallintoviranomainen voi antaa todistuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 5 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisiin tarkoituksiin, jos se saa asianomaiselta henkilöltä hakemuksen, jonka liitteenä ovat tarvittavat asiakirjat, ja jos niiden antamista koskevat edellytykset on täytetty.

11 artikla

Lupien ja todistusten voimassaolo ja niitä koskevat erityiset edellytykset

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisien tämän asetuksen nojalla myöntämät luvat ja todistukset ovat voimassa koko yhteisön alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa käyttöön tai noudattaa ankarampia toimenpiteitä.

2. a) Lupia tai todistuksia sekä tällaisen asiakirjan perusteella myönnettyjä lupia ja todistuksia pidetään kuitenkin mitättöminä, jos toimivaltainen viranomainen tai komissio luvan tai todistuksen myöntänyttä toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että lupa tai todistus on annettu siinä virheellisessä käsityksessä, että myöntämistä koskevat edellytykset on täytetty.

b) Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ottavat haltuun yksilöt, jotka ovat tällaisin asiakirjoin varustettuina jäsenvaltion alueella, ja yksilöt voidaan takavarikoida.

3. Viranomaisen tämän asetuksen nojalla myöntämiin lupiin tai todistuksiin voidaan liittää asianomaisen viranomaisen määräämiä ehtoja ja vaatimuksia asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

4. Vientiluvan tai vastaavan jälleenvientitodistuksen jäljennöksen perusteella myönnetty tuontilupa on voimassa yksilöiden yhteisöön tuonnissa ainoastaan, jos sen mukana on voimassa oleva alkuperäinen vientilupa tai jälleenvientitodistus.

5. Komissio vahvistaa lupien ja todistusten myöntämisessä noudatettavat määräajat 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Tuonti- ja vientipaikat

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ne tulliasemat, joilla suoritetaan tässä asetuksessa tarkoitettujen yksilöiden yhteisöön tuontia tai yhteisön ulkopuolelle vientiä koskevat tarkastukset ja muodollisuudet, mainiten erityisesti eläviä yksilöitä varten olevat tulliasemat, jotta eläimille osoitetaan tullin hyväksymä asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 tarkoitettu käsittely tai käyttö.

2. Kaikissa 1 kohdan mukaisesti nimetyissä toimipaikoissa on oltava riittävästi asianmukaisesti koulutettua henkilökuntaa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspaikkojen järjestelyt ovat elävien eläinten kuljettusta ja sijoittamista koskevan yhteisön lainsäädännön mukaiset ja että tarvittaessa ryhdytään elävien kasvien osalta niiden edellyttämiin toimenpiteisiin.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti nimetyt toimipaikat on ilmoitettava komissiolle, joka julkaisee niistä luettelon *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Hallintoviranomainen voi poikkeustapauksissa 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistettuja

arviointiperusteita noudattaen antaa luvan yhteisöön tuonnille tai yhteisöstä viennille tai jälleenviennille muiden kuin 1 kohdan mukaan nimettyjen tulliasemien kautta.

5. Jäsenvaltioiden on valvottava, että yleisölle ilmoitetaan rajanylityspaikoilla tämän asetuksen täytäntöönpanosäännöksistä.

13 artikla

Hallinto-, tieteelliset ja muut toimivaltaiset viranomaiset

1. a) Kunkin jäsenvaltion on nimettävä ensisijaisesti vastuullinen hallintoviranomainen, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja yhteydenpidosta komissioon.

b) Kukin jäsenvaltio voi lisäksi nimetä muita hallintoviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia, joiden tehtävänä on avustaa täytäntöönpanossa; tällöin vastuullisen hallintoviranomaisen on annettava näille muille viranomaisille kaikki asetuksen moitteettoman soveltamisen edellyttämät tiedot.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi tieteellinen viranomainen, jolla on tarvittava pätevyys ja jolla on selkeästi muista nimetyistä hallintoviranomaisista erillään olevat tehtävät.

3. a) Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 3 kuukautta ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää hallintoviranomaisten, lupien ja todistusten myöntämiseen oikeutettujen muiden toimivaltaisten viranomaisten ja tieteellisten viranomaisten nimet ja osoitteet; nämä tiedot on julkaistava kuukauden kuluessa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

b) Kunkin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hallintoviranomaisen on komission pyynnöstä ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa niiden henkilöiden nimet ja allekirjoitusnäytteet, jotka on valtuutettu allekirjoittamaan luvat ja todistukset, sekä mallikappale leimoista, sineteistä tai muista merkeistä, joita käytetään lupia ja todistuksia oikeiksi todistettaessa.

c) Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle antamissaan tiedoissa tapahtuneet muutokset kahden kuukauden kuluessa muutoksen täytäntöönpanosta.

14 artikla

Säännösten noudattamisen seuranta ja tutkimukset rikkomustapauksissa

1. a) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tämän asetuksen säännösten noudattamista.

- b) Jos toimivaltaisilla viranomaisilla on syytä olettaa, että näitä säännöksiä ei noudateta, niiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet näiden säännösten noudattamisen varmistamiseksi tai ryhdyttävä oikeustoimiin.
- c) Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja yleissopimuksen liitteissä lueteltujen lajien osalta yleissopimuksen sihteeristölle kaikista toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen vastaisten merkittävien rikkomusten johdosta toteuttamista toimenpiteistä, mukaan lukien haltuunotot ja takavarikot.

2. Komissio kiinnittää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten huomion seikkoihin, joita koskevia tutkimuksia se pitää tämän asetuksen nojalla tarpeellisina. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja yleissopimuksen lisäyksissä lueteltujen lajien osalta yleissopimuksen sihteeristölle kaikkien myöhempien tutkimusten tuloksista.

15 artikla

Tietojen antaminen

1. Jäsenvaltioiden ja komission on toimitettava toisilleen tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät tiedot.

Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että toteutetaan tarvittavat toimenpiteet yleisön huomion kiinnittämiseksi yleissopimuksen ja tämän asetuksen sekä viimeksi mainitun soveltamistoimenpiteiden täytäntöönpanoa koskeviin säännöksiin ja niistä tiedottamiseksi.

2. Komissio on yhteydessä yleissopimuksen sihteeristöön varmistaakseen yleissopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon koko tämän asetuksen soveltamisalueella.

3. Komissio ilmoittaa välittömästi kaikista tieteellisen tarkasteluryhmän lausunnoista asianomaisten jäsenvaltioiden hallintoviranomaisille.

4. a) Jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on ilmoitettava komissiolle ennen kunkin vuoden kesäkuun 15 päivää yleissopimuksen 8 artiklan 7 kohdan mukaisten kertomusten laadinnassa tarvittavat, edellistä vuotta koskevat tiedot ja kaikkien liitteissä A, B ja C lueteltujen yksilöiden kansainvälistä kauppaa koskevat vastaavat tiedot samoin kuin liitteessä D lueteltujen yksilöiden yhteisöön tuontia koskevat tiedot. Komissio määrittelee 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ilmoitettavat tiedot ja niiden esitystavan.

b) Komissio julkaisee joka vuosi ennen lokakuun 31 päivää a alakohdassa tarkoitettujen tietojen perus-

teella tilastokertomuksen tässä asetuksessa tarkoitettujen yksilöiden tuonnista yhteisöön ja niiden viennistä tai jälleenviennistä yhteisöstä ja toimittaa yleissopimuksen sihteeristölle yleissopimuksessa tarkoitettuja lajeja koskevat tiedot.

5. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle kaikki asiaa koskevat tiedot liitteisiin tehtävien muutosten valmistelemiseksi. Komissio tämentää tarvittavat tiedot 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet suojataksien tämän asetuksen soveltamisesta saatujen tietojen luottamuksellisuuden 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽¹⁾ mukaisesti.

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet seuraamusten määräämisen varmistamiseksi ainakin seuraavista tämän asetuksen vastaisista rikkomuksista:

- a) yksilöiden tuonti yhteisöön tai vienti tai jälleenvienti yhteisöstä ilman asianmukaista lupaa tai todistusta tai väärän, väärennetyn, mitättömän tai ilman luvan antavan viranomaisen lupaa muutetun luvan tai todistuksen avulla,
- b) tämän asetuksen nojalla myönnettyssä luvassa tai todistuksessa määrättyjen ehtojen noudattamatta jättäminen,
- c) virheellisen ilmoituksen antaminen tai virheellisten tietojen tahallinen ilmoittaminen luvan tai todistuksen saamiseksi,
- d) väärän, väärennetyn tai mitättömän tai ilman lupaa muutetun luvan tai todistuksen käyttäminen yhteisön luvan tai todistuksen saamiseksi tai muuhun tähän asetukseen liittyvään viralliseen tarkoitukseen,
- e) tuonti-ilmoituksen tekemättä jättäminen tai väärän tuonti-ilmoituksen antaminen,
- f) elävien yksilöiden kuljettaminen siten, että niitä ei ole asianmukaisesti pantu kuntoon vahingoittumis-, sairastumis- tai huonon käsittelyn vaaran vähentämiseksi pienimpään mahdolliseen,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 158, 23.6.1990, s. 56

- g) liitteessä A lueteltujen yksilöiden käyttö muihin kuin tuontiluvan tai myöhemmin annetun luvan mukaisiin tarkoituksiin,
- h) keinotekoisesti lisättyjen kasvien kauppa 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla annettujen säännösten vastaisesti,
- i) yksilöiden kuljetus yhteisöön, yhteisön ulkopuolelle tai yhteisön kautta ilman tämän asetuksen säännösten mukaisesti myönnettyä asianmukaista lupaa tai todistusta sekä vienti ja jälleenvienti yleissopimuksen osapuolena olevasta kolmannesta maasta ilman tällaista lupaa tai todistusta tai tarvittavien todisteiden luvan tai todistuksen olemassaolosta puuttuessa,
- j) yksilöiden ostaminen, ostettavaksi tarjoaminen, hankkiminen kaupallisiin tarkoituksiin, käyttö taloudellisessa hyötymistarkoituksessa, julkinen näytteillepano kaupallisessa tarkoituksessa, myynti, hallussapito myyntitarkoituksessa, myytäväksi tarjoaminen ja myytäväksi kuljettaminen 8 artiklan vastaisesti,
- k) luvan tai todistuksen käyttö muuta yksilöä varten kuin mille se on myönnetty,
- l) tämän asetuksen nojalla myönnetyn luvan tai todistuksen väärentäminen tai muuttaminen,
- m) yhteisöön tuontia ja yhteisöstä vientiä tai jälleenvientiä koskevien hylättyjen 6 artiklan 3 kohdan mukaisien hakemusten ilmoittamatta jättäminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden sovitetaan rikoksen laadun ja vakavuuden mukaan, ja ne sisältävät yksilöiden haltuunottoa ja tarvittaessa niiden takavarikointia koskevia säännöksiä.

3. Jos yksilö takavarikoidaan, se luovutetaan takavarikoinnin suorittaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen huostaan, jonka:

- a) on tämän jäsenvaltion tieteellistä viranomaista kuultuaan sijoitettava tai luovutettava yksilö paikkaan, jonka se katsoo olevan yleissopimuksen ja tämän asetuksen tavoitteiden ja säännösten mukainen; ja joka
- b) voi viejämäata kuultuaan palauttaa yhteisöön tuodun elävän yksilön takaisin asianomaiseen maahan tuodun henkilön kustannuksella.

4. Liitteessä B tai C luetellun elävän yksilön saapuessa tuontipaikkaan ilman asianmukaista voimassa olevaa lupaa tai todistusta, se on otettava haltuun ja se voidaan takavarikoida, tai jos vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta yksilöä, tuontipaikasta vastuussa olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa kieltäytyä hyväksymästä lähetystä ja vaatia kuljetuksen suorittajaa palauttamaan yksilö lähtöpaikkaansa.

17 artikla

Tieteellinen tarkasteluryhmä

- Perustetaan kunkin jäsenvaltion tieteellisen viranomaisen tai tieteellisten viranomaisten edustajista muodostuva tieteellinen tarkasteluryhmä, jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
- a) Tieteellinen tarkasteluryhmä tarkastelee tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvät, puheenjohtajan joko omasta aloitteestaan tai ryhmän jäsenen tai komitean pyynnöstä esille ottamat tieteelliset kysymykset, erityisesti 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, 2 kohdan a alakohtaan ja 6 kohtaan liittyvät kysymykset.
- b) Komissio ilmoittaa tieteellisen tarkasteluryhmän lausunnot komitealle.

18 artikla

Komitea

- Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

2. Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajan kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä komitealle 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien osalta.

3. Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajan kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille

neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä komitealle 19 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tehtävien osalta, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

19 artikla

Edellä 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio

- 1) määrää yhtenäisiä edellytyksiä ja perusteita:
 - i) 4 ja 5 artiklassa, 7 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen myöntämistä, voimassaoloa ja käyttöä varten ja päättää niiden muodosta;
 - ii) kasvien terveystodistusten käyttöä varten; ja
 - iii) tarvittaessa yksilöiden merkitsemismenettelyn käyttöön ottamista varten niiden tunnistamisen helpottamiseksi ja säännösten noudattamisen varmistamiseksi,
- 2) toteuttaa 4 artiklan 6 ja 7 kohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa ja 7 kohdan b alakodassa, 7 artiklan 1 kohdan c alakodassa, 2 kohdan c alakodassa ja 3 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 9 artiklan 6 kohdassa, 11 artiklan 5 kohdassa, 15 artiklan 4 kohdan a alakodassa ja 5 kohdassa sekä 21 artiklan 3 kohdassa säädetty toimenpiteet,
- 3) tarkistaa liitteitä A—D lukuun ottamatta niitä liitteen A tarkistuksia, jotka eivät aiheudu yleissopimuksen osapuolten konferenssin päätöksistä,
- 4) toteuttaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä pyrkien toteuttamaan yleissopimuksen osapuolten konferenssin päätöslauselmat, yleissopimuksen pysyvän komitean päätökset tai suositukset ja yleissopimuksen sihteeristön suositukset.

20 artikla

Loppusäännökset

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja yleissopimuksen sihteeristölle niistä erityisistä säännöksistä, jotka se antaa tämän asetuksen panemiseksi täytäntöön, sekä kai-

kista käytetyistä oikeudellisista keinoista sekä toteutetuista toimenpiteistä tämän asetuksen panemiseksi täytäntöön ja soveltamiseksi.

Komissio ilmoittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

21 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 3626/82.
2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai jatkaa asetuksen (ETY) N:o 3626/82 ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanemiseksi yhteisössä tarvittavia asiakirjoja koskevien asiakirjojen yhdenmukaisesta antamismenettelystä ja käytöstä 28 päivänä marraskuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3418/83⁽¹⁾ mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden soveltamista siihen asti, kun 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä ei ole toteutettu.
3. Edellä 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komission on tieteellistä tarkasteluryhmää kuultuaan tarkastettava ennen tämän asetuksen voimaantuloa, ettei ole syytä asettaa rajoituksia asetuksen (ETY) N:o 3626/82 liitteessä C 1 olevien sellaisten lajien tuonnille yhteisöön, jotka eivät sisälly tämän asetuksen liitteeseen A.

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997.

Sovelletaan 12, 13, 16, 17, 18 ja 19 artiklaa sekä 21 artiklan 3 alakohtaa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä . . .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 344, 7.12.1983, s. 1

LIITE

Liitteiden A, B, C ja D tulkinta

1. Liitteissä A, B, C ja D lueteltuihin lajeihin vitataan
 - a) lajin nimellä tai
 - b) korkeampaan eliösystematiikan osaan kuuluvana lajin kokonaisuutena tai kyseisen eliösystematiikan määriteltynä osana.
2. Lyhenteellä "spp." tarkoitetaan kaikkia korkeampaan eliösystematiikan osaan kuuluvia lajeja.
3. Muut viittaukset lajia korkeampiin eliösystematiikan osiin ovat ainoastaan tiedoksi tai luokittelua varten.
4. Liitteessä A lihavoituna painetut lajit on lueteltu siinä sen mukaisesti kuin ne on määrätty suojeltaviksi direktiivissä 79/409/ETY⁽¹⁾ ("lintudirektiivi") tai direktiivissä 92/43/ETY⁽²⁾ ("luontodirektiivi").
5. Lyhenteellä "p.e." tarkoitetaan lajeja, jotka mahdollisesti ovat kuolleet sukupuuttoon.
6. Lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalle merkitty tähti "*" tarkoittaa, että liitteessä A luetellaan yksi tai useampi tähän lajiin tai eliösystematiikan osaan kuuluva maantieteellisesti erillinen populaatio, alalaji tai laji, jota ei mainita liitteessä B.
7. Lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalle merkityt kaksi tähteä "**" tarkoittavat, että liitteessä B luetellaan yksi tai useampi tähän lajiin tai eliösystematiikan osaan kuuluva maantieteellisesti erillinen populaatio, alalaji tai laji, jota ei mainita liitteessä A.
8. Merkit "(I)", "(II)" ja "(III)" sekä merkki "x" sekä sitä seuraava lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalle merkitty numero viittaavat niihin yleissopimuksen lisäyksiin, joissa kyseiset lajit mainitaan, kuten selostetaan kohdissa 9–12. Jos lajin kohdalla ei ole mitään näistä merkinnöistä, se tarkoittaa, ettei tätä lajia mainita yleissopimuksen lisäyksissä.
9. Merkki (I) lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsee, että kyseinen laji tai korkeamman eliösystematiikan osa mainitaan yleissopimuksen lisäyksessä I.
10. Merkki (II) lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsee, että kyseinen laji tai korkeamman eliösystematiikan osa mainitaan yleissopimuksen lisäyksessä II.
11. Merkki (III) lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsee, että se mainitaan yleissopimuksen lisäyksessä III. Tässä tapauksessa maa, jonka yhteydessä laji tai korkeamman eliösystematiikan osa on mainittu lisäyksessä III, osoitetaan myös kaksikirjaimisella koodilla seuraavasti: BW (Botswana), CA (Kanada), CO (Kolumbia), CR (Costa Rica), GH (Ghana), GT (Guatemala), HN (Honduras), IN (Intia), MY (Malesia), MU (Mauritius), NP (Nepal), TN (Tunisia) ja UY (Uruguay).
12. Merkki "x" sekä sitä seuraava numero liitteessä A tai B mainitun lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsee, että tietyt maantieteellisesti erilliset populaatiot, lajit, lajiryhmät tai tämän lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan heimot on lueteltu yleissopimuksen lisäyksessä I, II tai III seuraavasti:
 - ×701 Laji on lisäyksessä II, mutta alalaji *Cercocebus galericus galericus* on lisäyksessä I.
 - ×702 Laji on lisäyksessä II, mutta alalaji *kirkii* (johon on viitattu myös nimellä *Colobus bodius kirkii*) on lisäyksessä I.
 - ×703 Kaikki lajit ovat lisäyksessä II paitsi *Lipotes vexillifer*, *Platanista* spp., *Bernardius* spp., *Hyperoodon* spp., *Physeter catodon* (sisältää synonyymien *Physeter macrocephalus*), *Sotalia*

⁽¹⁾ EYVL N:o L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/24/EY (EYVL N:o L 164, 30.6.1994, S. 9).

⁽²⁾ EYVL N:o L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

spp., *Sousa* spp., *Neophocaena phocaenoides*, *Phocoena sinus*, *Eschrichtius robustus* (sisältää synonyymien *Eschrichtius glaucus*), *Balaenoptera* spp. (lukuun ottamatta Länsi-Grönlannin *Balaenoptera acutorostrata-populaatiota*), *Megaptera novaengliae*, *Eubalaena* spp. (kuulunut aiemmin lajiin *Balaena*) ja *Caperea marginata*, jotka ovat lisäyksessä I. Yleissopimuksen lisäyksessä II mainittujen lajien yksilöitä, mukaan lukien muut tuotteet ja johdannaiset kuin kaupallisiin tarkoituksiin valmistetut lihatuotteet, joita Grönlannin asukkaat pyydystävät asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myöntämällä luvalla, kohdellaan siten kuin ne kuuluisivat liitteeseen B.

- ×704 Bhutanin, Kiinan, Meksikon ja Mongolian populaatiot sekä lisäyksessä I oleva alalaji *isabellinus*, muut lisäyksessä II olevat populaatiot ja alalajit.
- ×705 Laji on lisäyksessä I lukuun ottamatta Australian populaatiota, joka on lisäyksessä II.
- ×706 *Trichechus inunguis* ja *Trichechus manatus* ovat lisäyksessä I. *Trichechus senegalensis* on lisäyksessä II.
- ×707 Laji on mainittu lisäyksessä II, mutta alalaji *Equus hemionius bemonus* on lisäyksessä I.
- ×708 *Haliaetus albicilla* ja *H. leucocephalus* ovat lisäyksessä I, muut lajit lisäyksessä II.
- ×709 Seuraavat lajit ovat lisäyksessä III: *Crax daubentoni* ja *Crax globulosa* Kolumbian osalta ja *Crax rubra* Kolumbian, Costa Rican, Guatemalan ja Hondurasin osalta.
- ×710 *Pauxi pauxi* on lisäyksessä III Kolumbian kohdalla.
- ×711 Laji on lisäyksessä II, mutta alalaji *Grus canadensis nesiotus* ja *Grus canadensis pulla* ovat lisäyksessä I.
- ×712 *Mantella aurantiaca* on lisäyksessä II.

13. Merkki ”-” sekä sitä seuraava lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla oleva numero tarkoittaa, että määrättyjä maantieteellisesti erillisiä populaatioita, lajeja, lajiryhmiä tai tämän lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan heimoja ei ole otettu kyseiseen lisäykseen seuraavasti:

- 101 Duero-joen pohjoispuolella Espanjan pohjoisosassa ja 39. leveysasteen pohjoispuolella Kreikassa elävät sekä Bhutanin, Intian, Nepalin ja Pakistanin populaatiot
- 102 USA:n populaatio
- 103 — Chile: osa Parinacotan, Tarapacán 1. alueen populaatiosta
— Peru: koko populaatio
- 104 Afganistanin, Bhutanin, Intian, Myanmarin, Nepalin ja Pakistanin populaatiot
- 105 Cathartidae
- 106 *Melopsittacus undulatus*, *Nymphicus hollandicus* ja *Psittacula krameri*
- 107 Ecuadorin populaatio, jolle on vientikiintiö nolla vuosina 1995 ja 1996 ja sen jälkeen CITES-sihteeristön ja IUCN/SSC-krokotiiliasiantuntijaryhmän hyväksymät vuotuiset kiintiöt
- 108 Botswanan, Etiopian, Kenian, Malawin, Mosambikin, Etelä-Afrikan, Tansanian tasavallan, Sambian ja Zimbabwen populaatiot ja seuraavien maiden populaatiot, ellei eritellyistä vuosittaisista vientikiintiöistä muuta johdu:

	1995	1996	1997
— Madagaskar	4 700	5 200	5 200
— (tarhatut yksilöt:	4 500	5 000	5 000
— luonnonvaraiset vahingolliset yksilöt:	200	200	200)
— Uganda	2 500	2 500	2 500

Tansanian tasavalta sallii tarhattujen yksilöiden lisäksi 1 100 luonnonvaraisen yksilön (myös 100 metsästysmuiston) viennin vuosina 1995 ja 1996 sekä CITES-sihteeristön ja IUCN/SSC-krokotiiliasiantuntijaryhmän hyväksymän lukumäärän vuonna 1997.

- 109 Australian ja Papuan-Uuden-Guinean ja Indonesian populaatiot
 - 110 Chilen populaatio
 - 111 Kaikki lajit, jotka eivät ole mehikasveja
 - 112 *Aloe vera*; viitattu myös nimellä *Aloe barbadensis*.
14. Merkki "+" ja sitä seuraava numero lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsevät, että ainoastaan määrätty tämän lajin tai eliösystematiikan osan maantieteellisesti erilliset populaatiot, alalajit tai lajit on otettu kyseiseen lisäykseen seuraavasti:
- +201 Duero-joen pohjoispuolella Espanjan pohjoisosassa ja 39. leveysasteen pohjoispuolella Kreikassa elävät sekä Bhutanin, Intian, Nepalín ja Pakistanin populaatiot
 - +202 Kamerunin ja Nigerian populaatiot
 - +203 Aasian populaatio
 - +204 Keski- ja Pohjois-Amerikan populaatiot
 - +205 Bangladeshin, Intian ja Thaimaan populaatiot
 - +206 Intian populaatio
 - +207 — Chile: osa Parinacotan, Tarapacán 1. alueen populaatiosta
— Peru: koko populaatio
 - +208 Afganistanin, Bhutanin, Intian, Myanmarin, Nepalín ja Pakistanin populaatiot
 - +209 Meksikon populaatio
 - +210 Algerian, Burkina Fason, Kamerunin, Keski-Afrikan tasavallan, Tšadin, Malin, Mauritanian, Marokon, Nigerin, Nigerian, Senegalin ja Sudanin populaatiot
 - +211 Seychellien populaatio
 - +212 Euroopan populaatio, luukun ottamatta entisen Neuvostoliiton alueita
 - +213 Kaikki Uuden-Seelannin lajit
 - +214 Chilen populaatio.
15. Merkki "=" ja sitä seuraava numero lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsevät, että lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan nimi on tulkittava seuraavasti:
- =301 Viitattu myös nimellä *Phalanger maculatus*
 - =302 Viitattu myös nimellä *Vampyrops lineatus*
 - =303 Sisältää heimon Tupaiidae
 - =304 Sisältynyt aiemmin heimoon Lemuridae
 - =305 Sisältynyt aiemmin *Callithrix jacchus*in alalajina
 - =306 Sisältää suvun synonyymín *Leontideus*
 - =307 Sisältynyt aiemmin lajiin *Saguinus oedipus*
 - =308 Aiemmin sisältynyt nimellä *Alouatta palliata (villosa)*
 - =309 Sisältää synonyymín *Cercopithecus roloway*
 - =310 Sisältynyt aiemmin lajiin *Papio*
 - =311 Sisältää suvun synonyymín *Simias*
 - =312 Sisältää synonyymín *Colobus badius rufomitratu*s
 - =313 Sisältää suvun synonyymín *Rhinopithecus*
 - =314 Viitattu myös nimellä *Presbytis entellus*
 - =315 Viitattu myös nimellä *Presbytis geei* ja *Semnopithecus geei*
 - =316 Viitattu myös nimellä *Presbytis pileata* ja *Semnopithecus pileatus*
 - =317 Sisältynyt aiemmin nimellä *Tamandua tetradactyla* (osittain)

- =318 Sisältää synonyymit *Bradypus boliviensis* ja *Bradypus griseus*
- =319 Sisältää synonyymin *Cabassous gymnurus*
- =320 Sisältää synonyymin *Priodontes giganteus*
- =321 Sisältää suvun synonyymin *Coendou*
- =322 Sisältää suvun synonyymin *Cuniculus*
- =323 Sisältynyt aiemmin lajiin *Dusicyon*
- =324 Sisältää synonyymin *Dusicyon fulvipes*
- =325 Sisältää suvun synonyymin *Fennecus*
- =326 Viitattu myös nimellä *Selenarctos thibetanus*
- =327 Sisältynyt aiemmin nimellä *Nasua nasua*
- =328 Viitattu myös nimellä *Aonyx microdon* tai *Paraonyx microdon*
- =329 Sisältää synonyymin *Galictis allamandi*
- =330 Sisältynyt aiemmin lajin *Lutra*
- =331 Sisältynyt aiemmin lajiin *Lutra*; sisältää synonyymit *Lutra annectens*, *Lutra enudris*, *Lutra incarum* ja *Lutra platensis*
- =332 Sisältää suvun synonyymin *Viverra*
- =333 Sisältää synonyymin *Eupleres major*
- =334 Sisältynyt aiemmin nimellä *Viverra megaspila*
- =335 Sisältynyt aiemmin nimellä *Herpestes fuscus*
- =336 Sisältynyt aiemmin nimellä *Herpestes auropunctatus*
- =337 Viitattu myös nimellä *Hyaena brunnea*
- =338 Viitattu myös nimellä *Felis caracal* ja *Lynx caracal*
- =339 Sisältynyt aiemmin lajiin *Felis*
- =340 Viitattu myös nimellä *Felis pardina* tai *Felis lynx pardina*
- =341 Sisältynyt aiemmin lajiin *Panthera*
- =342 Viitattu myös nimellä *Equus asinus*
- =343 Sisältynyt aiemmin lajiin *Equus hemionus*
- =344 Viitattu myös nimellä *Equus caballus przewalskii*
- =345 Viitattu myös nimellä *Choeropsis liberiensis*
- =346 Viitattu myös nimellä *Cervus porcinus annamiticus*
- =347 Viitattu myös nimellä *Cervus porcinus calamianensis*
- =348 Viitattu myös nimellä *Cervus porcinus kuhlii*
- =349 Viitattu myös nimellä *Cervus dama mesopotamicus*
- =350 Sisältää synonyymin *Bos frontalis*
- =351 Sisältää synonyymin *Bos grunniens*
- =352 Sisältää suvun synonyymin *Novibos*
- =353 Sisältynyt aiemmin nimellä *Bubalus bubalis* (kotieläimenä pidetty muoto)
- =354 Sisältää suvun synonyymin *Anoa*
- =355 Viitattu myös nimellä *Damaliscus dorcas dorcas*
- =356 Sisältynyt aiemmin lajiin *Naemorhedus goral*
- =357 Viitattu myös nimellä *Capricornis sumatraensis*
- =358 Sisältää synonyymin *Oryx tao*

- =359 Sisältää synonyymin *Ovis aries ophion*
- =360 Viitattu myös nimellä *Rupicapra rupicapra ornata*
- =361 Viitattu myös nimellä *Boocercus eurycerus*; sisältää suvun synonyymin *Taurotragus*
- =362 Viitattu myös nimellä *Pterocnemia pennata*
- =363 Viitattu myös nimellä *Sula abboti*
- =364 Viitattu myös nimellä *Ardeola ibis*
- =365 Viitattu myös nimellä *Egretta alba*
- =366 Viitattu myös nimellä *Ciconia ciconia boyciana*
- =367 Viitattu myös nimellä *Hagedashia hagedash*
- =368 Viitattu myös nimellä *Lampribus rara*
- =369 Sisältää synonyymit *Anas chlorotis* ja *Anas nesiotis*
- =370 Viitattu myös nimellä *Spatula clypeata*
- =371 Viitattu myös nimellä *Anas platyrhynchos laysanensi*
- =372 Luultavasti *Anas platyrhynchosin* ja *Anas superciliosan* välinen hybridi
- =373 Viitattu myös nimellä *Nyroca nyroca*
- =374 Sisältää synonyymin *Dendrocygna fulva*
- =375 Viitattu myös nimellä *Cairina hartlaubii*
- =376 Viitattu myös nimellä *Aquila heliaca adalberti*
- =377 Viitattu myös nimellä *Chondrohierax wilsonii*
- =378 Viitattu myös nimellä *Falco peregrinus babylonicus* ja *Falco peregrinus pelegrinoides*
- =379 Viitattu myös nimellä *Crax mitu mitu*
- =380 Sisältynyt aiemmin lajiin *Crax*
- =381 Sisältynyt aiemmin lajiin *Aburria*
- =382 Sisältynyt aiemmin nimellä *Arborophila brunneopectus* (osittain)
- =383 Kuulunut aiemmin lajiin *Crossoptilon crossoptilon*
- =384 Kuulunut aiemmin lajiin *Polyplectron malcense*
- =385 Sisältää synonyymin *Rheinardia nigrescens*
- =386 Viitattu myös nimellä *Tricholimnas sylvestris*
- =387 Viitattu myös nimellä *Choriotis nigriceps*
- =388 Viitattu myös nimellä *Houbaropsis bengalensis*
- =389 Viitattu myös nimellä *Turturoena iriditorques*; sisältynyt aiemmin nimellä *Columba malberbii* (osittain)
- =390 Viitattu myös nimellä *Nesoenas mayeri*
- =391 Sisältynyt aiemmin nimellä *Treron australis* (osittain)
- =392 Viitattu myös nimellä *Calopelia brehmeri*; sisältää synonyymin *Calopelia puella*
- =393 Viitattu myös nimellä *Tympanistria tympanistria*
- =394 Viitattu myös nimellä *Amazona dufresniana rhodocorytha*
- =395 Usein pidetty kaupan virheellisellä nimellä *Ara caninde*
- =396 Viitattu myös nimellä *Cyanoramphus novaehollandiae cookii*
- =397 Viitattu myös nimellä *Opopsitta diophthalma coxeni*
- =398 Viitattu myös nimellä *Pezoporus occidentalis*
- =399 Sisältynyt aiemmin lajiin *Psephotus chrysopterygius*

- =400 Viitattu myös nimellä *Psittacula krameri echo*
- =401 Sisältynyt aiemmin sukuun *Gallirex*; viitattu myös nimellä *Tauraco porphyreolophus*
- =402 Viitattu myös nimellä *Otus gurneyi*
- =403 Viitattu myös nimellä *Ninox novaeseelandiae royana*
- =404 Sisältynyt aiemmin lajiin *Glaucis*
- =405 Sisältää lajin synonyymin *Ptilolaemus*
- =406 Sisältynyt aiemmin sukuun *Rhinoplax*
- =407 Viitattu myös nimellä *Pitta brachyura nympa*
- =408 Viitattu myös nimellä *Musicapa ruecki of Niltava ruecki*
- =409 Viitattu myös nimellä *Dasyornis brachypterus longirostris*
- =410 Viitattu myös nimellä *Tchitrea bourbonnensis*
- =411 Viitattu myös nimellä *Meliphaga cassidix*
- =412 Sisältynyt aiemmin sukuun *Spinus*
- =413 Sisältynyt aiemmin nimellä *Serinus gularis* (osittain)
- =414 Viitattu myös nimellä *Estrilda subflava* tai *Sporaeginthus subflavus*
- =415 Sisältynyt aiemmin nimellä *Lagonosticta larvata* (osittain)
- =416 Sisältää suvun synonyymin *Spermestes*
- =417 Viitattu myös nimellä *Euodice cantans*; sisältynyt aiemmin nimellä *Lonchura malabarica* (osittain)
- =418 Viitattu myös nimellä *Hypargos nitidulus*
- =419 Sisältynyt aiemmin nimellä *Parmoptila woohousei* (osittain)
- =420 Sisältää synonyymit *Pyrenestes frommi* ja *Pyrenestes rothschildi*
- =421 Viitattu myös nimellä *Estrilda bengala*
- =422 Viitattu myös nimellä *Malimbus rubriceps* tai *Anaplectes melanotis*
- =423 Viitattu myös nimellä *Coliuspasser ardens*
- =424 Sisältynyt aiemmin nimellä *Euplectes orix* (osittain)
- =425 Viitattu myös nimellä *Coliuspasser macrourus*
- =426 Viitattu myös nimellä *Ploceus superciliosus*
- =427 Sisältää synonyymin *Ploceus nigriceps*
- =428 Viitattu myös nimellä *Sitagra luteola*
- =429 Viitattu myös nimellä *Sitagra melanocephala*
- =430 Sisältynyt aiemmin nimellä *Ploceus velatus*
- =431 Viitattu myös nimellä *Hypochoera chalybeata*; sisältää synonyymit *Vidua amauropteryx*, *Vidua centralis*, *Vidua neumanni*, *Vidua okavangoensis* ja *Vidua ultramarina*
- =432 Sisältynyt aiemmin nimellä *Vidua paradisaea* (osittain)
- =433 Sisältää synonyymin *Cuora criskarannarum*
- =434 Sisältynyt aiemmin nimellä *Kachuga tecta tecta*
- =435 Sisältää suvun synonyymit *Nicoria* ja *Geoemyda* (osittain)
- =436 Viitattu myös nimellä *Chrysemus scripta elegans*
- =437 Viitattu myös nimellä *Geochelone elephantopus*; viitattu myös suvulla *Testudo*
- =438 Viitattu myös suvulla *Testudo*
- =439 Viitattu myös suvulla *Aspideretes*
- =440 Sisältynyt aiemmin sukuun *Podocnemis* spp.
- =441 Viitattu myös nimellä *Pelusios subniger*

- =442 Sisältää suvut *Alligatoridae*, *Crocodylidae* ja *Gavialidae*
- =443 Viitattu myös nimellä *Crocodylus mindorensis*
- =444 Sisältynyt aiemmin sukuun *Chamaeleo* spp.
- =445 Viitattu myös nimellä *Constrictor constrictor occidentalis*
- =446 Sisältää synonyymien *Python molurus pimbura*
- =447 Sisältää synonyymien *Pseudoboa cloelia*
- =448 Viitattu myös nimellä *Hydrodynastes gigas*
- =449 Viitattu myös nimellä *Alsophis chamissonis*
- =450 Sisältynyt aiemmin lajiin *Natrix*
- =451 Sisältää suvun synonyymien *Megalobatrachus*
- =452 Abreeran mukaan
- =453 Viitattu myös nimellä *Conchodromus dromas*
- =454 Viitattu myös suvuilla *Dysnomia* ja *Plagiola*
- =455 Sisältää suvun synonyymien *Proptera*
- =456 Viitattu myös suvulla *Carunculina*
- =457 Viitattu myös nimellä *Megaloniaias nickliniana*
- =458 Viitattu myös nimellä *Cyrtonaias tampicoensis tecomatensis* ja *Lampsilis tampicoensis tecomatensis*
- =459 Sisältää suvun synonyymien *Micromya*
- =460 Sisältää suvun synonyymien *Papuina*
- =461 Sisältää ainoastaan heimon *Helioporidae* sekä lajin *Heliopora coerulea*
- =462 Viitattu myös nimellä *Podophyllum emodi* ja *Sinopodophyllum hexandrum*
- =463 Viitattu myös suvulla *Echinocactus*
- =464 Viitattu myös nimellä *Lobeira macdougallii* tai *Nopalxochia macdougallii*
- =465 Viitattu myös nimellä *Echinocereus lindsayi*
- =466 Viitattu myös nimellä *Wilcoxia schmollii*
- =467 Viitattu myös suvulla *Coryphantha*
- =468 Viitattu myös nimellä *Solisia pectinata*
- =469 Viitattu myös nimellä *Backebergia militaris*
- =470 Viitattu myös suvulla *Toumeya*
- =471 Viitattu myös nimellä *Ancistrocactus tobuschii*
- =472 Viitattu myös suvulla *Neolloydia* tai suvulla *Echinomastus*
- =473 Viitattu myös suvulla *Toumeya* tai suvulla *Pediocactus*
- =474 Viitattu myös suvulla *Neolloydia*
- =475 Viitattu myös nimellä *Saussurea lappa*
- =476 Sisältää myös *Euphorbia cylindrifolia* ssp. *tuberiferan*
- =477 Viitattu myös nimellä *Euphorbia cap-saintemariensis* var. *tulearensis*
- =478 Viitattu myös nimellä *Engelhardia pterocarpa*
- =479 Sisältää *Aloe compressa* var. *rugosquamosan* ja *Aloe compressa* var. *schistophilan*
- =480 Sisältää myös *Aloe haworthioides* var. *aurantiacan*
- =481 Sisältää myös *Aloe laeta* var. *maniaensis*
- =482 Sisältää heimot *Apostasiaceae* ja *Cypripediaceae* alaheimoina *Apostasioideae* ja *Cypripedioideae*

- =483 Viitattu myös nimellä *Sarracenia rubra alabamensis*
- =484 Viitattu myös nimellä *Sarracenia rubra jonesii*
- =485 Sisältää synonyymien *Stangeria paradoxa*
- =486 Viitattu myös nimellä *Taxus baccata* spp. *wallichiana*
- =487 Sisältää synonyymien *Welwitschia bainesii*
- =488 Sisältää synonyymien *Vulpes vulpes leucopus*.
16. Merkki ”o” ja sitä seuraava lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan yhteydessä on tulkittava seuraavasti:
- °501 Kotieläinlajeihin ei sovelleta sopimuksen määräyksiä.
- °502 Elävien eläinten ja metsästysmuistojen vuosittaiset vientikiintiöt myönnetään seuraavasti:
- Botswana: 5
- Namibia: 150
- Zimbabwe: 50
- Yleissopimuksen III artiklan säännökset koskevat näiden yksilöiden kauppaa.
- °503 Ainoastaan elävien eläinten kaupan sallimiseksi sopiviin ja hyväksyttäviin tarkoituksiin ja metsästyspalkinnoiksi.
- °504 Ainoastaan lisäyksessä II (ks. +207) olevien populaatioiden elävien vikunjojen villan ja Perun nykyisen 3 249 kilon villavaraston sekä niistä tehtyjen kankaiden ja tuotteiden kansainvälisen kaupan sallimiseksi. Kankaan nurjalla puolella on oltava niiden valtioiden määräämä logo, joiden alueella vikunjoja esiintyy ja jotka ovat ”Convenio para la conservación y manejo de la vicuña” -sopimuksen osapuolia, ja kankaan reunassa joko sanat VICUNANDES — CHILE tai sanat VICUNANDES — PERU kankaan alkuperämaan mukaan,
- °505 CITES-sopimuksen määräyksiä ei sovelleta fossiileihin,
- °506 Täysikasvuisten Madgaskarin *Pachypodium brevicaule* -kasvien vientiä ei sallita ennen osapuolien konferenssin kymmenettä kokousta.
- °507 Sopimuksen määräyksiä ei sovelleta solukkoviljelmiin eikä pulloitetuihin taimiviljelmiin.
17. Sopimuksen 1 artiklan b kohdan iii alakohdan mukaisesti merkillä ”#” ja sitä seuraavalla numerolla lisäyksessä II olevan lajin tai korkeamman eliösystematiikan nimen kohdalla tarkoitetaan osia ja johdannaisia, jotka määritellään lisäykseen nähden sopimusta varten seuraavasti:
- #1 Merkitsee kaikkia osia ja johdannaisia, paitsi:
- a) siemeniä, itiöitä ja siitepölyä (mukaan lukien siitepölyrykelmät); ja
- b) solukkoviljelmiä ja pulloitetuja taimiviljelmiä.
- #2 Merkitsee kaikkia osia ja johdannaisia, paitsi:
- a) siemeniä ja siitepölyä;
- b) solukkoviljelmiä ja pulloitetuja taimiviljelmiä; ja
- c) kemiallisia johdannaisia.
- #3 Merkitsee juuria ja tunnistettavia osia.
- #4 Merkitsee kaikkia osia ja johdannaisia, paitsi:
- a) siemeniä ja siitepölyä;
- b) solukkoviljelmiä ja pulloitetuja taimiviljelmiä;
- c) hedelmiä, niiden osia ja johdannaisia, jotka on saatu viljellyistä tai keinotekoisesti lisätyistä kasveista; ja
- d) runkojen osia ja niistä saatuja tuotteita, jotka on saatu *Opuntia*-suvun *Opuntia*-alasukun viljellyistä tai keinotekoisesti lisätyistä kasveista.

- #5 Merkitsee sahatukkeja, sahatavaraa ja vaneria.
- #6 Merkitsee tukkeja, puun lastuja ja käsittelemätöntä haketta.
- #7 Merkitsee kaikkia osia ja johdannaisia, paitsi:
- siemeniä ja siitepölyä (mukaan lukien siitepölyrykelmät);
 - solukkoviljelmiä ja pulloitetuja taimiviljelmiä;
 - keinotekoisesti lisättyjen kasvien leikkokukkia; ja
 - hedelmiä ja niiden osia ja johdannaisia, jotka on saatu *Vanilla*-suvun keinotekoisesti lisätyistä kasveista.
- #8 Merkitsee kaikkia osia ja johdannaisia, paitsi:
- siemeniä ja siitepölyä;
 - solukkoviljelmiä ja pulloitetuja taimiviljelmiä; ja
 - viimeistelyjä farmaseuttisia tuotteita.
18. Kun minkään liitteessä I olevan KASVI-lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan nimen kohdalle ei ole lisätty huomautusta, joka merkitsisi, että sen hybridejä olisi kohdeltava sopimuksen III artiklan määräysten mukaisesti, tämä tarkoittaa, että yhdestä tai useammasta näistä lajeista tai yhdestä tai useammasta korkeammasta eliösystematiikasta keinotekoisesti lisättyä hybridiä voidaan pitää kaupan, jos sen mukana on todistus keinotekoisesta lisäyksestä ja että näiden hybridien siemeniin ja siitepölyyn (myös siitepölyrykelmiin), leikkokukkiiin, solukkoviljelmiin tai taimiviljelmiin ei sovelleta sopimuksen määräyksiä.

	Liite A	Liite B	Liite C
--	---------	---------	---------

ELÄIMISTÖ

MAMMALIA
(NISÄKKÄÄT)

MONOTREMATA (NOKKAELÄIMET)			
<i>Tachyglossidae</i> (nokkasiilit)			<i>Zaglossus spp.</i> (II) (kärsänokkasiilit)
DASYUROMORPHA (PUSSIELÄIMET)			
<i>Dasyuridae</i> (pussipedot)	<i>Sminthopsis longicaudata</i> (I) <i>Sminthopsis psammophila</i> (I)		
<i>Thylacinidae</i> (pussihukat)	<i>Thylacinus cynocephalus</i> p.e. (I) (pussihukka)		
PERAMELEMORPHIA			
<i>Peramelidae</i> (pussimäyrät)	<i>Chaeropus ecaudatus</i> p.e. (I) (pussisika) <i>Macrotis lagotis</i> (I) <i>Macrotis leucura</i> (I) (<i>Perameles bougainville</i> (I) (lännejuovapussimäyrä)		
DIPROTODONTIA			
<i>Phalangeridae</i> (pussikiipijät)			<i>Phalanger orientalis</i> (II) (harmaakuskus) <i>Spilocuscus maculatus</i> (III) =301 (täpläkuskus)
<i>Burramyidae</i>			<i>Burramys parvus</i> (II) (Broomin pussiunikeko)
<i>Vombatidae</i> (vompattit)	<i>Lasiorchinus krefftii</i> (I) (pohjankarvakuonovompatti)		
<i>Macropodidae</i> (kengurut)			<i>Dendrolagus bennettianus</i> (II) (bennettinpuukenguru) <i>Dendrolagus dorianus</i> <i>Dendrolagus goodfellowi</i> <i>Dendrolagus inustus</i> (II) <i>Dendrolagus lumholtzi</i> (II) (lumholzinpuukenguru) <i>Dendrolagus matschiei</i> <i>Dendrolagus ursinus</i> (II)
	<i>Lagorchestes hirsutus</i> (II) (jäniskenguru) <i>Lagostrophus fasciatus</i> (I) (juovakenguru)		

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Potoroidae</i>	<i>Onychogalea fraenata</i> (I) (ohjaskenguru) <i>Onychogalea lunata</i> (I) (kannushäntäkenguru) <i>Bettongia spp.</i> (I) (kaniinikengurut) <i>Caloprymnus campestris</i> p.e. (I) (aavikkokenguru)		
CHIROPTERA (LEPAKOT) (SIIPIJALKAISET)			
<i>Pteropodidae</i> (hedelmälepakot)		<i>Acerodon spp.*</i> (II)	
	<i>Acerodon jubatus</i> (I)		
	<i>Acerodon lucifer</i> (I)		
		<i>Pteropus spp.*</i> (II) (lentäväkoirat)	
	<i>Pteropus insularis</i> (I)		
	<i>Pteropus livingstonei</i> (II)		
	<i>Pteropus mariannus</i> (I)		
	<i>Pteropus molossinus</i> (I)		
	<i>Pteropus phaeocephalus</i> (I)		
	<i>Pteropus pilosus</i> (I)		
	<i>Pteropus rodricensis</i> (II)		
	<i>Pteropus samoensis</i> (I) (samoan lentäväkoira)		
	<i>Pteropus tonganus</i> (I)		
	<i>Pteropus voeltzkowi</i> (II)		
<i>Phyllostomidae</i> (lehtikuonolepakot)			<i>Platyrrhinus lineatus</i> (III) UY =302 (vampyyri)
PRIMATES			
		PRIMATES spp.* (II) =303	
<i>Lemuridae</i> (kädelliset)	<i>Lemuridae spp.</i> (I) (makit)		
<i>Megaladapidae</i>	<i>Megaladapidae spp.</i> (I) =304		
<i>Cheirogaleidae</i> (pikkumakit)	<i>Cheirogaleidae spp.</i> (I) (pikkumakit)		
<i>Indriidae</i> (indrit)	<i>Indriidae spp.</i> (I) (indrit)		
<i>Daubentoniidae</i> (sormieläimet)	<i>Daubentonia madagascariensis</i> (I) (ai-ai)		
<i>Tarsiidae</i>	<i>Tarsius spp.</i> (II)		

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Callithricidae</i> (kynsiapinat)	<i>Callimico goeldii</i> (I) (hyppytamariini) <i>Callithrix aurita</i> (I) =305 (valkotupsusilkkiapina) <i>Callithrix flaviceps</i> (I) =305 (ruskopääsilkkiapina) <i>Leontopithecus spp.</i> (I) =306 (leijona-apinat) <i>Saguinus bicolor</i> (I) (korvatamariini) <i>Saguinus geoffroyi</i> (I) =307 <i>Saguinus leucopus</i> (I) (valkojalkatamariini) <i>Saguinus oedipus</i> (I) (valkotöyhtötamariini)		
<i>Cebidae</i> (kierteishäntäapinat)	<i>Alouatta coibensis</i> (I) =308 <i>Alouatta palliata</i> (I) (tummamölyapinat) <i>Alouatta pigra</i> (I) =308 <i>Ateles geoffroyi frontatus</i> (I) (mustaotsahämähäkkiapina) <i>Ateles geoffroyi panamensis</i> (I) (pusuhämähäkkiapina) <i>Brachyteles arachnoides</i> (I) (muriki) <i>Cacajao spp.</i> (I) (uakari) <i>Callicebus personatus</i> (II) <i>Chiropotes albinasus</i> (I) (valkonenäpartasaki) <i>Lagothrix flavicauda</i> (I) (harmaavilla-apina) <i>Saimiri oerstedii</i> (I) (panamansaimiri)		
<i>Cercopithecidae</i> (häntäapinat)	<i>Cercocebus galeritus</i> (I/II) x701 <i>Ceropithecus diana</i> (I) =309 (dianamarakatti) <i>Ceropithecus solatus</i> (II) <i>Colobus satanas</i> (II) <i>Macaca silenus</i> (I) (parta-apina) <i>Mandrillus leucophaeus</i> (I) =310 (drilli) <i>Mandrillus sphinx</i> (I) (mandrillit) <i>Nasalis concolor</i> (I) =311 (nenäapinat) <i>Nasalis larvatus</i> (I) <i>Presbytis potenziani</i> (I) (mentawainlanguri)		

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Procolobus pennantii</i> (I/II) ×702		
	<i>Procolobus preussi</i> (II)		
	<i>Procolobus rufomitratu</i> s (I) =312 (ruostequeretsa)		
	<i>Pygathrix spp.</i> (I) =313 (herttua-apat)		
	<i>Semnopithecus entellus</i> (I) =314 (hulmaani)		
	<i>Trachypithecus francoisi</i> (II)		
	<i>Trachypithecus geei</i> (I) =315 (kultalanguri)		
	<i>Trachypithecus johnii</i> (II)		
	<i>Trachypithecus pileatus</i> (I) =316 (lakkilanguri)		
Hylobatidae (gibbonit)	<i>Hylobatidae spp.</i> (I) (gibbonit)		
Hominidae (ihmisapat)	<i>Gorilla gorilla</i> (I) (gorilla)		
	<i>Pan spp.</i> (I) (oranki)		
	<i>Pongo pygmaeus</i> (I)		
XENARTHA (VAJAAHAMPAISET)			
Myrmecophagidae (muurahaiskarhut)		<i>Myrmecophaga tridactyla</i> (II) (iso muurahaiskarhu)	<i>Tamandua mexicana</i> (III GT) =317 (tamandua)
Bradypodidae (laiskiaiset)		<i>Bradypus variegatus</i> (II) =318 (ruskeakauluslaiskiainen)	
Megalonychidae			<i>Choloepus hoffmanni</i> (III GT)
Dasypodidae (vyötiäiset)			<i>Cabassous centralis</i> (III GT) (pohjanpaljashäntävyötiäinen)
	<i>Priodontes maximus</i> (I) =320		<i>Cabassous tatouay</i> (III GT) =319
PHOLIDOTA (MUURAHAIKÄVYT)			
Manidae		<i>Manis spp.</i> (II) (muurahaiskävyt)	
LAGOMORPHA (JÄNISELÄIMET)			
Leporidae (jänikset)	<i>Caprolagus hispidus</i> (I) (vuohikaniini)		
	<i>Romerolagus diazi</i> (I) (tulivuorikaniini)		

	Liite A	Liite B	Liite C
RODENTIA (JYRSIJÄT)			
<i>Sciuridae</i> (oravat)	<i>Cynomys mexicanus</i> (I) (meksikonpreeriakoira)		<i>Epixerus ebii</i> (III GT) (palmuorava) <i>Marmota caudata</i> (III IN) (pitkähäntämurmeli) <i>Marmota himalayana</i> (III IN) (himalajanmurmeli)
<i>Anomaluridae</i>		<i>Ratufa spp.</i> (II) (jättiläisoravat)	<i>Sciurus deppei</i> (III CR) <i>Anomalurus beecrofti</i> (III GH) (punavatsasuomuhäntäorava) <i>Anomalurus derbianus</i> (III GH) (derbynsuomuhäntäorava) <i>Anomalurus pelii</i> (III GH) <i>Idiurus macrotis</i> (III GH) (liitounikeko)
<i>Muridae</i> (rotat)	<i>Leporillus conditor</i> (I) (tikkupesärotta) <i>Pseudomys praeconis</i> (I) <i>Xeromys myoides</i> (I) (valesuorotta) <i>Zyzomys pedunculatus</i> (I)		
<i>Hystriidae</i> (piikkisiat)	<i>Hystrix cristata</i> (III GH) (piikkisika)		
<i>Erethizontidae</i>			<i>Sphiggurus mexicanus</i> (III HN) =321 (meksikonpiikkisika) <i>Sphiggurus spinosus</i> (III UY) =321 (brasilianpuupiikkisika)
<i>Agoutidae</i>			<i>Agouti paca</i> (III HN) =322 (isopaka)
<i>Dasyproctidae</i>			<i>(Dasyprocta punctata)</i> (III HN)
<i>Chinchillidae</i> (sinsillat)	<i>Chinchilla spp.</i> (I) °501 (sinsillat)		
CETACEA (VALAAT)	CETACEA spp. (III) x703 (valaat)		
CARNIVORA (PETOELÄIMET)			
<i>Canidae</i> (koiraeläimet)	<i>Canis lupus</i> ** (VII) -101 (susi) <i>Canis simensis</i>	<i>Canis lupus</i> * (II) +201 (susi)	<i>Canis aureus</i> (III IN) (sakaali)

	Liite A	Liite B	Liite C
		<i>Cerdocyon thous</i> (II) (ravunsyöjäkoira) <i>Chrysocyon brachyurus</i> (II) (harjasusi) <i>Cuon alpinus</i> (II) (alppisusi) <i>Pseudalopex culpaeus</i> (II) =323 (andienkettu) <i>Pseudalopex griseus</i> (II) =324 (lintukettu) <i>Pseudalopex gymnocercus</i> (II) =323 (pampakettu)	
	<i>Speothos venaticus</i> (I) (pensaskoira)		<i>Vulpes bengalensis</i> (III IN) (bengalinkettu)
		<i>Vulpes cana</i> (II) (blanfordinkettu) <i>Vulpes zerda</i> (II) =325 (aavikkokettu)	
<i>Ursidae</i> (karhut)		<i>Ursidae spp.</i> (II) (karhut)	
	<i>Ailuropoda melanoleuca</i> (I) (isopanda) <i>Ailurus fulgens</i> (I) (kultapanda) <i>Helarctos malayanus</i> (I) (malaijikarhu) <i>Melursus ursinus</i> (I) (huulikarhu) <i>Tremarctos ornatus</i> (I) (silmälasikarhu) <i>Ursus arctos</i> (I/II) x704 <i>Ursus thibetanus</i> (I) =326 (sepelkarhu)		
<i>Procyonidae</i> (puolikarhut)			<i>Bassaricyon gabbii</i> (III CR) (gabbinkissafretti) <i>Bassariscus sumichrasti</i> (III CR) (meksikonkissafretti) <i>Nasua narica</i> (III HN) =327 (punakoati) <i>Nasua nasua solitaria</i> (III UY) (punakoati) <i>Potos flavus</i> (III HN) (kierteishäntäkarhu)
<i>Mustelidae</i> (näätäeläimet)	<i>Aonyx congicus</i> ** (I) +202 =328		
		<i>Conepatus humboldtii</i> (II) (patagonianskunkki)	
	<i>Enhydra lutris nereis</i> (I) (merisaukko)		<i>Eira barbara</i> (III HN) (taira)
	<i>Lontra felina</i> (I) =330 (rantasaukko) <i>Lontra longicaudis</i> (I) =331 (neotropiikinsaukko)		<i>Galictis vittata</i> (III CR) =329 (isogrisoni)

	Liite A	Liite B	Liite C
	<p><i>Lontra provocax</i> (I) =330 (eteläamerikansaukko)</p> <p><i>Lutra lutra</i> (I) (saukko)</p>	<p><i>Lutrinae spp.</i> * (II) (saukot)</p>	<p><i>Martes flavigula</i> (III IN) (mustanäättä)</p> <p><i>Martes foina intermedia</i> (III IN) (aasiankinvinäättä)</p> <p><i>Martes gwatkinsii</i> (III IN)</p> <p><i>Mellivora capensis</i> (III BW/GH) (mesimäyrä)</p> <p><i>Mustela altaica</i> (III IN) (vuorikärppä)</p> <p><i>Mustela kathiah</i> (III IN)</p>
	<p><i>Mustela nigripes</i> (I) (mustajalkahilleri)</p>		<p><i>Mustela sibirica</i> (III IN)</p>
	<p><i>Pteronura brasiliensis</i> (I) (jättiläissaukko)</p>		<p><i>Arctictis binturong</i> (III IN) (karhukissa)</p> <p><i>Civettictis civetta</i> (III BW) =332 (afrikansivettikissa)</p>
<i>Viverridae</i> (sivettieläimet)		<p><i>Cryptoprocta ferox</i> (II)</p> <p><i>Cynogale bennettii</i> (II)</p> <p><i>Eupleres goudotii</i> (II) =333</p> <p><i>Fossa fossana</i> (II)</p> <p><i>Hemigalus derbyanus</i> (II)</p>	
	<p><i>Prionodon pardicolor</i> (I)</p>	<p><i>Prionodon linsang</i> (II)</p>	<p><i>Paguma larvata</i> (III IN) (naamaripalmunäättä)</p> <p><i>Paradoxurus hemaphroditus</i> (III IN) (malaijinpalmunäättä)</p> <p><i>Paradoxurus jerdoni</i> (III IN) (intianpalmunäättä)</p>
<i>Herpestidae</i>			<p><i>Viverra civettina</i> (III IN) =334 (suuritäpläsivettikissa)</p> <p><i>Viverra zibetha</i> (III IN) (intiansivettikissa)</p> <p><i>Viverricula indica</i> (III IN) (pikkusivettikissa)</p> <p><i>Herpestes brachyurus fusca</i> (III IN) =335</p> <p><i>Herpestes edwardsii</i> (III IN) =334 (intianmungo)</p>

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Hyaenidae</i> (hyeenat)		<i>Parahyaena brunnea</i> (II) =337 (ruskeahyeena)	<i>Herpestes javanicus auropunctata</i> (III IN) (intianruskomangusti) <i>Herpestes smithii</i> (III IN) (ruskomangusti) <i>Herpestes urva</i> (III IN) (rapumangusti) <i>Herpestes vitticollis</i> (III IN) (juovaniskamangusti)
<i>Felidae</i> (kissaeläimet)	<i>Acinonyx jubatus</i> (I) °502 (gepardi) <i>Caracal caracal</i> ** (I) +203 =338 (bengalinkissa) <i>Catopuma temminckii</i> (I) =339 (aasiankultakissa) <i>Felis nigripes</i> (I) (mustajalkakissa) <i>Felis silvestris</i> (II) <i>Herpailurus yaguarondi</i> (I) +204 =339 (jaguarundi) <i>Leopardus pardalis</i> (I) =339 (oselotti) <i>Leopardus tigrinus</i> (I) =339 (mustajalkakissa) <i>Leopardus wiedii</i> (I) =339 (pitkähäntäkissa) <i>Lynx lynx</i> (II) =339 <i>Lynx pardinus</i> (I) =340 (leopardi) <i>Neofelis nebulosa</i> (I) (puuleopardi) <i>Oncifelis geoffroyi</i> (I) =339 (vuorikissa) <i>Oreailurus jacobita</i> (I) =339 (andienkissa) <i>Panthera leo persica</i> (I) (aasianleijona) <i>Panthera onca</i> (I) (jaguaari) <i>Panthera pardus</i> (I) (leopardi) <i>Panthera tigris</i> (I) (tiikeri) <i>Pardofelis marmorata</i> (I) =339 (marmorikissa) <i>Prionailurus bengalensis bengalensis</i> ** (I) (bengalinkissa) +205 =339 <i>Prionailurus bengalensis iriomotensis</i> ** (I)	<i>Felidae spp.</i> * (II) (kissat)	<i>Proteles cristatus</i> (III BW) (maasusi)

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Prionailurus planiceps</i> (I) =339 (litteäpääkissa) <i>Prionailurus rubiginosus</i> ** (I) +206 (ruostetäpläkissa) <i>Puma concolor coryi</i> (I) =339 (floridanpuuma) <i>Puma concolor costaricensis</i> (I) =339 (keskiamerikanpuuma) <i>Puma concolor cougar</i> (I) =339 (itäpuuma) <i>Uncia uncia</i> (I) =341 (lumileopardi)		
Otariidae (korvahylkeet)	<i>Arctocephalus philippii</i> (II) <i>Arctocephalus townsendi</i> (I) (guadalupenmerikarhu)	<i>Arctocephalus spp.*</i> (II) (eteläiset merikarhut)	
Odobenidae (mursut)		<i>Odobenus rosmarus</i> (III CA) (atlantinmursu)	
Phocidae (varsinaiset hylkeet)		<i>Mirounga leonina</i> (III) (merinorsut)	
	<i>Monachus spp.</i> (I) (munkkihylkeet)		
PROBOSCIDEA (NORSUELÄIMET)			
Elephantidae (norsut)	<i>Elephas maximus</i> (I) (intiannorsu) <i>Loxodonta africana</i> (I) (afrikannorsu)		
SIRENIA (SIREENIELÄIMET)			
Dugongidae (merilehmät)	<i>Dugong dugon</i> (I/II) ×705 (merilehmä)		
Trichechidae	<i>Trichechidae spp.</i> (I/II) ×706 (kynnetönmanaatti)		
PERISSODACTYLA (KAVIOELÄIMET)			
Equidae (hevospeläimet)	<i>Equus africanus</i> (I) =342 (nubianvilliaasi) <i>Equus grevyi</i> (I) (kuningasseepra) <i>Equus hemionus</i> (I/II) ×707 (aasianvilliaasi) <i>Equus kiang</i> (II) =343	<i>Equus onager</i> * (II) =343	
	<i>Equus onager khur</i> (I) =343 (intianvilliaasi) <i>Equus przewalskii</i> (I) =344 (przewalskinhevonen)		
	<i>Equus zebra zebra</i> (I) (kapinvuoriseepra)	<i>Equus zebra hartmannae</i> (II) (haartmanninvuoriseepra)	

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Tapiridae</i> (tapiirit)	<i>Tapiridae spp.**</i> (I) (tapiirit)	<i>Tapirus terrestris</i> (II) (amerikantapiiri)	
<i>Rhinocerotidae</i> (sarvikuonot)	<i>Rhinocerotidae spp.**</i> (I) (sarvikuonot)	<i>Ceratotherium simum simum</i> (II) °502 (leveähuulisarvikuono)	
ARTIODACTYLA (SORKKAELÄIMET)			
<i>Suidae</i> (siat)	<i>Babyrousa babyrousa</i> (I) (hirvisika) <i>Sus salvanius</i> (I) (kääpiösika)		
<i>Tayassuidae</i> (pekarit)	<i>Catagonus wagneri</i> (I) (chacopekari)	<i>Tayassuidae spp.*</i> (II) -102 (pekarit)	
<i>Hippopotamidae</i> (virtahevot)		<i>Hexaprotodon iberiensis</i> (II) =345 (kääpiövirtahepo) <i>Hippopotamus amphibius</i> (II) (virtahepo)	
<i>Camelidae</i> (kamelit)	<i>Vicugna vicugna**</i> (I) -103 (vikunja)	<i>Lama guanicoe</i> (II) (huanaco) <i>Vicugna vicugna*</i> (II) °504 +207 (vikunja)	
<i>Tragulidae</i> (kääpiökaurit)			<i>Hyemoschus aquaticus</i> (III GH) (kääpiövesikauris)
<i>Moschidae</i>	<i>Moschus spp.**</i> (I) +208 (myskihirvet)	<i>Moschus spp.*</i> (II) -104 (myskihirvet)	
<i>Cervidae</i> (hirvieläimet)	<i>Axis porcinus annamiticus</i> (I) =346 (kaakkoisaasiensikahirvi) <i>Axis porcinus calamianensis</i> (I) =347 (sikahirvi) <i>Axis porcinus kubli</i> (I) =348 (sikahirvi) <i>Blastocerus dichotomus</i> (I) (suohirvi) <i>Cervus duvaucelli</i> (I) (barasinga)	<i>Cervus elaphus bactrianus</i> (II) (Turkestanin saksanhirvi)	<i>Cervus elaphus barbarus</i> (III TN) (atlashirvi)
	<i>Cervus elaphus hanglu</i> (I) (kashmirinsaksanhirvi) <i>Cervus eldii</i> (I)		
	<i>Dama mesopotamica</i> (I) =349		
	<i>Hippocamelus spp.</i> (I) (andienhirvet)		<i>Mazama americana cerasina</i> (III GT)

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Megamuntiacus vuquanghensis</i> (I)		
	<i>Muntiacus crinifrons</i> (I) (mustamuntjakki)		<i>Odocoileus virginianus mayensis</i> (III GT)
	<i>Ozotoceros bezoarticus</i> (I) (pampahirvi)	<i>Pudu mephistophiles</i> (II) (paholaispudu)	
<i>Antilocapridae</i>	<i>Pudu pudu</i> (I) (pudu)		
	<i>Antilocapra americana</i> (I) (hanka-antilooppi)		
<i>Bovidae</i> (onttosarviset)	<i>Addax nasomaculatus</i> (I) (mendesinantilooppi)	<i>Ammotragus lervia</i> (II) (harjalammas)	<i>Antilope cervicapra</i> (III NP) (besoariantilooppi)
	<i>Bison bison athabascaae</i> (I) (metsäbiisoni)		
	<i>Bos gaurus</i> (I) =350 (gauri)		
	<i>Bos mutus</i> (I) °501 =351 (jakki)		
	<i>Bos sauveli</i> (I) =352 (sauvelinhärkä)		<i>Bubalus arnee</i> (III NP) =353 (vesipuhveli)
	<i>Bubalus depressicornis</i> (I) =354 (kääpiöpuhveli)		
	<i>Bubalus mindorensis</i> (I) =354 (tamarao)		
	<i>Bubalus quarlesi</i> (I) =354 (vuorianoa)		
	<i>Capra falconeri</i> (I) (kierteissarvikauris)	<i>Budorcas taxicolor</i> (I) (härkägemssi)	
	<i>Cephalophus jentinki</i> (I) (jentinkinsukeltaja-antilooppi)	<i>Cephalophus dorsalis</i> (II) (mustaselkäsukeltaja-antilooppi)	
		<i>Cephalophus monticola</i> (II) (sinisukeltaja-antilooppi)	
		<i>Cephalophus ogilbyi</i> (II) (ogilbysukeltaja-antilooppi)	
		<i>Cephalophus sylvicultor</i> (II) (metsätöyhtöantilooppi)	
		<i>Cephalophus zebra</i> (II) (juovasukeltaja-antilooppi)	
		<i>Damaliscus pygargus pygargus</i> (II) =355 (valkopäätöpi)	<i>Damaliscus lunatus</i> (III GH) (sassabinantilooppi)
		<i>Gazella cuvieri</i> (III TN) (cuvieringaselli)	

	Liite A	Liite B	Liite C
	<p><i>Gazella dama</i> (I) (punakaulagaselli)</p> <p><i>Hippotragus niger variani</i> (I) (mustahevosantilooppi)</p> <p><i>Naemorhedus baileyi</i> (I) =356</p> <p><i>Naemorhedus caudatus</i> (I) =356</p> <p><i>Naemorhedus goral</i> (I) (goraali)</p> <p><i>Naemorhedus sumatraensis</i> (I) =357 (sumatranserovi)</p> <p><i>Oryx dammah</i> (I) =358 (sapelibeisa)</p> <p><i>Oryx leucoryx</i> (I) (valkobeisa)</p> <p><i>Ovis ammon hodgsonii</i> (I) (tiibetinargalilammas)</p> <p><i>Ovis orientalis ophion</i> (I) =359 (kyproksenuriaali)</p> <p><i>Ovis vignei</i> (I) (urialammas)</p> <p><i>Pantholops hodgsonii</i> (I) (chiru)</p> <p><i>Pseudoryx nghetinhensis</i> (I)</p> <p><i>Rupicapra pyrenaica ornata</i> (I) =360 (apenniinigemssit)</p>	<p><i>Gazella dorcas</i> (III TN) (dorkasgaselli)</p> <p><i>Gazella leptoceros</i> (III TN) (valkogaselli)</p> <p><i>Kobus leche</i> (II) (liki)</p> <p><i>Ovis ammon</i> * (III) (argalilammas)</p> <p><i>Ovis canadensis</i> (II) +209 (paksusarvilammas)</p> <p><i>Saiga tatarica</i> (II) (tartariansaiga)</p>	<p><i>Tetracerus quadricornis</i> (III NP) (nelisarviantilooppi)</p> <p><i>Tragelaphus eurycerus</i> (III GH) =361</p> <p><i>Tragelaphus spekei</i> (III GH) (sitatunga)</p>

	Liite A	Liite B	Liite C
AVES (LINNUT)			
STRUTHIONIFORMES Struthionidae (strutsilinnut)	<i>Struthio camelus</i> (II) +210 (strutsi)		
RHEIFORMES (NANDULINNUT)			
Rheidae	<i>Rhea pennata</i> (I) =362 (patagoniannandu)	<i>Rhea americana</i> (II) (nandu)	
TINAMIFORMES (TINAMILINNUT)			
Tinamidae (tinamit)	<i>Tinamus solitarius</i> (I) (erakkotinami)		
SPHENISCIFORMES (PINGVIINILINNUT)			
Spheniscidae (pingviinit)	<i>Spheniscus humboldti</i> (I) (perunpingviini)	<i>Spheniscus demersus</i> (II) (afrikanpingviini)	
PODICIPEDIFORMES (UIKKULINNUT)			
Podicipedidae (uikut)	<i>Podilymbus gigas</i> (I) (guatemalanuikku)		
PROCELLARIIFORMES (ULAPPALINNUT)			
Diomedeidae (albatrossit)	<i>Diomedea albatrus</i> (I) (japaninalbatrossi)		
PELECANIFORMES (PELIKAANILINNUT)			
Pelecanidae (pelikaanit)	<i>Pelecanus crispus</i> (I) (kiharapelikaani)		
Sulidae (suulat)	<i>Papasula abbotti</i> (I) =363 (joulsaarensuula)		
Fregatidae (kaapparit)	<i>Fregata andrewsi</i> (I) (joulsaarenkaappari)		
CICONIIFORMES (HAIKARALINNUT)			
Ardeidae			<i>Ardea goliath</i> (III GH) (goljathaikara)
Ardeidae (haikarat)	<i>Bubulcus ibis</i> (III GH) =364 (lehmähaikara) <i>Casmerodius albus</i> (III GH) =365 (jalohaikara) <i>Egretta garzetta</i> (III GH) (silkkihaikara)		

	Liite A	Liite B	Liite C
Balaenicipitidae (kenkänokat)		<i>Balaeniceps rex</i> (II) (kenkänokka)	
Ciconiidae (kattohaikarat)	<i>Ciconia boyciana</i> (I) =366 (idänkattohaikara) <i>Ciconia nigra</i> (II) (mustahaikara) <i>Ciconia stormi</i>		<i>Ephippiorhynchus senegalensis</i> (III GH) (afrikansatulahaikara)
	<i>Jabiru mycteria</i> (I) (jabiru)		<i>Leptoptilos crumeniferus</i> (III GH) (afrikanmarabu)
	<i>Leptoptilos dubius</i>		
	<i>Mycteria cinerea</i> (I) (maitohaikara)		
Threskiornithidae (iibikset)		<i>Eudocimus ruber</i> (II) (rubiini-iibis)	<i>Bostrychia hagedash</i> (III GH) =367 (hadadaiibis) <i>Bostrychia rara</i> (III GH) =368 (täpläiibis)
	<i>Geronticus calvus</i> (II) (kaljuiibis) <i>Geronticus eremita</i> (I) (töyhtöiibis) <i>Nipponia nippon</i> (I) (japani-iibis) <i>Platalea leucorodia</i> (II) (kapustahaikara) <i>Pseudibis gigantea</i>		<i>Threskiornis aethiopicus</i> (III GH) (pyhäiibis)
Phoenicopteridae (flamingot)	<i>Phoenicopiterus ruber</i> (II)	<i>Phoenicopteridae spp.*</i> (II) (flamingot)	
ANSERIFORMES (SORSALINNUT)			
Anatidae (sorsat)	<i>Anas aucklandica</i> (I) =369 (Aucklandsaaren uudenseelannin tavi)	<i>Anas bernieri</i> (II) (madagaskarintavi)	<i>Alopochen aegyptiacus</i> (III GH) (afrikanhanhi) <i>Anas acuta</i> (III GH) (jouhisorsa)

	Liite A	Liite B	Liite C
			<i>Anas capensis</i> (III GH) (täplätavi) <i>Anas clypeata</i> (III GH) =370 (lapasorsa) <i>Anas crecca</i> (III GH) (tavi)
	<i>Anas laysanensis</i> (I) =371 (laysansaarensorsa) <i>Anas oustaleti</i> (I) =372 (mariaaniensorsa)	<i>Anas formosa</i> (II) (siperiantavi)	<i>Anas penelope</i> (III GH) (haapana)
	<i>Anas querquedula</i> (III GH) (heinätavi) <i>Aythya innotata</i> <i>Aythya nyroca</i> (III GH) =373 (ruskosotka) <i>Branta canadensis leucopareia</i> (I) (aleuttienkanadanhanhi) <i>Branta ruficollis</i> (II) (punakaulahanhi) <i>Branta sandvicensis</i> (I) (havaijinhanhi)		<i>Cairina moschata</i> (III HN) (myskisorsa)
	<i>Cairina scutulata</i> (I) (sumatransorsa)	<i>Coscoroba coscoroba</i> (II) (ankkajoutsen) <i>Cygnus melanocorypha</i> (II) (mustakaulajoutsen) <i>Dendrocygna arborea</i> (II) (karibianviheltäjäsorsa)	<i>Dendrocygna autumnalis</i> (III HN) (punaviheltäjäsorsa) <i>Dendrocygna bicolor</i> (III GH/HN) =374 (ruskoviheltäjäsorsa) <i>Dendrocygna viduata</i> (III GH) (huippuviheltäjäsorsa)
	<i>Mergus octosetaceus</i>		<i>Nettapus auritus</i> (III GH) (afrikankääpiösorsa)
	<i>Oxyura leucocephala</i> (II) (viuhkasorsa)		<i>Plectropterus gambensis</i> (III GH) (kannushanhi) <i>Pteronetta hartlaubii</i> (III GH) =375 (kanelisorsa)
	<i>Rhodonessa caryophyllacea</i> p.e. (I) (ruusupääsorsa)		

	Liite A	Liite B	Liite C
		<i>Sarkidiornis melanotos</i> (II) (kyhmysorsa)	
	<i>Tadorna cristata</i>		
FALCONIFORMES (PETOLINNUT)			
<i>Cathartidae</i> (kondorit)	<i>Gymnogyps californianus</i> (I) (kaliforniankondori)		<i>Sarcoramphus papa</i> (III HN) (kuningaskondori)
	<i>Vultur gryphus</i> (I) (andienkondori)		
		FALCONIFORMES spp.* (II)-105 (päiväpetolinnut (paitsi kondorit))	
<i>Pandionidae</i>	<i>Pandion haliaetus</i> (II)		
<i>Accipitridae</i> (haukat)	<i>Accipiter brevipes</i> (II)		
	<i>Accipiter gentilis</i> (II)		
	<i>Accipiter nisus</i> (II)		
	<i>Aegypius monachus</i> (II)		
	<i>Aquila adalberti</i> (I) (espanjankeisarikotka)		
	<i>Aquila chrysaetos</i> (II)		
	<i>Aquila clanga</i> (II)		
	<i>Aquila heliaca</i> (I) =376 (keisarikotka)		
	<i>Aquila pomarina</i> (II)		
	<i>Buteo buteo</i> (II)		
	<i>Buteo lagopus</i> (II)		
	<i>Buteo rufinus</i> (II)		
	<i>Chondrohierax uncinatus wilsonii</i> (I) =377 (Kuuban väkänokkahaukka)		
	<i>Circus gallicus</i> (II)		
	<i>Circus aeruginosus</i> (II)		
	<i>Circus cyaneus</i> (II)		
	<i>Circus macrourus</i> (II)		

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Circus pygargus</i> (II)		
	<i>Elanus caeruleus</i> (II)		
	<i>Eutriorchis astur</i> (II)		
	<i>Gypaetus barbatus</i> (II)		
	<i>Gyps fulvus</i> (II)		
	<i>Haliaeetus</i> spp. (I/II) x708		
	<i>Harpia harpyja</i> (I) (harpyija)		
	<i>Hieraaetus fasciatus</i> (II)		
	<i>Hieraaetus pennatus</i> (II)		
	<i>Leucopternis occidentalis</i> (II)		
	<i>Milvus migrans</i> (II)		
	<i>Milvus milvus</i> (II)		
	<i>Neophron percnopterus</i> (II)		
	<i>Pernis apivorus</i> (II)		
	<i>Pithecophaga jefferyi</i> (I) (filippiinienkotka)		
Falconidae (jalohaukat)	<i>Falco araea</i> (I) (seychellientuulihaukka)		
	<i>Falco biarnicus</i> (II)		
	<i>Falco cherrug</i> (II)		
	<i>Falco columbarius</i> (II)		
	<i>Falco eleonora</i> (II)		
	<i>Falco jugger</i> (I) (intianjalohaukka)		
	<i>Falco naumanni</i> (II)		
	<i>Falco newtoni</i> ** (I) +211 (madagaskarintuulihaukka)		
	<i>Falco pelegrinoides</i> (I) =378 (arabihaukka)		
	<i>Falco peregrinus</i> (I) (muuttohaukka)		

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Falco punctatus</i> (I) (mauritiuksentuulihaukka) <i>Falco rusticolus</i> (I) (tunturihaukka) <i>Falco subbuteo</i> (II) <i>Falco tinnuculus</i> (II) <i>Falco vespertinus</i> (II)		
GALLIFORMES (KANALINNUT)			
<i>Megapodiidae</i> (isojalkalinnut)	<i>Macrocephalon maleo</i> (I) (vasarapääkana)		
<i>Cracidae</i> (hokkokanat)		<i>Crax spp.*</i> (-/III) ×709	
	<i>Crax alberti</i> (III CO) (sininokkahokko)		
	<i>Crax blumenbachii</i> (I) (punanokkahokko)		
	<i>Mitu mitu mitu</i> (I) =379 (kyhmynokkahokko)		
	<i>Oreophasis derbianus</i> (I) (sarvisaku)		
	<i>Penelope albipennis</i> (I) (perunsaku)	<i>Ortalis vetula</i> (III GT/HN) (ruskosiipiklattaja) <i>Pauxi spp.</i> (-/III) ×710 =380	<i>Penelope purpurascens</i> (III HN) (isosaku)
	<i>Pipile jacutinga</i> (I) =381 (mustarintasaku)	<i>Penelopina nigra</i> (III GT) (ylänkösaku)	
	<i>Pipile pipile pipile</i> (I) =381 (Trinidadin sinikurkkusaku)		
<i>Phasianidae</i> (peltokanat)		<i>Agelastes meleagrides</i> (III GH) (liberianhelmikana)	<i>Agriocharis ocellata</i> (III GT) (syyläkalkkuna)
		<i>Arborophila charltonii</i> (III MY) (suomupuupyy)	
		<i>Arborophila orientalis</i> (III MY) =382 (vuoripuupyy)	
		<i>Argusianus argus</i> (II) (argustasaani)	<i>Caloperdix ocella</i> (III MY) (ruostepuupyy)

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Catreus wallichii</i> (I) (harmaafasaani) <i>Colinus virginianus ridgwayi</i> (I) (sonoranpeltoviiriäinen) <i>Crossoptilon crossoptilon</i> (I) (valkokorvafasaani) <i>Crossoptilon harmani</i> (I) =383 <i>Crossoptilon mantchuricum</i> (I)	<i>Gallus sonneratii</i> (II) <i>Ithaginis cruentus</i> (II)	
	<i>Lophophorus impejanus</i> (I) <i>Lophophorus lhuysii</i> (I) <i>Lophorus sclateri</i> (I)	<i>Lophura bulweri</i> <i>Lophura diardi</i>	
	<i>Lophura edwardsi</i> (I)	<i>Lophura erythroptalma</i> (III MY) (ruosteselkäfasaani) <i>Lophura batinhensis</i> <i>Lophura hoogerwerfi</i> <i>Lophura ignita</i> (III MY) (kruunufasaani)	
	<i>Lophura imperialis</i> (I)	<i>Lophura inornata</i> <i>Lophura leucomelanos</i>	
	<i>Lophura swinhoii</i> (I)		<i>Melanoperdix nigra</i> (III MY) (mustapyy)
	<i>Odontophorus strophium</i> <i>Ophrysia superciliosa</i>	<i>Pavo muticus</i> (II) (vihherriikinkukko) <i>Polyplectron bicalcaratum</i> (II) (harmaatäpläfasaani)	
	<i>Polyplectron emphanum</i> (I) (palawanintäpläfasaani)	<i>Polyplectron germami</i> (II) (vietnamintäpläfasaani)	<i>Polyplectron inopinatum</i> (III MY) (vuoritäpläfasaani)

	Liite A	Liite B	Liite C
	<p><i>Rheinardia ocellata</i> (I) =385 (harja-argusfasaani)</p> <p><i>Syrmaticus ellioti</i> (I) (peruukkifasaani)</p> <p><i>Syrmaticus humiae</i> (I) (burmanfasaani)</p> <p><i>Syrmaticus mikado</i> (I) (mikadofasaani)</p> <p><i>Tetraogallus caspius</i> (I) (kaspianlumikana)</p> <p><i>Tetraogallus tibetanus</i> (I) (tiibetinumikana)</p> <p><i>Trapopan blythii</i> (I) (burmantragopaani)</p> <p><i>Trapopan caboti</i> (I) (kiinantragopaani)</p> <p><i>Trapopan melanocephalus</i> (I) (kashmirintragopaani)</p> <p><i>Tympanuchus cupido attwateri</i> (I) (preeriakana, eteläisen USA:n ala- laji)</p>	<p><i>Polyplectron malacense</i> (II) (malesiantäpläfasaani)</p> <p><i>Polyplectron schleiermachersi</i> (II) =384 (Borneon malesiantäpläfasaani)</p>	<p><i>Rhizothera longirostris</i> (III MY) (pitkänokkapyy)</p> <p><i>Rollulus rouloul</i> (III MY) (harjapyy)</p> <p><i>Trapopan satyra</i> (III NP) (satyyritragopaani)</p>
GRUIFORMES (KURKILINNUT)			
<i>Turnicidae</i> (pyyjuoksijat)		<i>Turnix melanogaster</i> (II) (viidakkopyyjuoksija)	
<i>Pedionomidae</i>		<i>Pedionomus torquatus</i> (II) (arojuoksija)	
<i>Gruidae</i> (kurjet)	<p><i>Grus americana</i> (I) (trumpettikurki)</p> <p><i>Grus canadensis</i> (III) x711</p> <p><i>Grus grus</i> (II)</p> <p><i>Grus japonensis</i> (I) (mantsurianturki)</p> <p><i>Grus leucogeranus</i> (I) (lumikurki)</p> <p><i>Grus monacha</i> (I) (munkkikurki)</p> <p><i>Grus nigricollis</i> (I) (huppukurki)</p> <p><i>Grus vipio</i> (I) (simälasikurki)</p>	<i>Gruidae spp.*</i> (II) (kurjet)	
<i>Rallidae</i> (rantakanat)	<i>Gallirallus sylvestris</i> (I) =386 (ruskoluhtakana)	<i>Gallirallus australis hectori</i> (II) (vekaluhtakana, Uuden-Seelannin itäosan laji)	

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Rhynochetidae</i> (kagu)	<i>Rhynochetos jubatus</i> (I) (kagu)		
<i>Otididae</i> (trapit)	<i>Ardeotis nigriceps</i> (I) =387 (intiantrapit) <i>Chlamydotis undulata</i> (I) (kaulustrappi) <i>Eupodotis indica</i> (II) <i>Eupodotis bengalensis</i> (I) =388 (bengalintrappi) <i>Otis tarda</i> (II) (isotrappi) <i>Tetrax tetrax</i> (II)	<i>Otididae</i> spp.* (II) (trapit)	
CHARADRIIFORMES (RANTALINNUT)			
<i>Burhinidae</i> (paksujalat)			<i>Burhinus bistriatus</i> (II GT) (amerikanpaksujalka)
<i>Scolopacidae</i> (kurpat)	<i>Numenius boealis</i> (I) (eskimokuovi) <i>Numenius tenuirostris</i> (I) (siperiankuovi) <i>Tringa guttifer</i> (I) (täpläviklo)		
<i>Laridae</i> (lokit)	<i>Larus relictus</i> (I) (mongolianlokki)		
COLUMBIFORMES (KYYHKYLINNUT)			
<i>Columbidae</i> (kyyhkyt)	<i>Caloenas nicobarica</i> (I) (hartiahuivikyyhky) <i>Claravis godefrida</i> <i>Columba livia</i> (III, GH) (kalliokyyhky) <i>Ducula mindorensis</i> (I) (mindoronkeisarikyyhky) <i>Leptotila wellsii</i>	<i>Columba caribaea</i> <i>Didunculus strigirostris</i> <i>Gallicolumba luzonica</i> (II) (luzoninhaavakyyhky) <i>Goura</i> spp. (II) (kruunukyyhkyt)	<i>Columba guinea</i> (III GH) (afrikantäpläkyyhky) <i>Columba iriditorques</i> (III GH) =389 (pronssiniskakyyhky) <i>Columba mayeri</i> (III MU) =390 (mauritiuksenkyyhky) <i>Columba uncinata</i> (III GH) (kongonkyyhky)

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Streptopelia turtur</i> (III GH) (turturikyyhky)		<i>Oena capensis</i> (III GH) (naamiokyyhky) <i>Streptopelia decipiens</i> (III GH) (vaikertajaturturikyyhky) <i>Streptopelia roseogrisea</i> (III GH) (saharanturturikyyhky) <i>Streptopelia semitorquata</i> (III GH) (savanniturturikyyhky) <i>Streptopelia senegalensis</i> (III GH) (palmukyyhky) <i>Streptopelia vinacea</i> (III GH) (sahelinturturikyyhky) <i>Treron calva</i> (III GH) =391 (afrikanviherkyyhky) <i>Treron waalia</i> (III GH) (viikunakyyhky) <i>Turtur abyssinicus</i> (III GH) (sahelinuikuttajakyyhky) <i>Turur afer</i> (III GH) (sinitäpläkyyhky) <i>Turtur brehmeri</i> (III GH) =392 (kameruninuikuttajakyyhky) <i>Turtur typanistria</i> (III GH) =393 (tamburiinikyyhky)
PSITTACIFORMES (PAPUKAIJALINNUT)		PSITTACIFORMES spp.* (II)-106 (papukaijat jne.)	
<i>Psittacidae</i> (papukaijat)	<i>Amazona arausiaca</i> (I) (dominicanamatsoni) <i>Amazona barbadensis</i> (I) (kultanaama-amatsoni) <i>Amazona brasiliensis</i> (I) (liekkipyrstöamatsoni) <i>Amazona guildingii</i> (I) (saintvincentinsaarenamatsoni) <i>Amazona imperialis</i> (I) (keisariamatsoni) <i>Amazona leucocephala</i> (I) (kuubanamatsoni) <i>Amazona pretrei</i> (I) (araukaria-amatsoni) <i>Amazona rhodocorytha</i> (I) =394 (siniposkiamatsoni) <i>Amazona tucumana</i> (I) (rubiiniamatsoni) <i>Amazona versicolor</i> (I) (saintluciansaarenamatsoni) <i>Amazona vinacea</i> (I) (viiniamatsoni) <i>Amazona vittata</i> (I) (puertoriconamatsoni) <i>Anodorhynchus spp.</i> (I) (hyasinttiarat) <i>Ara ambigua</i> (I) (panamanara) <i>Ara glaucogularis</i> (I) =395 (sinikurkkuararauna)		

	Liite A	Liite B	Liite C
	<p><i>Ara macao</i> (I) (puna-ara)</p> <p><i>Ara maracana</i> (I) (brasilianara)</p> <p><i>Ara militaris</i> (I) (smaragdiara)</p> <p><i>Ara rubrogenys</i> (I) (bolivianara)</p> <p><i>Aratinga guarouba</i> (I) (kulta-aratti)</p> <p><i>Cacatua goffini</i> (I) (tanimbarinkakadu)</p> <p><i>Cacatua haematurapygia</i> (I) (filippiinienkakadu)</p> <p><i>Cacatua moluccensis</i> (I) (molukkienkakadu)</p> <p><i>Cyanopsitta spixii</i> (I) (siniara)</p> <p><i>Cyanorempus auriceps forbesi</i> (I) (chathamsaarenkruunuviherkaija)</p> <p><i>Cyanoramphus cookii</i> (I) = 396 (norfolkinsaarenviherkaija)</p> <p><i>Cyanoramphus novaezelandiae</i> (I) (uudenseelanninviherkaija)</p> <p><i>Cyclopsitta diophthalma coxeni</i> (I) = 297 (Uuden Etelä-Walesin siniviikunakaija)</p> <p><i>Eos bistris</i> (I) (ruutuluri)</p> <p><i>Geopsittacus occidentalis</i> (I) = 398 (yökaija)</p> <p><i>Neophema chrysogaster</i> (I) (tasmanianruohokaija)</p> <p><i>Ognorhynchus icterotis</i> (I) (vahapalmuaratti)</p> <p><i>Pezoporus wallicus</i> (I) (lymykaija)</p> <p><i>Pionopsitta pileata</i> (I) (punahilkka-aratti)</p> <p><i>Probosciger aterrimus</i> (I) (palmukakadu)</p> <p><i>Psephotus chrysopterygius</i> (I) (kultaparatiisikaija)</p> <p><i>Psephotus dissimilis</i> (I) = 299 (kultaparatiisikaija)</p> <p><i>Psephotus pulcherrimus</i> p.e. (I) (paratiisikaija)</p> <p><i>Psittacula echo</i> (I) = 400 (mauritiuksenkaija)</p> <p><i>Pyrrhura cruentata</i> (I) (sinikurkkuaratti)</p> <p><i>Rhynchopsitta spp.</i> (I) (käpyaratit)</p> <p><i>Strigops habroptilus</i> (I) (kakapo)</p> <p><i>Vini spp.</i> (II)</p>		<p><i>Psittacula krameri</i> (III GH) (aleksanterikaija)</p>

	Liite A	Liite B	Liite C
CUCULIFORMES (KÄKILINNUT)			
<i>Musophagidae</i> (turakot)		<i>Corythaeola cristata</i> (III GH) (keisariturako) <i>Crinifer piscator</i> (III GH) (harmaaturako) <i>Musophaga porphyreolophus</i> (II) = 401 (savanniturako) <i>Musophaga violacea</i> (III GH) (punaposkiturako) <i>Turaco spp.*</i> (II)	
	<i>Tauraco bannermani</i> (II)		
STRIGIFORMES (PÖLLÖLINNUT)			
<i>Tytonidae</i> (tornipöllöt)	<i>Tyto alba</i> (II) (tornipöllö) <i>Tyto soumagnei</i> (I) (madagaskarintornipöllö)	STRIGIFORMES spp.* (II) (pöllölinnut)	
<i>Strigidae</i> (pöllöt)	<i>Aegolius funereus</i> (II) (helmipöllö) <i>Asio flammeus</i> (II) <i>Asio otus</i> (II) (sarvipöllö) <i>Athene blewitti</i> (I) (hindustaninpöllö) <i>Athene noctua</i> (II) (minervanpöllö) <i>Bubo bubo</i> (II) (huuhkaja) <i>Glaucidium passerinum</i> (II) (varpuspöllö) <i>Mimizuku gurneyi</i> (I) = 402 (pisarapöllönen) <i>Ninox novaeseelandiae undulata</i> (I) = 403 (norfolkinsaarenaustralianpöllö) <i>Ninox squamipila natalis</i> (I) (joulsaarenmolukkienhaukka- pöllö) <i>Nyctea scandiaca</i> (II) (tunturipöllö) <i>Otus ireneae</i> (II) <i>Otus scops</i> (II) (kyläpöllönen) <i>Strix aluco</i> (II) (lehtipöllö) <i>Strix nebulosa</i> (II) (lapinpöllö) <i>Strix uralensis</i> (II) <i>Surnia ulula</i>		

	Liite A	Liite B	Liite C
APODIFORMES (KIITÄJÄLINNUT)			
Trochilidae (kolibrit)	<i>Ramphodon dorbni</i> (I) = 404 (brasiliankaarikolibri)	<i>Trochilidae spp.*</i> (II) (kolibrit)	
TROGONIFORMES (TROGONILINNUT)			
Trogonidae (trogonit)	<i>Pharomachrus mocinno</i> (I) (mayaketsali)		
CORACIIFORMES (SÄIHKYLINNUT)			
Bucerotidae (sarvinokat)	<i>Aceros nipalensis</i> (I) (kiilasarvinokka) <i>Aceros subruficollis</i> (I) (sundansarvinokka)	<i>Aceros spp.*</i> (II) (uurresarvinokat)	
	<i>Buceros bicornis</i> (I) (kaksisarvinokka) <i>Buceros vigil</i> (I) = 406 (naurusarvinokka)	<i>Anorrhinus spp.</i> (II) = 405 (kuontalosarvinokat) <i>Anrhacoceros spp.</i> (II) (lippasarvinokat) <i>Buceros spp.*</i> (II) (kaksisarvinokat)	
		<i>Penelopides spp.</i> (II) (filippiiniensarvinokat)	
PICIFORMES (TIKKALINNUT)			
Capitonidae (sepät)		<i>Semnormis ramphastinus</i> (III CO) (kauluriseppä)	
Ramphastidae (tukaanit)		<i>Bailloni</i> <i>bailloni</i> (III AR) (sahramitukaani) <i>Pteroglossus aracari</i> (II) (punavyöarakari) <i>Pteroglossus castanotis</i> (III AR) (ruskoposkiarakari) <i>Pteroglossus viridis</i> (II) (verinokka-arakari) <i>Ramphastos dicolorus</i> (III AR) (kultarintatukaani) <i>Ramphastos sulfuratus</i> (II) (rikkitukaani) <i>Ramphastos toco</i> (II) (kuningastukaani) <i>Ramphastos tucanus</i> (II) (karmiininokkatukaani) <i>Ramphastos vitellinus</i> (II) (punaliivitukaani) <i>Selenidera maculirostris</i> (III AR) (täplänokkatukaani)	
Picidae (tikat)	<i>Campephilus imperialis</i> (I) (keisaritulikärki) <i>Dryocopus javensis richardsi</i> (I) (Korean aasianpalokärki)		

	Liite A	Liite B	Liite C
PASSERIFORMES (VARPUSLINNUT)			
<i>Cotingidae</i> (kotingat)	<i>Cotinga maculata</i> (I) (vyökotinga)		<i>Cephalopterus ornatus</i> (III CO) (röyhelökotinga)
	<i>Xipholena atropurpurea</i> (I) (valkosiipikotinga)	<i>Rupicola</i> spp. (II) (harjakotingat)	<i>Cephalopterus penduliger</i> (III CO) (käpyröyhelökotinga)
<i>Pittidae</i> (pitat)	<i>Pitta gurneyi</i> (I) (malakanpitta)	<i>Pitta guajana</i> (II) (tulikulmapitta)	
	<i>Pitta kochi</i> (I) (tammipitta)	<i>Pitta nympha</i> (II) =407 (keijupitta)	
<i>Atrichornithidae</i> (tiheikkölaulajat)	<i>Atrichornis clamosus</i> (I) (isotiheikkölaulaja)		
<i>Hirundinidae</i> (pääskyt)	<i>Pseudochelidon sirintarae</i> (I) (aasianjokipääsky)		
<i>Muscicapidae</i> (siepot)	<i>Bebrornis rodericanus</i> (III MU) (rodriquezinkerttunen)	<i>Cyornis ruecki</i> (II) =408 (malesiansieppo)	
	<i>Dasyornis broadbenti</i> <i>litoralis</i> p.e. (I) (Länsi-Australian isosukasmaluri)		
	<i>Dasyornis longirostris</i> (I) = 409 (sukasmaluri)	<i>Leiothrix</i> spp.	
	<i>Picarthes gymnocephalus</i> (I) (kaljukkaat)	<i>Liocichla omieiensis</i>	
	<i>Picarthes oreas</i> (I)		<i>Terpsiphone bourbonensis</i> (III MU) = 410 (maskareenienparatiisimonarkki)
<i>Nectariniidae</i>		<i>Anthreptes pallidigaster</i>	
		<i>Anthreptes rubritorques</i>	
<i>Zosteropidae</i> (rillit)	<i>Zosterops albogularis</i> (I) (norfolkinisorilli)		
<i>Meliphagidae</i> (mesikot)	<i>Lichenostomus melanops</i> <i>cassidix</i> (I) = 411 (Victorian kultakruunumesikko)		

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Emberizidae</i> (sirkut)		<i>Gubernatrix cristata</i> (II) (pikityhtökardinaali) <i>Paroaria capitata</i> (II) (punapääkardinaali) <i>Paroaria coronata</i> (II) (liekkipääkardinaali) <i>Tangara fastuosa</i>	
<i>Icteridae</i>	<i>Agelaius flavus</i> (I) (laplanturpiaali)		
<i>Fringillidae</i> (peipot)	<i>Carduelis cucullata</i> (I) = 412 (tulitikli)	<i>Carduelis yarrellii</i> (II) = 412 (brasilianvihervarpunen)	<i>Serinus canicapillus</i> (III GH) = 413 (kalottihemppo) <i>Serinus leucopygius</i> (III GH) (hirssihemppo) <i>Serinus mozambicus</i> (III GH) (viikihemppo)
<i>Estrildidae</i> (loistopeipot)			<i>Amadina fasciata</i> (III GH) (viiltopeippo) <i>Amandava subflava</i> (III GH) = 414 (kultatiikeripeippo) <i>Estrilda astrild</i> (III GH) (vahanokka) <i>Estrilda caerulescens</i> (III GH) (harmaavahanokka) <i>Estrilda melpoda</i> (III GH) (savannivahanokka) <i>Estrilda troglodytes</i> (III GH) (sahelinvahanokka) <i>Lagonosticta rara</i> (III GH) (ruohikkoruusupeippo) <i>Lagonosticta rubricata</i> (III GH) (tuliruusupeippo) <i>Lagonosticta rufopicta</i> (III GH) (savanniruusupeippo) <i>Lagonosticta senegala</i> (III GH) (ruusupeippo) <i>Lagonosticta vinacea</i> (III GH) = 415 (harmaaruusupeippo) <i>Lonchura bicolor</i> (III GH) = 416 (seepamanikki) <i>Lonchura cantans</i> (III GH) = 417 (hoeanokkamanikki) <i>Lonchura cucullata</i> (III GH) = 416 (pronssimanikki) <i>Lonchura fringilloides</i> (III GH) = 416 (ruskoselkämänikki) <i>Mandingoa nitidula</i> (III GH) = 418 (vihertäpläpeippo) <i>Nesocharis capistrata</i> (III GH) (mustakurkkupeippo)

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Ploceidae</i>		<p><i>Poephila cincta cincta</i> (II) (Uuden Etelä-Walesin nyökyttäjäpeippo)</p>	<p><i>Nigrita bicolor</i> (III GH) (tervapeippo)</p> <p><i>Nigrita canicapilla</i> (III GH) (isonokipeippo)</p> <p><i>Nigrita fusconota</i> (III GH) (nokiselkäpeippo)</p> <p><i>Nigrita luteifrons</i> (III GH) (nokipeippo)</p> <p><i>Ortyospiza atricollis</i> (III GH) (töpöpeippo)</p> <p><i>Parmoptila rubrifrons</i> (III GH) = 419 (punamuurahaispeippo)</p> <p><i>Pholidornis rufibasis</i> (III GH) (vilistäjäpeipponen)</p> <p><i>Pyrenestes ostrinus</i> (III GH) = 420 (loistomurskaajapeippo)</p> <p><i>Pytilia hypogrammica</i> (III GH) (keltasiipeippo)</p> <p><i>Pytilia phoenicoptera</i> (III GH) (punasiipeippo)</p> <p><i>Spermophaga haematina</i> (III GH) (pensassinokka)</p> <p><i>Uraeginthus bengalus</i> (III GH) = 421 (punaposkipeippo)</p> <p><i>Amblyospiza albifrons</i> (III GH) (kekonokkakutoja)</p> <p><i>Anaplectes rubriceps</i> (III GH) = 422 (punakaapukutoja)</p> <p><i>Anomalospiza imberbis</i> (III GH) (loiskutoja)</p> <p><i>Bubalornis albirostris</i> (III GH) (puhvelikutoja)</p> <p><i>Euplectes afer</i> (III GH) (kultapiispa)</p> <p><i>Euplectes ardens</i> (III GH) = 423 (punakauluspiispa)</p> <p><i>Euplectes franciscanus</i> (III GH) = 424 (punapiispa)</p> <p><i>Euplectes bordeaceus</i> (III GH) (tulikauluspiispa)</p> <p><i>Euplectes macrourus</i> (III GH) = 425 (keltaselkäpiispa)</p> <p><i>Malimbus cassini</i> (III GH) (harsokutoja)</p> <p><i>Malimbus malimbicus</i> (III GH) (punatöyhtökutoja)</p> <p><i>Malimbus nitens</i> (III GH) (punarintakutoja)</p> <p><i>Malimbus rubricollis</i> (III GH) (punamyssykutoja)</p> <p><i>Malimbus scutatus</i> (III GH) (punahuivikutoja)</p>

	Liite A	Liite B	Liite C
			<i>Pachyphantes supercilliosus</i> (III GH = 426) (heinäkutoja) <i>Passer griseus</i> (III GH) (tuhkavarpunen) <i>Petronia dentata</i> (III GH) (pensaskalliovarpunen) <i>Plocepasser supercilliosus</i> (varpuskutoja) <i>Ploceus albinucha</i> (III GH) (valkoniskakutoja) <i>Ploceus aurantius</i> (III GH) (kaislakutoja) <i>Ploceus cucullatus</i> (III GH) = 427 (kyläkutoja) <i>Ploceus heuglini</i> (III GH) (lähdekutoja) <i>Ploceus luteolus</i> (III GH) = 428 (kerttukutoja) <i>Ploceus melanocephalus</i> (III GH) = 429 (mustapääkutoja) <i>Ploceus nigerrimus</i> (III GH) (mustakutoja) <i>Ploceus nigricollis</i> (III GH) (mustakurkkukutoja) <i>Ploceus pelzelni</i> (III GH) (kaitanokkakutoja) <i>Ploceus preussi</i> (III GH) (kultalakkikutoja) <i>Ploceus tricolor</i> (III GH) (tikkakutoja) <i>Ploceus vitellinus</i> (III GH) = 430 (sahelinkutoja) <i>Quelea erythrops</i> (III GH) (punahuppukutoja) <i>Sporopipes frontalis</i> (III GH) (pisamaotsakutoja) <i>Vidua chalybeata</i> (III GH) = 431 (kylälleski) <i>Vidua interjecta</i> (III GH) (leveäpyrstöleski) <i>Vidua larvaticola</i> (III GH) <i>Vidua macroura</i> (III GH) (dominikaanileski) <i>Vidua orientalis</i> (III GH) = 432 (leveäpyrstöleski) <i>Vidua raricola</i> (III GH) <i>Vidua togoensis</i> (III GH) <i>Vidua wilsoni</i> (III GH) (peltoleski) <i>Gracula religiosa</i> (III TH) (pyhämaina)
<i>Sturnidae</i> (kottaraiset)		<i>Leucopsar rothschildi</i> (I) (balinkottarainen)	

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Paradisaeidae</i> (paratiisilinnut)		<i>Paradisaeidae</i> spp. (II) (paratiisilinnut)	

REPTILIA
(MATELIJAT)

TESTUDINATA
(KILPIKONNAT)

Dermatemydidae

Dermatemys mawii (II)
(tabascokilpikonnat)

Emydidae
(suokilpikonnat)

Batagur baska (I)
(batagurkilpikonna)

Clemmys insculpta (II)

Clemmys muhlenbergi (I)
(muhlenberginpurokilpikonna)

Cuora pani =433

Geoclemys hamiltonii (I)
(mustalammikkokilpikonna)

Kachuga tecta (I) =434
(intiantelttakilpikonna)

Melanochelys tricarinata (I) =435
(kolmiharjakilpikonna)

Morenia ocellata (I)
(burmansuokilpikonna)

Terrapene spp. * (II)
(kotelokilpikonnat)

Terrapene coahuila (I)
(vesikotelokilpikonna)

Trachemys scripta elegans =436

Testudinidae
(maakilpikonnat)

Testudinidae spp. (II)
(maakilpikonnat)

Geochelone nigra (I) =437
(jättiläiskilpikonna)

Geochelone radiata (I) =438
(sädekilpikonna)

Geochelone yniphora (I) =438
(angonoka)

Gopherus flavomarginatus (I)

Homopus bergeri (II)

Malacochersus tornieri (II)

Psammobates geometricus
(I) =438

Pyxis planicauda (II)

Testudo graeca (II)

Testudo hermanni (II)

Testudo kleinmanni (I)

Testudo marginata (II)

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Cheloniidae</i> (merikilpikonnat)	<i>Cheloniidae</i> spp. (I) (merikilpikonnat)		
<i>Dermochelyidae</i> (nahkakilpikonnat)	<i>Dermochelys coriacea</i> (I) (merinahkakilpikonna)		
<i>Trionychidae</i> (pehmeäkilpikonnat)	<i>Trionyx ater</i> (I) =439 (mustapehmeäkilpikonna) <i>Trionyx gangeticus</i> (I) =439 (gangesinpehmeäkilpikonna) <i>Trionyx hurum</i> (I) =439 <i>Trionyx nigricans</i> (I) =439 (tummapehmeäkilpikonna)	<i>Lissemys punctata</i> (II) (intianpehmeäkilpikonna)	<i>Trionyx triunguis</i> (III GH)
<i>Pelomedusidae</i> (arraukilpikonnat)		<i>Erymnochelys madagascariensis</i> (II) = 440 <i>Peltocephalus dumeriliana</i> (II) =440	<i>Pelomedusa subrufa</i> (III GH) (punakaulakilpikonna) <i>Pelusios adansonii</i> (III GH) <i>Pelusios castaneus</i> (III GH) (länsiafrikankilpikonna) <i>Pelusios gabonensis</i> (III GH) =441 <i>Pelusios niger</i> (III GH)
<i>Chelidae</i> (käärmeenkaulakilpikonnat)	<i>Pseudemydura umbrina</i> (I) (länsiaustraliankäärmeenkaulakilpikonna)	<i>Podocnemis</i> spp. (II) (Etelä-Amerikan jokikilpikonnat)	
CROCODYLIA (KROKOTILIT)		CROCODYLIA spp. (II) =442 (krokotiilit)	
<i>Alligatoridae</i> (varsinaiset alligaattorit)	<i>Alligator sinensis</i> (I) (kiinanalligaattori) <i>Caiman crocodylus apaporiensis</i> (I) (silvälasikaimaani) <i>Caiman latirostris</i> (I) (leveäkuonokaimaani) <i>Melanosuchus niger</i> ** (I) -107 (suokaimaani)		
<i>Crocodylidae</i> (aitokrokotiilit)	<i>Crocodylus acutus</i> (I) (amerikankrokotiili) <i>Crocodylus cataphractus</i> (I) (pansarikrokotiili) <i>Crocodylus intermedius</i> (I) (orinoconkrokotiili) <i>Crocodylus moreletii</i> (I) (kyhmykrokkotiili)		

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Crocodylus niloticus</i> ** (I) -108 (niilinkrokotiili) <i>Crocodylus novaeguineae mindorensis</i> (I) (uudenguineankrokotiili) =443 <i>Crocodylus palustris</i> (I) (suokrokotiili) <i>Crocodylus porosus</i> ** (I) -109 (suistokrokotiili) <i>Crocodylus rhombifer</i> (I) (kuubankrokotiili) <i>Crocodylus siamensis</i> (I) (siaminkrokotiili) <i>Osteolaemus tetraspis</i> (I) (kääpiökrokotiili) <i>Tomistoma schlegelii</i> (I) (sundagaviaali)		
Gavialidae (gaviaalit)	<i>Gavialis gangeticus</i> (I) (gangesingaviaali)		
RHYNCHOCEPHALIA (ALKULISKOT)			
Sphenodontidae (tuatarat)	<i>Sphenodon</i> spp. (I) (tuatara)		
SAURIA (LISKOT)			
Gekkonidae (gekkoliskot)		<i>Cyrtodactylus serpensinsula</i> (II) <i>Phelsuma</i> spp.* (II) (päivägekot) <i>Phelsuma guentheri</i> (II)	
Agamidae (agamat)		<i>Uromastyx</i> spp. (II) (piikkihäntäliskot)	
Chamaeleonidae (kameleontit)		<i>Bradypodion</i> spp. (II) =444 <i>Chamaeleo</i> spp.* (II) <i>Chamaeleo chamaeleon</i> (II)	
Iguanidae (leguaanit)	<i>Brachylophus</i> spp. (I) (juovaleguaanit) <i>Cyclura</i> spp. (I) (sarvikuonoleguaanit) <i>Sauromalus varius</i> (I)	<i>Amblyrhynchus cristatus</i> (II) (galapagossaartenmerileguaani) <i>Conolophus</i> spp. (II) (laavaleguaani) <i>Iguana</i> spp. (II) (iguaanit) <i>Liolaemus gravenhorstii</i> <i>Phrynosoma coronatum</i> (II) (sarvikonnalisko)	

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Lacertidae</i> (sisiliskot)	<i>Gallotia simonyi</i> (I) <i>Podarcis lilfordi</i> (II) <i>Podarcis pityusensis</i> (II)		
<i>Cordylidae</i>		<i>Cordylus spp.</i> (II) (vyöliiskot) <i>Pseudocordylus spp.</i> (II)	
<i>Teiidae</i> (teijuliskot)		<i>Cnemidophorus hyperythus</i> (II) <i>Crocodylus lacertinus</i> (II) (krokotiilinhäntäteiju) <i>Dracaena spp.</i> (II) (krokotiiliteijut) <i>Tupinambis spp.</i> (II) (teijut)	
<i>Scincidae</i> (skinkit)		<i>Corucia zebrata</i> (II) (jättiläisskinkki)	
<i>Xenosauridae</i>		<i>Shinisaurus crocodilurus</i> (II) (kiinankyhmylisko)	
<i>Helodermatidae</i> (myrkkyliskot)		<i>Heloderma spp.</i> (II) (myrkkyliskot)	
<i>Varanidae</i> (varaanit)	<i>Varanus begalensis</i> (I) (bengalinvaraani) <i>Varanus flavescens</i> (I) (keltavaraani) <i>Varanus griseus</i> (I) (aavikkovaraani) <i>Varanus komodoensis</i> (I) (komodonvaraani) <i>Varanus olivaceus</i> (II)	<i>Varanus spp.*</i> (II) (varaanit)	
SERPENTES (KÄÄRMEET)			
<i>Boidae</i> (boakäärmeet)	<i>Acrantophis spp.</i> (I) (madagaskarinboat) <i>Boa constrictor occidentalis</i> (I) =445 (kuningasboa, läntinen muoto) <i>Bolyeria multocarinata</i> (I) (roundsaarenboa) <i>Casarea dussumieri</i> (I) (harjasuomuboa) <i>Epicrates inornatus</i> (I) (keltaboa) <i>Epicrates monensis</i> (I) <i>Epicrates subflavus</i> (I) (jamaikanboa)	<i>Boidae spp.*</i> (II) (boakäärmeet)	

	Liite A	Liite B	Liite C
<i>Eryx jaculus</i> (II)			
<i>Python molurus molurus</i> (I) =446 (tiikeripyton)			
<i>Sanzinia madagascariensis</i> (I) (madagaskarinpuboa)			
Colubridae (tarhakäärmeet)			<i>Atretium schistosum</i> (III IN)
			<i>Cerberus rhynchops</i> (III IN) (koirankuonokäärme)
		<i>Clelia clelia</i> (II) =447 (mussurana)	
		<i>Cyclagras gigas</i> (II) =448 (valekobra)	
		<i>Dromicus chamissonis</i> =449	
		<i>Elachistodon westermanni</i> (II) (intianmunakäärme)	
		<i>Ptyas mucosus</i> (II)	
			<i>Xenochrophis piscator</i> (III IN) =450
Elapidae (myrkkytarhakäärmeet)		<i>Hoplocephalus bungaroides</i> (II)	
			<i>Micrurus diastema</i> (III HN)
			<i>Micrurus nigrocinctus</i> (III HN)
		<i>Naja naja</i> (II) (silvälaskäärme)	
		<i>Ophiophagus hannah</i> (II) (kuningaskobra)	
Viperidae (kyykäärmeet)			<i>Agkistrodon bilineatus</i> (III HN)
			<i>Bothrops asper</i> (III HN) (keskiamerikankeihäskäärme)
			<i>Bothrops nasutus</i> (III HN)
			<i>Bothrops nummifer</i> (III Hn)
			<i>Bothrops ophryomegas</i> (III HN)
			<i>Bothrops schlegelii</i> (III HN)
			<i>Crotalus durissus</i> (III HN) (kalkkarokäärme)
		<i>Crotalus unicolor</i>	
		<i>Crotalus willardi</i>	
<i>Vipera latifii</i>			
<i>Vipera ursinii</i> (I) +212 (kenttäkyy)			<i>Vipera russellii</i> (III IN) (russelinkyy)
		<i>Vipera wagneri</i> (II)	

	Liite A	Liite B	Liite C
AMPHIBIA (SAMMAKKOELÄIMET)			
CAUDATA			
<i>Ambystomidae</i> (aksolotlit)		<i>Ambystoma dumerilii</i> (II)	
		<i>Ambystoma mexicanum</i> (II) (aksolotli)	
<i>Cryptobranchidae</i> (jättisalamanterit)	<i>Andrias spp.</i> (I) =451 (jättisalamanteri)		
ANURA (SAMMAKOT)			
<i>Bufo</i> spp. (konnat)	<i>Atelopus varius zeteki</i> (I) (Panaman tynkäjalkasammakko)		
	<i>Bufo periglenes</i> (I)	<i>Bufo retiformis</i> (II) (verkkorupikonna)	
	<i>Bufo superciliaris</i> (I) (kameruninrupikonna)		
	<i>Nectophrynoides spp.</i> (I) (synnyttäjäkonnat)		
<i>Dendrobatidae</i>		<i>Dendrobates spp.</i> (II) (nuolimyrkkysammakot)	
		<i>Phyllobates spp.</i> (II)	
<i>Microhylidae</i>	<i>Dyscophus antongilii</i> (I)		
<i>Myobatrachidae</i>		<i>Rheobatrachus spp.</i> * (II)	
	<i>Rheobatrachus silus</i> (II)		
<i>Ranidae</i>		<i>Conraua goliath</i>	
		<i>Mantella spp.</i> (-/II) ×712	
		<i>Rana catesbeiana</i>	
		<i>Rana hexadactyla</i> (II)	
		<i>Rana tigrina</i> (II) (aasiantikerisammakko)	
PISCES (KALAT)			
CERATODONTIFORMES			
<i>Ceratodidae</i> (australiankeuhkokalat)		<i>Neoceratodus forsteri</i> (II) (australiankeuhkokala)	
COELACANTHIFORMES			
<i>Coelacanthidae</i>	<i>Latimeria chalumnae</i> (I) (latimeria)		

	Liite A	Liite B	Liite C
ACIPENSERIFORMES (SAMPIKALAT)			
<i>Acipenseridae</i> (sammet)	<i>Acipenser brevirostrum</i> (I) (lyhytnokkasampi)	<i>Acipenser oxyrhynchus</i> (II) (atlantinsampi)	
	<i>Acipenser sturio</i> (I) (sampi)		
<i>Polyodontidae</i>		<i>Polyodon spathula</i> (II)	
OSTEOGLOSSIFORMES (LUUKIELIKALAT)			
<i>Osteoglossidae</i> (arapaimat)	<i>Sleropages formosus</i> (I) (sumatranarapaima)	<i>Arapaima gigas</i> (II) (Amazonjoen arapaima)	
CYPRINIFORMES			
<i>Cyprinidae</i> (karpit)	<i>Probarbus jullieni</i> (I)	<i>Caecobarbus geertsi</i> (II) (sokkobarbi)	
<i>Catostomidae</i>	<i>Chasmistes kujus</i> (I) (kui-ui)		
SILURIFORMES			
<i>Schilbeidae</i>	<i>Pangasianodon gigas</i> (I) (isopiikkievämonni)		
PERCIFORMES			
<i>Sciaenidae</i>	<i>Cynoscion macdonaldi</i> (I)		

INSECTA
(HYÖNTEISET)

LEPIDOPTERA

Papilionidae

	<i>Atrophaneura palu</i>
	<i>Baronia brevicornis</i>
	<i>Bhutanitis spp.</i> (II)
	<i>Graphium sandawanum</i>
	<i>Graphium stresemanni</i>
	<i>Ornithoptera spp.</i> * (II) =452
<i>Ornithoptera alexandrae</i> (I)	
	<i>Papilio benguetanus</i>
<i>Papilio chikae</i> (I)	
	<i>Papilio esperanza</i>
	<i>Papilio grosesmithi</i>

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Papilio homerus</i> (I) <i>Papilio hospiton</i> (I) <i>Parnassius apollo</i> (II) (korsikanritari apolloperhonen)	 <i>Papilio maraho</i> <i>Papilio morondavana</i> <i>Papilio neumoegeni</i> <i>Parides ascanius</i> <i>Parides habneli</i> <i>Tainopalpus</i> spp. (II) <i>Trogonoptera</i> spp. (II) =452 <i>Troides</i> spp. (II) = 452	

ARACHNIDA
(HÄMÄHÄKKIELÄIMET)

SCORPIONES			
<i>Scorpionidae</i>		<i>Pandinus dictator</i> (II) <i>Pandinus gambiensis</i> (II) <i>Pandinus imperator</i> (II)	
ARANEAE			
<i>Theraphosidae</i>		<i>Brachypelma</i> spp. (II)	
ANNELIDA			
ARHYNCHOBDELLAE			
<i>Hirudinidae</i>		<i>Hirudo medicinalis</i> (II) (verijuotikas)	
MOLLUSCA (NILVÄISET)			
VENEROIDA			
<i>Tridacnidae</i>		<i>Tridacnidae</i> spp. (II) (jättiläissimpukat)	
UNIONOIDA			
<i>Unionidae</i>	<i>Conradilla caelata</i> (I)	<i>Cyprogenia aberti</i> (II)	

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Dromus dromas</i> (I) =453		
	<i>Epioblasma curtisi</i> (I) =454		
	<i>Epioblasma florentina</i> (I) =454		
	<i>Epioblasma sampsoni</i> (I) =454		
	<i>Epioblasma sulcata perobliqua</i> (I) =454		
	<i>Epioblasma torulosa gubernaculum</i> (I) =454		
		<i>Epioblasma torulosa rangiana</i> (II)	
	<i>Epioblasma torulosa torulosa</i> (I) =454		
	<i>Epioblasma turgidula</i> (I) =454		
	<i>Epioblasma walkeri</i> (I) =454		
	<i>Fusconaia cuneolus</i> (I)		
	<i>Fusconaia edgariana</i> (I)		
		<i>Fusconaia subrotunda</i> (II)	
		<i>Lampsilis brevicula</i> (II)	
	<i>Lampsilis higginsii</i> (I)		
	<i>Lampsilis orbiculata orbiculata</i> (II)		
	<i>Lampsilis satur</i> (I)		
	<i>Lampsilis virescens</i> (I)		
		<i>Lexingtonia dolabelloides</i> (II)	
	<i>Plethobasus cicatricosus</i> (I)		
	<i>Plethobasus cooperianus</i> (I)		
		<i>Pleurobema clava</i> (II)	
	<i>Pleurobema plenum</i> (I)		
	<i>Potamilus capax</i> (I) =455		
	<i>Quadrula intermedia</i> (I)		
	<i>Quadrula sparsa</i> (I)		
	<i>Toxolasma cylindrella</i> (I) =456		

	Liite A	Liite B	Liite C
	<i>Unio nickliniana</i> (I) =457		
	<i>Unio tampicoensis tecomatensis</i> (I) =458		
	<i>Villosa trabalis</i> (I) =459		
STYLOMMATOPHORA			
<i>Achatinellidae</i>	<i>Achatinella</i> spp. (I)		
<i>Camaenidae</i>		<i>Papustyla pulcherrima</i> (II)	
<i>Paryphantidae</i>		<i>Paryphanta</i> spp. (II) +213 =460	
MESOGASTROPODA			
<i>Strombidae</i>		<i>Strombus gigas</i> (II)	
ANTHOZOA (KORALLIELÄIMET)			
COENOTHECALIA		COENOTHECALIA spp. (II) °505 = 461	
STOLONIFERA			
<i>Tubiporidae</i>		<i>Tubiporidae</i> spp. (II) °505 (urkukorallit)	
ANTIPATHARIA		ANTIPATHARIA spp. (II)	
SCLERACTINIA		SCLERACTINIA spp. (II) °505	
HYDROZOA			
MILLEPORINA			
<i>Milliporidae</i>		<i>Milliporidae</i> spp. (II) °505 (tuhathuokoshydrokorallit)	
STYLASTERINA			
<i>Stylasteridae</i>		<i>Stylasteriade</i> spp. (II) °505	

	Liite A	Liite B	Liite C
KASVISTO			
AGAVACEAE	<i>Agave arizonica</i> (I) <i>Agave parviflora</i> (I) <i>Nolina interrata</i> (I)	<i>Agave victoriae-reginae</i> (II) #1	
AMARYLLIDACEAE		<i>Galanthus</i> spp. (II) #1 (Schneeglöckchen) <i>Sternbergia</i> spp. (II) #1	
APOCYNACEAE	<i>Pachypodium ambongense</i> (I) <i>Pachypodium baronii</i> (I) <i>Pachypodium decaryi</i> (I)	<i>Pachypodium</i> spp. * (II) °506 #1 <i>Rauvolfia serpentina</i> (II) #2	
ARALIACEAE		<i>Panax quinquefolius</i> (II) #3 (Finger-Kraftwurz, Amerikanischer Ginseng)	
ARAUCARIACEAE	<i>Araucaria araucana</i> ** (I) +214 (chilenaraukaria)	<i>Araucaria araucana</i> * (II) #1 -110 (Andentanne)	
ASCLEPIADACEAE	<i>Ceropegia chrysantha</i>	<i>Ceropegia</i> spp. (II) #1 <i>Frerea indica</i> (II) #1	
BERBERIDACEAE		<i>Podophyllum hexandrum</i> (II) #2 =462	
BROMELIACEAE		<i>Tillandsia harrisii</i> (II) #1 <i>Tillandsia kammii</i> (II) #1 <i>Tillandsia kautskyi</i> (II) #1 <i>Tillandsia mauryana</i> (II) #1 <i>Tillandsia sprengeliana</i> (II) #1 <i>Tillandsia sucrei</i> (II) #1 <i>Tillandsia xerographica</i> (II) #1	
BYBLIDACEAE		<i>Byblis</i> spp. (II) #1	
CACTACEAE (KAKTUSKASVIT)	<i>Ariocarpus</i> spp. (I) <i>Astrophytum asterias</i> (I) =463 <i>Aztekium ritteri</i> (I)	CACTACEAE spp. * (II) #4 (kaktuskasvit)	

	Liite A	Liite B	Liite C
	<p><i>Coryphantha werdermannii</i> (I)</p> <p><i>Discocactus</i> spp. (I)</p> <p><i>Discocactus macdougallii</i> (I) =464</p> <p><i>Echinocereus ferreirianus</i> <i>var.lindsayi</i> (I) =465</p> <p><i>Echinocereus schmollii</i> (I) =466</p> <p><i>Escobaria minima</i> (I) =467</p> <p><i>Escobaria sneedii</i> (I) =467</p> <p><i>Mammillaria pectinifera</i> (I) =468</p> <p><i>Mammillaria solisioides</i> (I)</p> <p><i>Melocactus conoideus</i> (I)</p> <p><i>Melocactus deinacanthus</i> (I)</p> <p><i>Melocactus glaucescens</i> (I)</p> <p><i>Melocactus paucispinus</i> (I)</p> <p><i>Obregonia denegrii</i> (I)</p> <p><i>Pachycereus militaris</i> (I) =469</p> <p><i>Pediocactus bradyi</i> (I) =470</p> <p><i>Pediocactus despainii</i> (I)</p> <p><i>Pediocactus knowltonii</i> (I) =470</p> <p><i>Pediocactus paradinei</i> (I)</p> <p><i>Pediocactus peeblesianus</i> (I) =470</p> <p><i>Pediocactus sileri</i> (I)</p> <p><i>Pediocactus winkleri</i> (I)</p> <p><i>Pelecyphora</i> spp. (I)</p> <p><i>Sclerocactus brevihamatus</i> (I) =471</p> <p><i>Sclerocactus erectocentrus</i> (I) =472</p> <p><i>Sclerocactus glaucus</i> (I)</p> <p><i>Sclerocactus mariposensis</i> (I) =472</p> <p><i>Sclerocactus mesae-verdae</i> (I)</p> <p><i>Sclerocactus papyracanthus</i> (I) =473</p> <p><i>Sclerocactus pubispinus</i> (I)</p> <p><i>Sclerocactus wrightiae</i> (I)</p> <p><i>Strombocactus disciformis</i> (I)</p> <p><i>Turbinicarpus</i> spp. (I) =474</p> <p><i>Uebelmannia</i> spp. (I)</p>		
CARYOCARACEAE		<i>Caryocar costaricense</i> (II) #1	

	Liite A	Liite B	Liite C
CEPHALOTACEAE		<i>Cephalotus follicularis</i> (II) #1	
COMPOSITAE (ASTERACEAE)	<i>Saussurea costus</i> (I) =475		
CRASSULACEAE	<i>Dudleya stolonifera</i> (I) <i>Dudleya traskiae</i> (I)		
CUPRESSACEAE	<i>Fitzroya cupressoides</i> (I) <i>Pilgerodendron uviferum</i> (I)		
CYATHEACEAE		CYATHEACEAE spp. (II) #1	
CYCADACEAE (KÄPYPALMUKASVIT)	<i>Cycas beddomei</i> (I)	CYCADACEAE spp. * (II) #1 (käpypalmukasvit)	
DIAPENSIACEAE		<i>Shortia galacifolia</i> (II) #1	
DICKSONIACEAE	<i>Culcita macrocarpa</i>	DICKSONIACEAE spp. (II) #1	
DIDIEREACEAE		DIDIEREACEAE spp. (II) #1	
DIOSCOREACEAE		<i>Dioscorea deltoidea</i> (II) #1	
DROSERACEAE		<i>Dionaea muscipula</i> (II) #1 (kärpäsloukku)	
ERICACEAE		<i>Kalmia cuneata</i> (II) #1	
EUROPHORBIACEAE	<i>Euphorbia ambovombensis</i> (I) <i>Euphorbia cremersii</i> (I) <i>Euphorbia cylindrifolia</i> (I) =476 <i>Euphorbia decaryi</i> (I) <i>Euphorbia francoisii</i> (I) <i>Euphorbia handiensis</i> (II) <i>Euphorbia lambii</i> (II) <i>Euphorbia moratii</i> (I) <i>Euphorbia parvicyathophora</i> (I) <i>Euphorbia quartziticola</i> (I) <i>Euphorbia tulearensis</i> (I) =477 <i>Euphorbia stygiana</i> (I)	<i>Euphorbia</i> spp. * (II) #1 -111	

	Liite A	Liite B	Liite C
FOUQUIERIACEAE	<i>Fouquieria fasciculata</i> (I) <i>Fouquieria purpusii</i> (I)	<i>Fouquieria columnaris</i> (II) #1	
GNETACEAE			<i>Gnetum montanum</i> (III NP) #1
JUGLANDACEAE		<i>Oreomunnea pterocarpa</i> (II) #1 =478	
LEGUMINOSAE (FABACEAE)	<i>Dalbergia nigra</i> (I)	<i>Pericopsis elata</i> (II) #5 <i>Platymiscium pleiostachyum</i> (II) #1 <i>Pterocarpus santalinus</i> (II) #6 (santelipuu)	
LILIACEAE	<i>Aloe albida</i> (I) <i>Aloe albiflora</i> (I) <i>Aloe alfredii</i> (I) <i>Aloe bakeri</i> (I) <i>Aloe bellatula</i> (I) <i>Aloe calcairophila</i> (I) <i>Aloe compressa</i> (I) =479 <i>Aloe delphinensis</i> (I) <i>Aloe descoingsii</i> (I) <i>Aloe fragilis</i> (I) <i>Aloe haworthioides</i> (I) =480 <i>Aloe helenae</i> (I) <i>Aloe laeta</i> (I) =481 <i>Aloe parallellifolia</i> (I) <i>Aloe parvula</i> (I) <i>Aloe pillansii</i> (I) <i>Aloe polyphylla</i> (I) <i>Aloe rauhii</i> (I) <i>Aloe suzannae</i> (I) <i>Aloe thorncroftii</i> (I) <i>Aloe versicolor</i> (I) <i>Aloe vossii</i> (I)	<i>Aloe spp.</i> * (except <i>A.vera</i>) (II) #1 -112	
MAGNOLIACEAE			<i>Talauma hodgsonii</i> (III NP) #1
MELIACEAE		<i>Swietenia humilis</i> (II) #1 <i>Swietenia mahagoni</i> (II) #5	
NEPENTHACEAE	<i>Nepenthes khasiana</i> (I) <i>Nepenthes rajah</i> (I)	<i>Nepenthes spp.</i> * (II) #1 (kannukasvit)	

	Liite A	Liite B	Liite C
ORCHIDACEAE (KÄMMEKKÄKASVIT)	<i>Cattleya trianaei</i> (I) °507 <i>Cephalanthera cucullata</i> (II) °507 <i>Cypripedium calceolus</i> (II) °507 <i>Dendrobium cruentum</i> (I) °507 <i>Goodyera macrophylla</i> (II) °507 <i>Laelia jongheana</i> (I) °507 <i>Laelia lobata</i> (I) °507 <i>Liparis loeselii</i> (II) °507 <i>Ophrys argolica</i> (II) °507 <i>Ophrys lunulata</i> (II) °507 <i>Orchis scopulorum</i> (II) °507 <i>Paphiopedilum spp.</i> (I) °507 (venuksenkengät) <i>Peristeria elata</i> (I) °507 <i>Phragmipedium spp.</i> (I) °507 <i>Renanthera imschootiana</i> (I) °507 <i>Spiranthes aestivalis</i> (II) °507 <i>Vanda coerulea</i> (I) °507	ORCHIDACEAE <i>spp.</i> *	
PALMAE (AREACEAE)		<i>Chysalidocarpus decipiens</i> (II) #1 <i>Neodypsis decaryi</i> (II) #1	
PAPAVERACEAE			<i>Meconopsis regia</i> (II NP) #1
PINACEAE	<i>Abies guatemalensis</i> (I)		
PODOCARPACEAE	<i>Podocarpus parlatorei</i> (I)		<i>Podocarpus neriifolius</i> (III NP) #1
PORTULACACEAE		<i>Anacampseros spp.</i> (II) #1 <i>Lewisia cotyledon</i> (II) #1 <i>Lewisia maguirei</i> (II) #1 <i>Lewisia serrata</i> (II) #1 <i>Lewisia tweedy</i> (II) #1	
PRIMULACEAE		<i>Cyclamen spp.</i> (II) #1	
PROTEACEAE	<i>Orothamnus zeyheri</i> (I) <i>Protea odorata</i> (I)		
ROSACEAE		<i>Prunus africana</i> (II) #1	
RUBIACEAE	<i>Balmea stormiae</i> (I)		

	Liite A	Liite B	Liite C
SARRACENIACEAE	<i>Sarracenia alabamensis</i> <i>alabamensis</i> (I) =483 <i>Sarracenia jonesii</i> (I) =484 <i>Sarracenia oreophila</i> (I)	<i>Darlingtonia californica</i> (II) #1 <i>Sarracenia spp.</i> (II) #1 (tötterökasvit)	
STANGERIACEAE	<i>Stangeria eriopus</i> (I) =485		
TAXACEAE		<i>Taxus wallichiana</i> (II) #8 =486	
TETRACENTACEAE			<i>Tetracentron sinense</i> (III NP) #1
THEACEAE		<i>Camellia chrysantha</i> (II) #1	
THYMELACEAE		<i>Aquilaria malaccensis</i> (II) #1	
WELWITSCHIACEAE		<i>Welwitschia mirabilis</i> (II) #1 =487	
ZAMIACEAE Cycad family	<i>Ceratozamia spp.</i> (I) <i>Chigua spp.</i> (I) <i>Encephalartos spp.</i> (I) <i>Microcycas calocoma</i> (I)	ZAMIACEAE <i>spp.</i> * (II) #1	
ZINGIBERACEAE		<i>Hedychium philippinense</i> (II) #1	
ZYGOPHYLLACEAE		<i>Guaiacum officinale</i> (II) #1 <i>Guaiacum sanctum</i> (II) #1	

	Liite D
	MAMMALIA NISÄKKÄÄT
CARNIVORA	
<i>Canidae</i> (koiraeläimet)	<i>Vulpes vulpes griffithi</i> (III IN) <i>Vulpes vulpes montana</i> (III IN) <i>Vulpes vulpes pusilla</i> (III IN) =488
<i>Mustelidae</i>	<i>Mustela erminea ferghanae</i> (III IN)

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio teki 18 päivänä marraskuuta 1991 ehdotuksen ⁽¹⁾ asetukseksi, joka perustuu 100 a ja 113 artiklaan, joissa vahvistetaan eläin- ja kasvilajeihin kuuluvien yksilöiden hallussapitoon ja kauppaan sovellettavat säännöt.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 24 päivänä kesäkuuta 1993 ⁽²⁾ ensimmäisessä käsitellyssä. Lausunnon jälkeen komissio toimitti neuvostolle 21 päivänä tammikuuta 1994 muutetun ehdotuksen ⁽³⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 26 päivänä toukokuuta 1992 ⁽⁴⁾.

3. Neuvoston todettua, että oikeudellisena perustana olisi käytettävä 103 s artiklan 1 kohtaa eikä komission alun perin ehdottamaa 100 a ja 113 artiklaa, asiasta kuutiin Euroopan parlamenttia, joka hyväksyi perustan muutoksen 15 päivänä joulukuuta 1995 ⁽⁵⁾ antamassaan lausunnossa.
4. Neuvosto vahvisti 26 päivänä helmikuuta 1996 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. TARKOITUS

Tällä asetusehdotuksella on tarkoitus korvata neuvoston asetus (ETY) N:o 3626/82, säilyttämällä kuitenkin sen rakenne, asetuksella, jossa otetaan huomioon:

- Washingtonin yleissopimuksen (CITES) mukaisesti tapahtunut kehitys sekä siihen kuuluvien lajien osalta että sen sopimuspuolten tekemien päätösten osalta,
- tämän alan kansallisten lainsäädäntöjen tilanne sisämarkkinoiden toiminnan kannalta,
- asetukseen (ETY) N:o 3626/82 tehtävät parannukset sen säännösten paremman soveltamisen ja siten mahdollisen kaupankäynnin kohteena olevien lajien lisääntyneen suojelun varmistamiseksi.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleiset huomiot

Yhteisen kannan laatimisessa neuvosto otti huomioon (vrt. erityisesti kolme ensimmäistä johdanto-osan kappaletta) edellä mainitun tarkoituksen, sen tunnustamisen, että asetuksen pääasiallinen tarkoitus on lajien suojelu, sillä niiden kaupan valvonta on ainoastaan väline tähän tavoitteeseen pääsemiseksi, jäsenvaltioille annettavan mahdollisuuden hyväksyä tai pitää voimassa tiukempia toimenpiteitä sekä huolen välttää tarpeettoman raskaita säännöksiä, jotka eivät olisi perusteltuja asetuksen panemiseksi täytäntöön tehokkaasti.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 26, 3.2.1992, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 194, 19.7.1993, s. 289

⁽³⁾ EYVL N:o C 131, 12.5.1994, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 223, 31.8.1992, s. 19

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 17, 22.1.1996 s. 430

Näin tehdessään neuvosto saattoi hyväksyä täysin tai osittain suurimman osan Euroopan parlamentin tarkistuksista, jotka komissio sisällytti muutettuun ehdotukseensa.

2. Erityiset huomautukset

(Jäljempänä olevissa viitteissä, ellei toisin mainita, viitataan muutetun ehdotuksen tekstiin; **lihavoiduissa** viitteissä viitataan yhteiseen kantaan.)

Neuvosto teki muutettuun ehdotukseen seuraavat muutokset, jotka komissio hyväksyi:

i) Asetuksen nimi, oikeudellinen perusta sekä 1 ja 10 artikla

Näitä kohtia muutettiin edellä olevan 1 kohdan mukaisesti, ja eräät tiukemmista toimenpiteistä on otettu esille erityisesti **8 artiklan 2 kohdassa** ja **11 artiklan 1 kohdassa**.

Tämän vuoksi 10 artikla, joka oli tarpeellinen edellisen oikeudellisen perustan yhteydessä, poistettiin.

ii) 2 ja 3 artikla

Poistettiin **2 artiklasta** eräät määritelmät, jotka vastaavat artiklaosassa käyttämättömiä termejä (d, e, g, p ja y alakohta) tai yleismerkityksessä käytettyjä termejä (f ja i alakohta). Lisättiin **h alakohdan** ('määräjäsenvaltio') ja **x alakohdan** ('tarkastukset') määritelmät, koska ne liittyvät **4 ja 5 artiklaan**. Selvennettiin (**w alakohta**) **ab** alakohdan määritelmää käytännön toteutuksen osalta (poistettiin viittaus hankkimisen "lailliseen" luonteeseen, hyväksyttiin kiinteä viitekohta eli asetuksen voimaantulopäivät).

Pääasialliset muutokset **3 artiklassa** koskevat merkitsemisperustetta seuraavien osalta:

— liitteessä A (1 kohdan c alakohta): muuhun yhteisön tekstiin sisältyvää lajia ei enää ilman toimenpiteitä merkitä; direktiivejä 79/409/ETY ja 92/43/ETY ei siten muuteta kaupan valvontaa koskevien säännösten osalta; sama koskee asetusta (ETY) N:o 348/81. Tämän vuoksi 24 artiklan 2 kohta poistetaan,

— liitteessä B (2 kohdan d alakohta): neuvosto katsoo, että peruste on otettava huomioon mahdollista tuontilupaa myönnettäessä (**4 artiklan 2 kohdan b alakohta** ja **6 kohdan c alakohta**). Lisäksi **9 artiklan 5 kohdassa** hyväksytään suojelevaltukseltaan samanlainen säännös elävien yksilöiden kuljetuksen osalta,

— liitteessä D (4 kohdan a alakohta): koska tämä liite on yhteisössä käyttöön otettu valvontakeino ja koska kansainvälisen kaupan mahdolliset vaikutukset säilymiseen on jo otettu huomioon **3 artiklan 2 kohdan c alakohdan i luetelmakohdassa**, lienee soveltuva viitata tässä ainoastaan yhteisön tuontimäärään.

iii) Yhteisön liittymistä CITES-yleissopimukseen sekä jäsenvaltioiden siihen kuulumista koskevat säännökset

Osapuolten konferenssissa ilmaistavien kantojen määrittämisen osalta neuvosto on katsonut, että yleissopimukseen kuulumista koskevat tavanomaiset menettelyt ovat riittäviä ja että siten ei tarvitse säätää erityissäännöksestä (19 artikla).

Lisäksi säännöksiä, jotka koskevat asetuksen toimintaa siinä tapauksessa, että yhteisö liittyisi CITES-sopimukseen, ei hyväksytty, jotta ei rajoitettaisi niitä mahdollisia sääntöjä, joilla yhteisö kuuluisi yleissopimukseen ja jotka määriteltäisiin liittymisasiakirjassa. Kyse on erityisesti 2 artiklan v alakohdasta (**2 artiklan r alakohta**), 3 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 2 kohdan a alakohdasta, 3 kohdan

a alakohdasta ”komission ehdotuksesta ... mainitut lajit”), 6 kohdasta (3 artiklan 5 kohta) ja 19 artiklasta.

iv) 4, 5, 6, 7, 12 ja 13 artikla

Ehdotuksen 4 ja 5 artiklan osalta oikeusvaikutusten huomioon ottaminen on johtanut termin ”todiste” käytön rajoittamiseen ainoastaan säännöksiin, joihin kuuluu tekijöitä, joista tosiasiallisesti voidaan toimittaa todisteet (esim. 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i luettelakohta tai 5 artiklan 2 kohdan b alakohta). Samoin vastuu tieteellisestä lausunnosta kuuluu toimivaltaiselle tieteelliselle viranomaiselle (esim. 4 artiklan 1 kohdan a alakohta tai 5 artiklan 2 kohdan a alakohta) eikä enää tieteelliselle tarkasteluryhmälle.

Yhteisen kannan 4 ja 5 artiklassa säädetään, että ”tarpeellisten tarkastusten” tekeminen on edellytys yhteisöön tuonnille tai yhteisöstä viennille. Yhteisen kannan 4 artiklassa selvennetään, että tuontilupa voidaan myöntää ainoastaan, jos 6 kohdassa olevia rajoituksia on noudatettu.

Lisäksi 4 artiklassa tarkoitettujen lupien myöntämistä koskevaa sanamuotoa on yksinkertaistettu. Siten 1 kohdan c alakohtaan on sulautettu 1 kohdan c alakohdan i ja ii luettelakohta, ja 2 kohdassa säädetään, että ainoastaan määräjäsenvaltion hallintoviranomainen voi myöntää luvan. Yhteisen kannan 7 kohdassa säädetään joustosta paikan suhteen, jossa erilaiset tarkastukset on tehtävä, konkreettisten kuljetustapojen ottamiseksi huomioon.

Yhteisen kannan 5 artiklan 5 kohdassa otetaan käyttöön ylimääräinen valvontatekijä, sillä hallintoviranomaisilla on velvollisuus kuulla toisiaan, silloin kun tuonti ja jälleenvienti tapahtuvat eri jäsenvaltioissa.

Yhteisen kannan 6 artiklan 1 kohtaa yksinkertaistettiin jättämällä pois luvan epäämisperusteiden erittely.

Yhteisen kannan 7 artiklassa:

- 1 kohdassa selvennetään säännösten soveltamista liitteessä A olevien lajien yksilöiden osalta, joita ei ole otettu luonnosta, osoittamalla, että lukuun ottamatta kaupallisen toiminnan valvontaa niitä kohdellaan kuten liitteen B yksilöitä kaikkien asetuksen säännösten osalta (eikä ainoastaan 4 ja 5 artiklan osalta). Lisäksi tämä muutos yhdistettynä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan poistamiseen palauttaa 4 ja 5 artiklasta johtuvat velvoitteet niistä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vapautettujen yksilöiden osalta. Siitä johtuu myös se, että 9 artiklan 5 kohta on poistettava,
- 2 kohdassa: koska tässä tarkoitetuille lajeille ei ole olemassa asiakirjoja kolmansien maiden välistä kauppaa varten, näille on tarpeen myöntää täydellinen poikkeus asiakirjojen tarkastamisesta ja esittämisestä kauttakuljetuksessa,
- 3 kohdassa: henkilökohtaisia esineitä koskevaa poikkeusta laajennetaan tietyn edellytyksin liitteeseen A yleissopimuksessa (VII artiklan 3 kohta) jo olevan määräyksen mukaisesti,
- 4 kohdassa: asiakirjoja koskevia muodollisuuksia on lievennetty ilman, että se vähentää suojelua.

Ainut 12 artiklan muutos koskee 2 kohdan a alakohtaa, jonka mukaisesti nykyisin (11 artiklan 2 kohdan a alakohta) mikä tahansa toimivaltainen viranomaislainen voi todistaa, että luvan myöntämisedellytykset eivät täyttyneet, mutta jonka mukaisesti todisteet on annettava luvan myöntänyttä toimivaltaista viranomaisesta kuulemalla. Tämä sanamuoto vähentää virheellisten lupien myöntämistä.

Ehdotuksen 13 artiklaa ei hyväksytty, sillä neuvosto katsoo, ettei ole suotavaa ottaa käyttöön tämän alan yhdenmukaistamista koskevaa säännöstä, todeten

kuitenkin, että vahvistaessaan lupa- tai todistushakemuksen käsittelymaksuja jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, ettei synny hallintotaakan siirtoa näiden maksujen eron vuoksi.

v) 8, 9 ja 14 artikla

8 artiklassa:

— valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi on painotettu kaupallista toimintaa ja siten muun muassa tämän toiminnan yhteydessä tapahtuvan hallussapidon kieltämistä.

Näin ollen tähän toimintaan kuulumattomalla hallussapidolla on ainoastaan täydentävä luonne, ja se kuuluu niihin tiukempiin toimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa (**2 kohta**),

— 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja poikkeusedellytyksiä vahvistettiin (**3 kohdan e alakohta**),

— 5 kohta, joka sisältyy **4 kohdan** yleiseen sanamuotoon, poistettiin. Koska **19 artiklan 1 kohdassa** varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen asiakirjojen yhtenäinen määrittely ja **4 artiklan 2 kohdassa** eritellään yhteisöön tuonnin edellytykset hankintaa koskevien todisteiden määrittämisen ollessa jäsenvaltioiden tehtävä, **7 kohta** poistettiin.

9 artiklassa:

— 9 artiklassa säädettyjä liitteessä A lueteltujen elävien yksilöiden siirtoa koskevia tarkastuksia vahvistetaan (**1 kohta**, todistus laillisesta alkuperästä). Sitä vastoin 4 kohdassa säädetty siirtoa koskeva ilmoitus, jossa toistetaan 2 kohdan säännöksiä, poistettiin,

— **6 kohtaan** hyväksyttiin 8 kohta ainoastaan asetuksen yhtenäisen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisin osin ottaen erityisesti huomioon sen tarkoitus ja **3 ja 4 artikla**.

Pääosaltaan 14 artiklan muuttamisessa **12 artiklaksi** pyritään ainoastaan lähentämään artiklan sanamuotoa **4 ja 5 artiklan** sanamuotoon ja yhteisön tullilainsäädäntöön, tarkentamaan (**4 kohta**) edellytyksiä muiden kuin 1 kohdassa nimettyjen tulliasemien käytölle ja varmistamaan tiedottaminen yleisölle tästä asetuksesta (**5 kohta**).

vi) 16—18 artikla

Yhteisen kannan **14 artiklassa** lisättiin 16 artiklaan säännös velvollisuudesta ilmoittaa yleissopimuksen sihteeristölle rikkomustapauksissa toteutetuista toimenpiteistä ja CITES-yleissopimukseen kuuluvia lajeja koskevien tutkimusten tuloksista.

Yhteisen kannan **15 artiklassa** lisättiin 17 artiklaan säännös velvollisuudesta tiedottaa yleisölle yleissopimuksen ja asetuksen täytäntöönpanosta (**1 kohta**) ja yleissopimuksen sihteeristölle CITES-yleissopimukseen kuuluvien lajien yksilöiden kuljetuksista yhteisön ja kolmansien maiden välillä (**4 kohdan b alakohta**). Yhteisen kannan 5 kohdan yleiseen sanamuotoon kuuluvat **5 kohdan a ja b alakohdan** yksityiskohtaiset tiedot.

Yhteisen kannan **16 artikla** vahvistaa 18 artiklan 4 kohtaa velvoittamalla takavarikoimaan liitteessä B tai C mainittujen lajien elävät yksilöt, jotka on tuotu maahan ilman asianomaisia asiakirjoja (**4 kohta**).

vii) 15, 20, 21 ja 22 artikla

Yhteisen kannan **13 artiklassa** yksinkertaistettiin 15 artiklan sanamuotoa ja **3 kohdan a alakohdassa** asetettiin määräaika hallintoviranomaisia koskevien tietojen toimittamiselle komissiolle. Ehdotuksen 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidennettiin kuukaudella (**3 kohdan b ja c alakohta**).

Yhteisen kannan **17 artiklan 2 kohdan b alakohdassa** selvennetään **20 artiklan 2 kohdan b** alakohtaa poistamalla viittaus parhaimpiin käytettävissä oleviin tieteellisiin tietoihin, mikä on itsestään selvää, ja tarkentamalla, että komissio (ryhmän puheenjohtaja) toimittaa päätelmät **18 artiklassa** tarkoitetulle komitealle.

Yhteisen kannan **19 artiklassa** luetteloidaan annettavat säännökset, sellaisena kuin ne ovat asetuksen artiklassa saman periaatteen mukaisesti kuin **22 artiklassa**, mutta joissa käytetään eri menettelyitä. Itse asiassa **19 artiklassa** luetteloitujen säännösten tärkeyttä koskevassa erittelyssään neuvosto totesi seuraavaa:

- eräät lainsäädännöllisluonteiset säännökset (lueteltu **1 ja 2 kohdassa**) voidaan antaa käsiteltäväksi IIIa-komitealle (**18 artiklan 2 kohta** 21 artiklassa ehdotetun IIb-komitean sijasta),
- muut säännökset (lueteltu **3 ja 4 kohdassa**), joko sen vuoksi, että ne koskevat liitteiden B, C tai D (tai yleissopimuksen mukaisen liitteen A) tarkistamista, tai sen vuoksi, että ne koskevat asetuksen ”lisätoimenpiteitä”, vaikka ne annetaan komitean käsiteltäväksi, saattavat tarvita neuvoston tarkempaa valvontaa, joka hyväksyi tähän tarkoitukseen III b-komitean (**18 artiklan 3 kohta**),
- lopuksi liitteen A tarkistukset, jotka eivät johdu yleissopimuksesta, koska ne koskevat suurimman suojelun tarpeessa olevia lajeja, on tehtävä neuvoston päätöksellä, eikä niitä siten anneta komiteamenettelyyn.

ix) **24 ja 25 artikla**

Niiden huomioiden lisäksi, joita jo esitettiin ii luetelmakohdan 1 luetelmakohdassa, **21 artiklassa** lisätään **24 artiklaan 2 kohta**, jossa sallitaan siirtymätoimenpiteet, kunnes tämän asetuksen soveltamista koskevat toimenpiteet on hyväksytty, ja **3 kohta**, jolla voidaan valvoa, että asetuksella (ETY) N:o 3626/82 erityisesti suojeltujen lajien suojelutaso pysyy riittävänä.

Yhteisen kannan **22 artiklassa** hyväksytään **25 artiklan** periaate mukauttamalla voimaantulopäivää menettelyn vaiheeseen.

x) **Liitteet**

Lajit on hyväksytty **3 artiklan** perusteiden mukaisesti ja ottaen siten huomioon viimeisimmän CITES-yleissopimuksen osapuolten konferenssin tulokset.

Liitteeseen A lisättiin myös direktiiveillä 79/409/ETY ja 92/43/ETY suojellut CITES-sopimukseen kuuluvat lajit, jotta pidettäisiin yllä tietyntasoista yhtenäisyyttä samalle lajille eri asiakirjoilla tarjottujen suojelutasojen välillä. **Liitteessä D** on nyt ainoastaan hyvin pieni määrä lajeja, kunnes tieteellinen tarkastelukomitea on tehnyt täydentävän työnsä.

Neuvoston 29 päivänä huhtikuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 27/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi... päivänä ...
kunta 1996

maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen
juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä annetun
asetuksen (ETY) N:o 1601/91 muuttamisesta

(96/C 196/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 43 ja 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa tar-
koitettua menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että eräiden jäsenvaltioiden tiettyjen perin-
teisten käyttötapojen huomioon ottamiseksi on tarpeen
säättää, että maustettuja viinejä voidaan valmistaa myös
käymättömästä rypälepuristemehusta, jonka käyminen on
estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä viinikaupan
yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987
annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 ⁽⁴⁾ liit-
teessä I olevan 5 kohdan mukaisesti,

sen säännöksen noudattamista, joka koskee maustetussa
viinissä olevan viinin vähimmäisosuutta eri viinintuotan-
toalueilta peräisin olevassa väkevöidyssä viinissä, ei juuri-
kaan ole mahdollista valvoa; tätä säännöstä on siis tar-
peen muuttaa,

perinteisen tuotteen, kuten Glühweinin määritelmässä on
otettava huomioon tällä alalla tapahtunut tietty kehitys;
on siis kiellettävä veden lisääminen, sanotun kuitenkin
rajoittamatta mahdollisesta makeutuksesta johtuvaa ve-
den lisäämistä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 28, 1.2.1996, s. 8

⁽²⁾ Lausunto annettu 27 päivänä maaliskuuta 1996 (sitä ei ole
vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu... (sitä ei ole vielä
julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vah-
vistettu... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja
Euroopan parlamentin päätös tehty... (sitä ei ole vielä
julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 1, asetus sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1544/95 (EYVL
N:o L 148, 30.6.1995, s. 31).

olisi selkeytettävä sen määräyksen sanamuotoa, joka kos-
kee niitä käsittelyjä, joita eri tuotteiden valmistuksessa
voidaan käyttää, ottaen huomioon, että yhteisön sääntö-
jen puuttuessa jäsenvaltiot voivat soveltaa asiaa koskevia
erityissääntöjä, siltä osin kuin nämä säännöt ovat yhteen-
sopivia yhteisön oikeuden kanssa,

tästä syystä on syytä muuttaa asetusta (ETY) N:o 1601/
91 ⁽⁵⁾ ja mukauttaa sitä eräiden muiden teknisten seikko-
jen osalta ottaen huomioon saadut kokemukset,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 1601/91 seuraavasti:

1) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa

i) korvataan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”— joka on valmistettu asetuksen (ETY) N:o
822/87(*) liitteessä I olevassa 5 ja 12—18
kohdassa määritellystä yhdestä tai useam-
masta viinituotteesta, mukaan lukien asetuk-
sen (ETY) N:o 823/87(**) 1 artiklan 2 koh-
dassa määritellyillä alueilla tuotetut laatuviini-
nit, retsina-pöytäviiniä lukuun ottamatta, joi-
hin on mahdollisesti lisätty rypäleen puriste-
mehua ja/tai osittain käynnyttä rypäleen puriste-
mehua,

(*) EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 1, asetus
sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna asetuksella (EY) N:o 1544/95
(EYVL N:o L 148, 30. 6. 1995, s. 31).

(**) EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 59, ase-
tus sellaisena kuin se on viimeksi muu-
tettuna asetuksella (EY) N:o 3011/95
(EYVL N:o L 314, 28. 12. 1995, s.
14).”

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 149, 14.6.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se
on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3378/94 (EYVL
N:o L 366, 31.12.1994, s. 1).

- ii) korvataan viimeistä edellinen alakohhta seuraavasti:
- ”Maustetun viinin valmistuksessa käytettyjen viinien ja/tai käymättömän rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty lisäämällä alkoholia, osuuden lopputuotteessa on oltava vähintään 75 prosenttia. Käytettyjen tuotteiden alimman sallitun luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina on oltava asetuksen (ETY) N:o 822/87 18 artiklan 1 kohdan mukainen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan säännösten soveltamista.”
- 2) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:
- joka on valmistettu asetuksen (ETY) N:o 822/87 liitteessä I olevassa 11—13 kohdassa ja 15—18 kohdassa määritellyistä yhdestä tai useammasta viinistä mukaan lukien asetuksen (ETY) N:o 823/87 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä alueilla tuotetut laatuviinit, lukuun ottamatta viinejä, jotka on valmistettu lisäämällä alkoholia, sekä retsina-pöytäviiniä, joihin on mahdollisesti lisätty rypäleen puristemehua ja/tai osittain käynnystä rypäleen puristemehua.”
- 3) Italiankielisen toisinnon 2 artiklan 2 kohdan
- i) a alakohdassa korvataan sana ”Vermut” seuraavasti:
- ”Vermut o Vermouth o Vermout”,
- ii) b alakohdassa *Vino aromatizzato amaro* korvataan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:
- ’Vino alla china’ o ’Vino chinato’ quando l’aromatizzazione principale è fatta con aroma naturale di china”.
- 4) 2 artiklan 3 kohdassa:
- i) poistetaan e alakohdassa *Kalte Ente* sanat ”joiden maun on ottava selvästi havaittavissa”,
- ii) korvataan f alakohdassa *Glühwein* ensimmäinen virke seuraavasti:
- ”maustettu juoma, joka on valmistettu yksinomaan puna- tai valkoviinistä ja maustettu pääasiassa kanelilla ja/tai neilikalla; veden lisääminen on kiellettyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisen vesimäärän käyttöä, joka johtuu 3 artiklan a alakohdan säännösten soveltamisesta”,
- iii) korvataan f alakohdan kohdassa *Viiniglögi/Vinlög* ensimmäinen virke seuraavasti:
- ”maustettu juoma, joka on valmistettu yksinomaan puna- tai valkoviinistä ja maustettu pääasiassa kanelilla ja/tai neilikalla”.
- 5) Korvataan italiankielisen toisinnon 2 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdat seuraavasti:
- a) extra secco o extra dry: per i prodotti il cui tenore di zuccheri è inferiore a 30 grammi per litro,
- b) secco o dry: per i prodotti il cui tenore di zuccheri è inferiore a 50 grammi per litro;”
- 6) Korvataan 5 artikla seuraavasti:
- ”5 artikla
1. Asetuksen (ETY) N:o 822/87 mukaisesti hyväksytyjä enologisia menetelmiä ja käytäntöjä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyviin viineihin ja puristemehuihin.
2. Tässä asetuksessa tarkoitettujen lopputuotteiden valmistuksessa tarvittavia väli tuotteita koskevat käsittelyt määritellään 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”
- 7) Lisätään liitteeseen II sanat ”Thüringer Glühwein” sanojen ”Nürnberger Glühwein” jälkeen.

2 artikla

Glühwein-tuotteen osalta hyväksytään poikkeusmenettelyjä asetuksen (ETY) N:o 1601/91 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen siirtymävaiheen ajaksi 31 päivään tammikuuta 1998.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä ...

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*

Puhemies

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio antoi 27 päivänä marraskuuta 1995 Euroopan parlamentille ehdotuksen asetukseksi maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1601/91 muuttamisesta. Tämä ehdotus perustuu perustamissopimuksen 100 a artiklaan.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 14 päivänä maaliskuuta 1996 pidetyssä ensimmäisessä käsittelyssä.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 27 päivänä maaliskuuta 1996.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 29 päivänä huhtikuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TARKOITUS

4. Komission ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa tiettyjä maustettuja viinejä koskevia asetuksen (ETY) N:o 1601/91 säännöksiä lähinnä niitä tuottavissa jäsenvaltioissa olevien perinteisten käyttötapojen huomioon ottamiseksi.
5. Ehdotuksella ei ole taloudellisia vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

6. Yleinen huomautus

Vastatakseen markkinoiden tarpeisiin, valvonnan vaatimuksiin ja ylläpitääkseen joidenkin jäsenvaltioiden perinteitä neuvosto on tehnyt tarkistuksia kolmeen komission ehdotukseen, myös Euroopan parlamentin esille ottamaan kohtaan sekä viiteen kohtaan eräiden jäsenvaltioiden erityisestä pyynnöstä.

7. Erityisiä huomautuksia ⁽¹⁾

7.1. Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto hyväksyi kokonaan tai osittain taikka toisin muotoiltuina parlamentin tekemät kolme tarkistusta, jotka liittyvät 1 artiklan 1 kohdan i ja ii alakohtaan sekä 6 kohtaan.

Euroopan parlamentissa tapahtuneen äänestyksen yhteydessä komission jäsen Fischer ilmoitti komission puolesta kannattavansa tarkistuksia.

7.2. Lisätarkistukset, jotka neuvosto on tehnyt valtuuskuntien pyynnöstä komission ehdotukseen:

— sitruunan makuun viittaamisen poistaminen "Kalte Enten" määritelmästä (1 artiklan 4 kohdan i alakohta),

(¹) Mainitut viitteet tarkoittavat yhteistä kantaa.

- "Glühwein" määritelmän erilainen muotoilu ja siihen liittyvien siirtymäsäännösten mukaanottaminen (2 artikla),
 - "Viiniglögin/vinglöggin" määritelmän muuttaminen (1 artiklan 4 kohdan iii alakohhta),
 - eräiden nimitysten ja mainintojen synonyymien lisääminen asetuksen (ETY) N:o 1601/91 2 artiklan 2 ja 5 kohdan italiankieliseen tekstiin (1 artiklan 3 ja 5 kohta),
 - "Thüringer Glühwein" sisällyttäminen asetuksen liitteessä 2 lueteltuihin maantieteellisiin nimityksiin (1 artiklan 7 kohta).
-